

UNIVERZITA KARLOVA

Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Využití zahraničních hráčů v České baseballové
extralize**

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

Mgr. William Morea Crossan, Ph.D.

Vypracoval:

Bc. Lukáš Ercoli

Praha, květen 2021

PROHLÁŠENÍ:

Prohlašuji, že jsem závěrečnou diplomovou práci zpracoval samostatně pod dohledem vedoucího diplomové práce a že jsem uvedl všechny použité informační zdroje a literaturu. Tato práce ani její podstatná část nebyla předložena k získání jiného nebo stejného akademického titulu

V Praze dne

.....

Evidenční list

Souhlasím se zapůjčením své diplomové práce ke studijním účelům. Uživatel svým podpisem stvrzuje, že tuto diplomovou práci použil ke studiu a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno a příjmení: Fakulta / katedra: Datum vypůjčení: Podpis:

PODĚKOVÁNÍ:

Rád bych věnoval toto poděkování mému vedoucímu diplomové práce, kterým je Mgr. William Morea Crossan, PhD, za odborné vedení a dohled nad mou diplomovou prací. Také bych rád poděkoval všem manažerům extraligových klubů, kteří si našli čas na zodpovězení otázek pro výzkum mé diplomové práce.

Abstrakt

Název: Využití zahraničních hráčů v České baseballové extralize

Cíle: Cílem diplomové práce je zjistit herní a klubový přínos zahraničních hráčů, kteří působili v České baseballové extralize v sezónách 2015-2020. V diplomové práci je porovnávána efektivita herního výkonu zahraničních hráčů s českými hráči. Díky vytvoření statistické analýzy je možné ukázat, jak velký podíl mají zahraniční hráči na hře družstva a jak jsou pro družstvo efektivní.

Metody: V diplomové práci jsou analyzována sekundární data získaná z informačního systému České baseballové asociace a data shromážděná webovým portálem baseball-stat. Dále byly provedeny polostrukturované rozhovory se zástupci šesti extraligových baseballových klubů v České republice. Byl zkoumán počet zahraničních hráčů v letech 2015-2020 a jejich národnostní složení. Stěžejní pro diplomovou práci byly statistiky, jako je užitečnost hráče pro tým (WAR), počet odházených směn (IP), počet obdržených bodů za jedno utkání (ERA) a pálkařský průměr (BA).

Výsledky: V závěru diplomové práce je porovnána analýza sekundárních zdrojů s rozborem rozhovorů se zástupci extraligových klubů v České republice. Hlavním zjištěním bylo, že zahraniční hráči jsou hráči rozdíloví a nejčastěji jsou nasazováni na primární pozice, jako je v baseballu nadhazovač. To potvrzuje fakt, že každý čtvrtý nadhazovač v České baseballové extralize je zahraniční hráč. I z dlouhodobého hlediska se klubům vyplatí investovat do zahraničních hráčů a udržovat s nimi kontakt, protože to přispívá k lepšímu rozvoji baseballu v České republice a větší profesionalizaci klubu.

Klíčová slova: cizinci, extraliga, globalizace, kluby, migrace, přínos, statistiky, užitečnost, výsledky

Abstract

Title: The use of foreign players in Czech extraleague baseball

Objectives: The thesis aims to determine the contribution of foreign players who were active in the Czech baseball extraleague at the game and club level for the seasons 2015-2020. The diploma thesis compares the effectiveness of game performance of foreign players with Czech players. Conducting statistical analysis can show how many foreign players were on individual teams, and how effective they are for the team.

Methods: The thesis analyzes secondary data obtained from the information system of the Czech Baseball Association and data collected by the baseball-stat web portal. Furthermore, semi-structured interviews were conducted with representatives of six Extraleague clubs. The number of foreign players in 2015-2020 and their national composition was examined. Central to the thesis were statistics such as Wins Above Replacement (WAR), Number of innings pitched (IP), Earned run average (ERA) and Batting average (BA).

Results: In conclusion, the thesis analyzes secondary sources compared with an analysis of interviews with representatives of Extraleague clubs. The main finding was that foreign players are differential players, and are most often placed in primary positions, such as a pitcher in baseball. This is confirmed by the fact that every fourth pitcher in the Extraleague was a foreign player. Even in the long run, it pays for clubs to invest in foreign players and keep in touch with them, because it contributes to the better development of baseball in the Czech Republic, and increased professionalism of the clubs.

Keywords: benefits, clubs, extraleague, foreign, globalization, migration, results, statistics, usefulness

Obsah

1. Úvod	1
2. Teoretická východiska	4
2.1 Globalizace.....	4
2.1.1 Globalizace ve sportu.....	6
2.1.2 Vliv globalizace na sport	8
2.1.3 Globalizace baseballu	8
2.2 Migrace	12
2.2.1 Sportovní migrace.....	14
2.2.2 Migrace v baseballu	18
2.2.2.1 Čeští hráči v zahraničí	23
2.2.2.2 Bosmanův případ.....	26
2.2.2.3 Faktory ovlivňující angažování zahraničních sportovců.....	28
2.3 Baseball v České republice	32
2.3.1 Vznik prvních klubů a soutěží	32
2.3.2 Historie České baseballové extraligy.....	33
2.3.3 Zahraniční osobnosti v České republice	35
2.3.4 Vývoj ustanovení o počtu zahraničních hráčů.....	37
2.3.5 Srovnání zahraničních hráčů v českém baseballu s ostatními sporty	38
2.4 Herní výkon v baseballu.....	40
2.4.1 Individuální herní výkon.....	41
2.4.2 Týmový herní výkon.....	41
2.4.3 Ukazatele herního výkonu	42
3. Cíl a úkoly diplomové práce	47
3.1 Cíl práce	47
3.2 Úkoly práce	47
4. Metodika práce	48

4.1	Stanovení skupin a výběr dat	48
4.2	Použité metody	49
5.	Výsledky	53
5.1	Srovnání počtu zahraničních a českých hráčů	53
5.2	Národnostní složení zahraničních hráčů	61
5.3	Angažování zahraničních hráčů v jednotlivých klubech	64
5.4	Výsledky rozhovorů se členy realizačních týmů	69
6.	Diskuze.....	95
7.	Závěr	100
	Použitá literatura	104
	Seznam obrázků	110
	Seznam tabulek	111
	Seznam grafů.....	112
	Seznam příloh.....	113

Seznam zkratek

- A Počet asistencí v obraně (assists)
- A Single-A (druhá nejnižší úroveň MiLB)
- AA Double-A (druhá nejvyšší úroveň MiLB)
- AAA Triple-A (nejvyšší úroveň MiLB)
- AB Účast hráče na pálce (at bat)
- ABL Australian Baseball League
- AVG Pálkařský průměr (batting average)
- BAA Pálkařský průměr, který pálkaři dosahují proti nadhazovači (batting average against)
- BB Počet met, které získal hráč zdarma (bases on balls)
- bWAR hodnocení výkonu hráče na pálce
- CEB Konfederace evropského baseballu
- CPBL Chinese Professional Baseball League
- ČBA Česká baseballová asociace
- ČSTV Československý svaz tělesné výchovy a sportu
- dWAR Index vyjadřující počet vítězství, užitečnost jeho obranné složky (defensive wins above replacement)
- E Chyby v obraně (errors)
- ER Umožněné doběhy soupeře, za které může nadhazovač (earned runs)
- ERA Kolik doběhů soupeře průměrně dovolí nadhazovač každých devět směn (earned runs average)
- F Uvádí počet zákroků hráče v poli (fielding)
- FA Uvádí polařský průměr (fielding average)
- ESD Evropský soudní dvůr
- G Počet zápasů, do kterých hráč během sezóny zasáhl (games)
- H Počet úspěšných odpalů celkem (hits)
- HP Počet nadhozů, které hráče trefily (hit by pitch)
- HR Počet čtyřmetrových odpalů (homerun)
- IBAF Mezinárodní federace baseballu
- IHV Individuální herní výkon
- ILO Mezinárodní organizace práce

IMF Mezinárodní měnový fond

IP Odházené směny nadhazovačem (innings pitched)

ISF Mezinárodní federace softballu

ITVS Institut tělesné výchovy a sportu

K Vystrajkování pálkaře soupeře (strikeouts)

KBO Korea Baseball Championship

L Počet zápasů, které skončily pro nadhazovače prohrou týmu (losses)

MiLB Minor League Baseball

MLB Major League Baseball

MLBAAP Major League Baseball Australian Academy

MLS Major League Soccer

NBP Nippon Professional Baseball

NBA National Basketball Association

NCAA National Collegiate Athletic Association

NHL National Hockey League

NIAE Nově Industrializované Asijské Ekonomiky

NPB Nippon Professional Baseball

oWAR Index vyjadřující počet vítězství, užitečnost pálkaře (offensive wins above replacement)

PO Počet zahraničných autů v obraně (put out)

pWAR Index vyjadřující počet vítězství, užitečnost nadhazovače (pitching wins above replacement)

R Počet dobehů, tedy momentů, kdy hráč skóruje bod dobehem na domácí metu (runs)

RBI Udává, kolik dobehů skórovalo díky odpalům hráče (runs batted in)

ROK Rookie ball (nejnižší úroveň MiLB)

rWAR hodnocení výkonu hráče při běhu po metách

SO Kolikrát je hráč vyautovaný nadhazovačem (strikeout)

STK Sportovně technická komise

SV Úspěšně uzavřený zápas nadhazovačem (saves)

UEFA Union of European Football Associations

UK Univerzita Karlova

USA Spojené státy americké

- W Počet zápasů, které skončily pro nadhazovače vítězstvím týmu (wins)
- WA Úspěšnost nadhazovače (winning average)
- WAR Univerzální statistika, která má za cíl vyjádřit užitečnost hráče pro svůj tým (wins above replacement)
- WBSC Světová baseballová a softballová konfederace
- WHIP Průměr met zdarma a úspěšných odpalů, které nadhazovač soupeři umožní za jeho jednu odházenou směnu (walks and hits per inning pitched)
- YMCA Křesťanské sdružení mládeže

1. Úvod

Pro svoji diplomovou práci jsem si zvolil téma z oblasti, kterou se zabývám celý svůj život a tím je baseball. V současné době se baseballu věnuji jako hráč pražské Kotlářky a nastupuji v České baseballové extralize od roku 2013, tedy jsem působil celé zkoumané období (2015-2020) v české nejvyšší soutěži. Také pracuji od roku 2019 na České baseballové asociaci v oddělení marketingové komunikace. Díky této práci a dlouhodobému působení v baseballovém prostředí jsem měl možnost dostat se k informacím, které by byli jen velmi obtížně dohledatelné. Také jsem měl možnost oslovit několik zástupců jednotlivých extraligových klubů, kteří mě dobře znají z této práce a ve většině případů byli ochotní se mnou provést polostrukturované rozhovory. Za podmínky, že zůstanou rozhovory anonymizované mi prozradili interní informace a byli velmi otevření i v citlivých tématech jako jsou například finance. České baseballové prostředí je mi tedy velmi blízké. Při výběru tématu jak pro moji bakalářskou, tak i diplomovou práci jsem chtěl využít toho, že se v tomto prostředí pohybuji a chtěl jsem se zaměřit na z mého pohledu velmi atraktivní a aktuální problematiku, kterou jsou zahraniční hráči v českém baseballu.

V první části diplomové práce bude více specifikován pojem globalizace, jelikož právě globalizace má za následek propojování lidí, odlišných kultur ale také sportu. Nejprve bude globalizace specifikována obecně a následně přímo ve sportu, zejména se zaměřením na baseball. Bude zde více specifikována historie baseballu a významní celosvětoví hráči, kteří měli na rozvoj tohoto sportu výrazný vliv.

Protože na využití zahraničních hráčů v baseballu, které je tématem diplomové práce, velmi úzce souvisí s tematikou migrace, bude právě migrace další zkoumanou kapitolou. Zaměřeno bude zejména na sportovní migraci obecně a poté opět na vybraný sport, tedy baseball. V této kapitole budou uvedeni nejen významní hráči, kteří byli angažováni v jiných klubech, ale i další zajímavosti.

V následující kapitole se bude rozebírat již baseball ze všech možných hledisek. Bude zde více specifikována historie vzniku prvních klubů a historie celé České baseballové extraligy, která bude zároveň zkoumanou oblastí v praktické části diplomové práce. Jedna z podkapitol bude zaměřena na zahraniční hráče a trenéry, kteří měli výrazný vliv na rozvoj baseballu v České republice a také srovnání zahraničních hráčů v českém baseballu s ostatními sporty.

Další kapitolou budou herní baseballové výkony, protože právě ty jsou důležité pro následné zkoumání a porovnání zahraničních a českých hráčů v praktické části diplomové práce.

Baseball patří k nejpobulárnějším týmovým sportům, který se hraje téměř po celém světě, proto tématika zahraničních hráčů je velmi aktuální. Cílem práce je tedy zjistit herní a klubový přínos zahraničních hráčů, kteří působili v České baseballové extralize v sezónách 2015-2020. Bude porovnáována efektivita herního výkonu zahraničních hráčů s českými hráči. Díky vytvoření statistické analýzy pak bude možné ukázat, jak velký podíl mají zahraniční hráči na hře družstva a jak jsou pro družstvo efektivní.

Motivací k provedení tohoto výzkumu bylo nedostatek výzkumů na dané téma v České republice a doposud nebyla tato problematika uceleně zpracována, a tak věřím, že shromáždění dostupných informací v jeden celek by mohlo mít velké využití. Navíc díky svému působení v tomto prostředí vnímám, že problematika zahraničních hráčů stále více rezonuje v prostředí českého baseballu. Jelikož na našem území je baseball sport neamatérský, a tím pádem většina hráčů České baseballové extraligy nedostává žádnou mzdu. O to více se ubírá pozornost na zahraniční hráče, kteří přicházejí do extraligy jako profesionálové a na základě kontraktu dostávají od klubů mzdu. Z tohoto důvodu musí být tito hráči velmi pečlivě vybíráni jednotlivými zástupci klubů, jelikož pokud zahraniční hráči nenaplní jejich očekávání, může to být spíše kontraproduktivní. Pokud klub platí zahraniční hráče, kteří nepřevyšují kvalitu českých hráčů, a ti za hraní bohužel žádný plat nedostávají. Kluby přivádí zahraniční hráče většinou jakési nositele výsledku a rozdílové hráče, a proto je i velmi těžké jejich očekávání naplnit. Kluby navíc mají velmi omezené rozpočty a nejsou finančně nezávislé, proto je velmi důležité správně alokovat jejich zdroje. Tato problematika je v tomto prostředí intenzivně řešena a tento důvod byl také velkou motivací se zabývat právě touto problematikou. Také zahraniční hráči mohou mít velký dopad na rozvoj mladých a talentovaných hráčů, kteří vedle těchto profesionálů mohou čerpat cenné zkušenosti a baseballově vyrůst. Také mohou mít zahraniční hráči velký vliv na zvyšování celkové úrovně ligy, jelikož do České baseballové extraligy přináší profesionalitu. To může mít za následek zvyšování konkurenceschopnosti Českých národních týmů na mezinárodní úrovni.

Autor navíc měl možnost v roce 2020 zkoumat Českou baseballovou extraligu téměř bez zahraničních hráčů, z důvodu celosvětové pandemie Covid-19. Tyto okolnosti nabídly ojedinělý pohled na tuto problematiku, jelikož by se tento pohled před tímto rokem zkoumat pouze z teoretické roviny.

Tyto témata budou předmětem zkoumání předložené diplomové práce a výstupem budou informace o tom, zda se vyplatí klubům investovat své prostředky a zdroje do zahraničních hráčů a v jakém množství. Dále jaký přínos mají zahraniční hráči pro jednotlivé kluby.

2. Teoretická východiska

2.1 Globalizace

Globalizace je proces, který v současné době výrazně ovlivňuje život lidstva na naší planetě. Proces, díky kterému dochází ke zkracování vzdálenosti mezi jednotlivými kontinenty, k výraznému urychlení předávání informací, mnohonásobnému zrychlení technologického pokroku, a hlavně k propojování světa. Globalizaci lze definovat více způsoby, velmi záleží ale na aspektu, který chceme sledovat. Nejčastěji se však pracuje s aspekty ekonomickými (Penížková, 2017). Globalizaci lze vymezit z různých pohledů, např. právního, ekonomického, ekologického, geografického, sociálního či sportovního. Mezinárodní měnový fond (IMF) definuje globalizaci jako „*rostoucí vzájemná ekonomická závislost zemí ve světovém měřítku v důsledku rostoucího objemu a druhu přeshraničních transakcí zboží, služeb a toku mezinárodního kapitálu, jakož i rychlejšího a rozsáhlejšího šíření technologií*“ (Mezinárodní měnový fond, 2012).

Fárek a Kraft (2012) definují globalizaci jako všeobecné rozvolňování bariér mezinárodního transferu technologií, toků kapitálu, migrace, zahraničních investic a mezinárodního obchodu. Autoři Fárek a Kraft (2012) připisují výrazný podíl na zrychlování globalizace oblasti komunikačních a informačních technologií.

Sekot (2006) popisuje globalizaci jako proces, který vyvažuje různé směsice kultur směřující ke snižování neslučitelných rozdílů na straně jedné a na druhé straně ke zvyšování obohacující rozmanitosti. Autor Sekot (2006) hovoří o globalizaci jako o cestě k získávání přístupu ke zdrojům a spoluřízení globálně fungujícího světa, ale také jako o vzájemném propojování obyvatel planety Země ve smyslu provázanosti problémů, ale také o formách jejich řešení v rámci nejednoznačně působících ekologických, kulturních, politických či ekonomických dopadů.

Hodač a Kotrba (2011) definují globalizaci jako „*nikým neřízený politický, ekonomický a společenský proces, který vede k posilování vazeb mezi jednotlivými zeměmi světa.*“ Sýkora (2000) zase tvrdí, že proces globalizace lze označit jako: „*Proces integrace společnosti na vyšší řád, než v jakém se společnost nacházela v předcházející etapě vývoje společnosti.*“

Z historického hlediska se většina autorů shoduje na třech novodobých globalizačních vlnách. Webové stránky Management Mania (2020) uvádí globalizační vlny takto:

- **První vlna globalizace (1860–1914):** nejsilnější postavení v první vlně globalizace měla Velká Británie díky své silné koloniální politice. Počátkem první vlny globalizace a vůbec novodobé globalizace byl především rozvoj dopravní infrastruktury, vznik světového komoditního trhu a mezinárodního obchodu. Konec první vlny globalizace byl spojován se začátkem první světové války.
- **Druhá vlna globalizace (1950–1980):** druhá vlna globalizace byla především zapříčiněna vzrůstající potřebou celosvětové kooperace po druhé světové válce. Velký význam v tomto období nabrala spolupráce při řešení globálních problémů a otázky celosvětového míru. To však bylo velmi komplikováno rozpoutanou studenou válkou, která probíhala mezi západním a východním blokem. Díky Brettonwoodskému systému, který staví americký dolar jako přední světovou měnu a díky jeho směnitelnosti na zlato, se nejvýznamnější mocností staly právě Spojené státy americké.
- **Současná vlna globalizace:** současná vlna je zejména ovlivněna existencí a obrovským rozvojem internetu a také informačních a komunikačních technologií, díky kterým se informace po světě šíří mnohem rychleji než kdy předtím. Tato vlna globalizace je také ovlivněna obrovským vzestupem zemí NIAE (Nově Industrializované Asijské Ekonomiky), jejichž hospodářský růst je posunut z kategorie zemí, které patří mezi rozvojové do kategorie zemí s nejvíce prosperujícími ekonomikami světa.

Britský sociolog Giddens (1999) se snaží popsat globalizaci tak, aby byla snadno srozumitelná, a uvádí příklad z každodenního života, kdy při nákupu v lokálním obchodě lze vidět zboží z různých částí světa. Tato skutečnost se pro většinu lidí v dnešní době stává naprostou samozřejmostí. Rozšířená nabídka zboží je důsledkem ekonomických vazeb napříč zeměkouli, jelikož zboží pochází z různých koutů světa a je tedy součástí globalizace.

Hodač a Kotrba (2011) na otázku, co je to globalizace, odpovídají následovně: „*Anglická princezna se svým egyptským přítelem havarovala ve francouzském tunelu v německém autě, ve kterém byl holandský motor a které řídil Belgičan, který pil skotskou whisky a kterého pronásledoval italský paparazzi na japonské motorce...*“

2.1.1 Globalizace ve sportu

Sport jako každé jiné průmyslové odvětví výrazně podléhá trendům a vlivům globalizace. Příkladem mohou být profesionální sportovní utkání, za jehož uskutečněním stojí většinou velmi dlouhý proces přípravy. Pronájem prostorů, prodej vstupenek, nákup vybavení, oslovení sponzorů, zajištění lidských zdrojů, prodej vysílacích práv, výroba a prodej merchandisingu a zajištění cateringu. To je jen zlomek věcí a činností, které je potřeba zajistit před odehráním jednoho jediného profesionálního sportovního utkání. Při přípravě dochází k prolínání různých odvětví a také ke spolupráci odlišných ekonomických oborů a oblastí. To vše jen potvrzuje fakt, že se globalizace dotýká nejen sportovního prostředí, ale také všech oblastí každodenního života. Díky globalizaci se sportovní prostředí formuje do zcela nových dimenzí a rozměrů, než tomu bylo dříve. Tento proces vedl k proměně z neziskových klubů na ziskově orientované společnosti. Zároveň dochází k rychlejšímu předávání informací, migraci hráčů, trenérů i dalších členů realizačního týmu a v neposlední řadě vzniku nových tréninkových metod.

Sekot (2008) popisuje sport jako: „*Sport je institucí tak ekonomicky silnou, politicky důležitou a má obrovský vliv na životní styl soudobé globální společnosti, že je potřeba ho brát vážně.*“ Dle Millera (2001) se sport stal spojujícím prostředkem mezi nejrůznějšími státy světa, jazyky a okouzljuje tak stále více a více sportovních diváků či přímo sportovců. Kunz (2018) uvádí, že globalizace a internacionalizace jsou významnými trendy v profesionálním sportu, a právě rostoucí sportovní migrace a pohyb kapitálu ve světě sportu s profesionálním sportem přímo souvisí. Díky globalizaci se stal vrcholový sport jednou z nejučinnějších forem masové medializované zábavy. Masová média poskytují neokoukané zážitky a vjemy ve snaze o nasycení masového diváckého vkusu (Sekot, 2008).

Maguire (2002) se ve své publikaci zabývá vlivem globalizace na sport a uvádí základní dimenze globalizace tzv. global flows:

- ekonomická – představuje rychlý tok peněz po celém světě;
- ideologická – rozšíření myšlenek, hodnot či ideologií;
- mediální – má za následek rozšiřování informací, různých obrazů a představ skutečnosti mezi jednotlivými státy prostřednictvím médií;
- migrační – mezinárodní pohyb osob;
- technologická – strojní zařízení a vybavení.

Výše uvedené dimenze je možné ve sportu pozorovat jako pronikání národních sportů na úroveň globálního sportu (basketball, baseball). Také jako obchod s přestupy vrcholových sportovců, spojeného častokrát i se změnou jejich státního občanství. (Sekot, 2005) Maguire (2002) tvrdí, že na konci 20. století a na začátku 21. století bylo a je možné ve sportu pozorovat všechny tyto dimenze. Domnívá se, že zejména migrační dimenze bude pokračovat i v budoucnosti. Tok peněz napříč sportovními odvětvími udělal ze sportu miliardovou branží s mezinárodním významem, k tomuto stavu výrazně pomohla média. Co se týče ideologické dimenze, tak Maguire (2002) ji vidí například při zahajovacích ceremoniálech tradičních olympijských her, které velmi často obsahují všelijaká poselství a stopy, které jsou typické pro pořadatelské země.

Sekot (2008) charakterizuje globalizaci sportu nestejně v čase, dynamice a prostoru, jež působí technologickými, mediálními, etnickými, ideovými a finančními procesy:

- migrace sportovních osobností počínaje hráči, sportovci, trenéry, odborníky a manažery;
- globální financování sportu cestou peněžních transferů migrujících hráčů, sponzoringu, reklamy a propagace;
- mediální šíření sportovních událostí s ohledem na specifika místa a času;
- technologické tržní šíření sportovních produktů, výstroje, sportovní vybavy zpravidla vyvíjené v bohatých zemích, produkováné cestou levné pracovní síly v rozvojových zemích a distribuované po celém světě;
- rozvoj základních hodnotových principů sportu, jako je profesionalismus, amatérismus a sport pro všechny. Ideový zápas o další směřování sportu se stává stále výraznější globální záležitostí.

Maguire (2002), uvádí výrok bývalého prezidenta Jihoafrické republiky a známého bojovníka proti apartheidu Nelsona Mandely, který řekl: „*Sport je zřejmě nejúčinnějším prostředkem komunikace moderního světa, a to nad rámec verbální a psané komunikace, když přímo zasahuje miliardy lidí na celém světě. Není pochyb o tom, že sport je viditelnou a legitimní cestou k budování přátelství mezi národy*“.

Jako příklad globalizace ve sportu je možné považovat každoroční exhibiční zápasy těch největších sportovních soutěží světa, jako je třeba basketbalová NBA (National Basketball Association) a hokejová NHL (National Hockey League), které se konají

po celém světě. Tímto směrem se také vydala zámořská baseballová soutěž MLB (Major League Baseball), která v roce 2019 uskutečnila v Londýně zápasy MLB, kde proti sobě nastoupili odvěký rivalové New York Yankees a Boston Red Sox. I v roce 2020 v tomto nastaveném směru chtěla opět pokračovat na Olympijském stadionu v Londýně zápasy mezi St. Louis Cardinals a Chicagem Cubs, bohužel tuto exhibiční show znemožnila celosvětová pandemie Covid-19. Pro příští roky se připravuje zařazení dalších exhibičních utkání MLB na jiné kontinenty jako třeba Austrálie nebo Afrika.

2.1.2 Vliv globalizace na sport

Mnoho vědců a autorů se zabývají vazbou mezi globalizací a sportem, ale nejsou schopni dojít ke stejnému závěru. V této podkapitole bude tento vztah rozebrán ze dvou úhlů.

Autor Donnelly (1996) tvrdí, že mezinárodní změny objevující se ve sportu jsou důsledkem spíše takzvané „amerikanizace“ než globalizace jako takové. Důvodem pro takovéto tvrzení autor uvádí, že většina sportovních strategií, produktů a asociací spojených se sportem je v takzvaném „americkém stylu.“ Jasným příkladem jsou například sportovní přenosy ve vysílání televize Eurosport, která je ve vlastnictví americké společnosti Discovery. Dalším příkladem jsou produkty, jako je sportovní obuv Air Jordan's od společnosti Nike, jenž nosí nejen mladí a jsou rozšířené téměř po celém světě.

V opozici stojí například autoři Harvey a Rail (1996), kteří jsou přesvědčeni, že změny nastávající ve sportovním prostředí jsou důsledkem globalizace a sport včetně své ekonomické stránky byl odjakživa převážně globální záležitostí. Nicméně připouštějí, že sport se vyvíjel a vyvíjí v jakémisi „západním duchu,“ a to především díky dominantnímu postavení ekonomiky Spojených států amerických.

Výše uvedené názorové proudy se sice zcela neshodují, ale připouští fakt, že Spojené státy americké mají dominantní postavení v procesu globalizace sportu. Námi vybraný sport baseball je toho jedině důkazem, jelikož jeho historie je úzce spjata právě s historií Spojených států amerických.

2.1.3 Globalizace baseballu

Z baseballu se velice rychle po jeho vzniku stala velmi oblíbená hra téměř po celém světě. Dějiny baseballu sahají až do poloviny 18. století, kdy se tento sport vyvinul

ze starších her s pálkou a míčem, které byly v Anglii velmi populární během 18. století. Tuto hru přinesli přistěhovalci do Severní Ameriky, kde se vyvinula moderní verze tohoto kolektivního sportu. Na konci 19. století byl baseball velmi uznáván jako národní sport Spojených států amerických. V roce 1871 vznikla první profesionální baseballová liga, která nesla název „Národní asociace profesionálních hráčů baseballu“ (the National Association of Professional Base Ball Players). O pět let později byla vytvořena Národní liga (National League) a v roce 1901 následovala také Americká liga (American League). První Světová série (World Series), která je považována za finálovou sérii MLB (Major League Baseball) mezi mistry dvou hlavních lig se konala v roce 1903 a od roku 1905 se stala každoroční událostí, která se hraje dodnes. Baseball na počátku 20. století byl charakteristický díky zápasům, ve kterých nebyly doběhy pro body tak běžné, a tudíž zápasy končily velmi nízkým skóre. Těto baseballové éře se přezdívá „éra mrtvého míče“ (Dead-ball era). Tato éra skončila na začátku 20. let 20. století, kdy došlo ke změně pravidel a zrodila se jedna z největších baseballových hvězd v historii tohoto sportu. Legendární pákkař Babe Rutha nejprve oblékal dres Boston Red Sox a posléze přestoupil do New York Yankees. Dvě hlavní ligy měly barevnou bariéru, která trvala až do roku 1947, kdy debutoval Jackie Robinson za Brooklyn Dodgers. Jackie se tedy stal prvním Afro-Američanem, který hrál v Major League Baseball (MLB) v moderní éře a nastartoval tak konec rasové segregace v profesionálním baseballu (MLB, 2021).

První formální baseballová liga, mimo USA a Kanadu, byla založena v roce 1878 na Kubě. Tato baseballová liga udržuje bohatou baseballovou tradici a její národní tým je jedním z nejsilnějších na světě. Dále například Dominikánská republika uspořádala svůj první ostrovní baseballový turnaj v roce 1912. Profesionální baseballové turnaje a ligy se začaly formovat v dalších zemích mezi světovými válkami, například v Nizozemsku (vznik 1922), Austrálii (1934), Japonsku (1936), Mexiku (1937) a Portoriku (1938). Profesionální japonská liga Nippon Professional Baseball (NPB) se skládá ze dvou lig, Central League a Pacific League a v obou lze nalézt celkem šest týmů. Nippon Professional Baseball je považována za nejkvalitnější profesionální baseballovou ligu mimo USA. Po druhé světové válce byly profesionální ligy založeny v mnoha latinskoamerických zemích, zejména ve Venezuele (1946) a Dominikánské republice (1955). Od začátku 70. let se každoročně koná takzvaná Karibská série (Caribbean Series), ve které se proti sobě postaví vítězové ze čtyř předních

latinskoamerických zimních lig: Dominikánské profesionální baseballové ligy, Mexické pacifické ligy, Portorikánské profesionální baseballové ligy a Venezuelské profesionální baseballové ligy. V Asii se nachází také několik profesionálních baseballových lig, například v Jižní Koreji (1982), na Tchaj-wanu (1990) a v Číně (2003). profesionální baseballové ligy, které Ani Evropa není pozadu a baseballové ligy jsou v Evropě na vysoké úrovni. Mezi nejznámější patří holandská Honkbal Hoofdklasse, ve které se nachází osm týmů a italská Italian Baseball League se šesti profesionálními týmy (Milujeme baseball, 2021).

Baseball je obecně známý pouze jako „americký sport“, to už ale dávno neplatí. Díky globalizaci se z baseballu stal globální sport, který se hraje téměř po celém světě a může se tak zařadit mezi ty nejrozšířenější kolektivní sporty vůbec. Baseball je nejpoblárnější v Severní Americe, v částech Střední a Jižní Ameriky, Karibiku a východní Asii, zejména v Japonsku, Jižní Koreji a na Tchaj-wanu. V roce 1992 se stal oficiálně olympijským sportem. Na zasedání Mezinárodního olympijského výboru dne 7. července 2005 byl baseball spolu se softballem vyřazen z Letních olympijských her 2012 a stal se tak prvním vyřazeným sportem od letních olympijských her 1936, kde se naposledy představilo pólo. Naposledy byl tedy tento sport k vidění pod olympijskými kruhy v roce 2008 na Letních olympijských hrách v Pekingu a turnaj ovládla Jižní Korea. Do programu olympijských her byl místo baseballu a softballu opět zařazen golf a ragby se sedmi hráči. V srpnu roku 2016 schválil Mezinárodní olympijský výbor znovupřijetí baseballu a softballu mezi olympijské sporty. Baseball se tedy měl po 12 letech znovu objevit pod olympijskými kruhy v roce 2020 na Letních olympijských hrách v Tokiu. Hry byly z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 přesunuty na rok 2021, takže baseball si na svůj celkově šestý turnaj pod olympijskými kruhy musí ještě počkat. Už teď je ale jasné, že baseball na Letních olympijských hrách 2024 v Paříži neuvidíme. Je to z toho důvodu, že pořadatelskou zemí se stala Francie, která vyjádřila nesouhlas se zařazením baseballu do seznamu sportů. Autor se může domnívat, že pořadatelská země tak jednala z důvodu nedostatečné materiálně-technické vybavenosti a připravenosti na tento sport (WBSC, 2021).

Mezi další významné baseballové turnaje patří World Baseball Classic, který se hraje od roku 2006 a nově také WBSC Premier12, na který je pozváno dvanáct nejvýše postavených národních týmů v celosvětovém žebříčku. Poprvé se hrál v roce 2015

v Japonsku a na Tchaj-wanu a z vítězství v premiérovém ročníku se radoval národní tým Jižní Koreje (WBSC, 2021).

Mezinárodní federace baseballu (IBAF) je již bývalý celosvětový řídicí orgán, který byl uznán Mezinárodním olympijským výborem jako dohlížející, rozhodující a provádějící politiku baseballového sportu. Vůbec první mezinárodní baseballovou akcí byla série exhibičních her, které se konaly během Letních olympijských her 1904 v St. Louis ve Spojených státech amerických. V srpnu 1938 v Londýně v Anglii se konalo vůbec první mistrovství světa v baseballu. Spojené státy americké a Velká Británie změřili síly v pěti vzájemných zápasech, z nichž Britové vyhráli hned čtyři z nich. Růst baseballových soutěží zahrnujících zastoupení různých zemí, spolu se zrodem mistrovství světa v baseballu, způsobil potřebu vzniku instituce, která by pomohla tyto události rozvíjet, organizovat, regulovat a dohlížet na ně. A tak byla v roce 1938 založena Mezinárodní federace baseballu (IBAF). V dubnu 1953 se spojily evropské státy Belgie, Francie, Německo, Itálie a Španělsko, aby vytvořily Konfederaci evropského baseballu (CEB), ve stejném roce byla konfederace uznána mezinárodní federací jako oficiální evropský baseballový orgán. V roce 1954 uspořádaly vůbec první Mistrovství Evropy v baseballu (WBSC, 2021).

V roce 2011 konkrétně 1. dubna mezinárodní federace baseballu (IBAF) včele s prezidentem Riccardem Fraccarim a Mezinárodní federace softballu (ISF) oznámily, že připravují společný projekt s cílem dostat baseball a softball zpět na Letní olympijské hry, konkrétně v roce 2020 v Tokiu. V rámci tohoto projektu zahájily v dubnu roku 2013 obě organizace proces sloučení do nové kombinované federace, která bude řídit oba sporty. Fúze byla uzavřena v roce 2015 a tak vznikla Světová baseballová a softballová konfederace (WBSC). Díky tomu se podařilo získat nabídku na zařazení baseballu a softballu zpět na Letní olympijské hry 2020 v Tokiu. Na vůbec prvním kongresu Světové baseballové a softballové konfederace (WBSC), která se konala v Hammámetu v Tunisku byl zvolen první prezident WBSC Ital Riccardo Fraccari na sedmileté funkční období (WBSC, 2021).

Mezinárodní federace baseballu (IBAF) se díky tomu v roce 2015 stala mezinárodní „divizí“ baseballu ve Světové baseballové a softballové konfederaci (WBSC), která je v dnešní době oficiálně uznávaná jako řídicí orgán světového baseballu a softballu. WBSC zastřešuje 208 národních federací ve 141 zemích a teritoriích v Asii, Africe,

Americe, Evropě a Oceánii, také zastřešuje přes 65 miliónů aktivních členů. Jako jediný uznávaný řídicí orgán ve světovém baseballu a softballu je WBSC pověřena dohledem nad všemi mezinárodními soutěžemi a má výhradní práva na všechny soutěže, turnaje a mistrovství světa. Také má na starost výpočet světového žebříčku pro baseball a softball žen i mužů. Sídlo WBSC bylo vybudováno ve švýcarském Lausanne, tedy v olympijském hlavním městě (WBSC, 2021).

2.2 Migrace

Kapitola migrace navazuje na globalizaci, jelikož zvýšená migrace je zapříčiněna právě globalizací. Počátky migrace lze však definovat jen velmi obtížně. Již v dávných dobách se obyvatelstvo stěhovalo do oblastí, které byly výhodnější pro jejich život, ať už k blízkosti řek, nebo s bohatými zdroji potravy. Později byly hybnou silou migrace nepokoje v zemi a v 20. století zejména světové války. V současné době je důvodem nejčastěji politická situace nebo ekonomický prospěch. Migraci se dostala zvýšená pozornost především v 80. a 90. letech 20. století, kdy se rapidně zvýšil počet migrantů. Tito lidé přicházeli zejména z méně rozvinutých zemí do zemí ekonomicky vyspělejších, a to hlavně z výše zmíněného důvodu, získání ekonomického prospěchu (Appleyarda, 1992).

Reakcí ekonomicky vyspělejších zemí byla striktnější imigrační politika a zvýšené kontroly na hranicích. Autoři Castels a Miller (2005) pojednávají o třech základních modelech imigrační politiky, prostřednictvím kterých se jednotlivé státy snaží regulovat imigraci:

- Diskriminační (exkluzivní) model – dočasný a návratný pobyt cizinců. Díky různým právním mechanismům, které v praxi odrazují či znemožňují přístup cizincům do mnohých sfér života (př. Švýcarsko, Rakousko, Německo).
- Asimilační model – proces jednoduché a rychlé adaptace přistěhovalců do nové společnosti. Očekává se plná adaptace migrantů, to v praxi vypadá tak, že přistěhovalci ztrácí svůj mateřský jazyk, sociální a kulturní rysy (př. Francie).
- Multikulturální (pluralitní) model – podporují se převážně odlišnosti minorit od majorit. Stejná práva pro všechny a podpora rozvoje jejich specifík (Švédsko, Austrálie, Kanada).

Podle autorky Šiškové (2001) se na přelomu tisíciletí nacházelo přes 150 milionů lidí za hranicemi své mateřské země, tedy mimo zemi, kde se narodili, nebo jejíž občany

jsou. V zemích západní Evropy bylo přes 20 milionů migrantů, přičemž 3,5 až 5,5 milionů se vyskytovalo nelegálně. Převážně se migruje do sousedících států, přičemž se stále zvyšuje procento zpětné migrace. Mnohem častěji se objevuje snaha zůstat v zahraničí jen krátkodobě, aby se zvýšil ekonomický a sociální status (Šišková, 2001).

Odbor Azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky definuje migraci jako: *„Přesun jednotlivců i skupin v prostoru, který je spolu s porodností a úmrtností klíčovým prvkem v procesu populačního vývoje a výrazně ovlivňuje společenské a kulturní změny obyvatel na všech úrovních. S ekonomickým rozvojem se intenzita migrace neustále zvyšuje. Migrace může být krátkodobá, dlouhodobá, trvalá i opakovaná (cirkulární).“*

Kraft a Fárek (2012) uvádí, že migrace osob je rysem internacionalizace světového hospodářství a je jedním z globalizačních procesů. Dále také definují tři hlavní hybné síly migrace:

- snahu získat ekonomický prospěch;
- špatně fungující stát a jeho instituce v mateřské zemi;
- síť přátel a příbuzných působících v zahraničí.

Kraft a Fárek (2012) také zmiňují jeden aspekt ekonomické migrace, a to tzv. odliv mozků neboli „brain gain“, kdy vysoce kvalifikovaná pracovní síla se přemísťuje z rozvojových zemí do rozvinutých. Také uvádí definici Mezinárodní organizace práce (ILO), kteří definují migranta jako osobu žijící mimo svoji mateřskou zemi déle než jeden rok.

Vědci se snaží migranty roztrždit do skupin, podle kterých k nim poté přistupují. V odborné literatuře lze tedy nalézt velké množství členění, jedním z nich je rozdělení dle autora Appleyarda (1992), který migranty dělí na:

- legálně přijatí imigranti;
- legálně přijatí dočasní imigranti;
- dočasní legální imigranti s vyšší kvalifikací;
- ilegální (nedokumentovaní, tajní) imigranti;
- žadatelé o azyl;
- uprchlíci.

Pro tuto diplomovou práci je nejdůležitější třetí zmíněná skupina, do níž se řadí legální přistěhovalci, kteří mají vyšší kvalifikaci. V tomto případě se jedná o profesionální sportovce. Ti do země přicházejí po podepsání pracovní smlouvy a zůstávají ve většině případů pouze po dobu trvání této profesionální smlouvy. Společnost tento druh migrantů všeobecně přijímá kladněji než ilegální přistěhovalce či uprchlíky. Zároveň jsou považováni za výhodu pro ekonomiku daného státu.

2.2.1 Sportovní migrace

Pojem migrace lze ve sportovním prostředí datovat k době, kdy se sport přeměnil z amatérské volnočasové aktivity na profesionální činnost. Jak uvádí autor Sage (2011), první forma sportovní migrace se objevila s profesionalizací sportu, kdy se sportovní organizace změnilly na soukromé obchodní podniky. Profesionalizace sportu se udála uvnitř industrializovaných zemí na přelomu 18. a 19. století, ale největší vzestup zažila ve 30. letech 20. století, kdy se profesionální sport stal globálním businessem a sportovní odvětví se spojilo s celosvětovou pracovní silou. V devadesátých letech se pozornost sociologů zaměřila na vybrané sporty, ať už se jednalo o lední hokej (Maguire, 2002), fotbal (Pearson, Stead, 2000), nebo také baseball (A.M. Klein, 1991). Práce sociologů byla zaměřena na zkoumání základních zdrojů geografické migrace s dopadem na hostitelskou zemi. Za zakladatele a nejvíce citovaného autora zabývajícího se sportovní migrací je považován sociolog Joseph Maguire.

Autoři Stead a Maguire (1998) uvádí výhody, které přinášejí zahraniční hráči pro jednotlivé kluby, do kterých migrují:

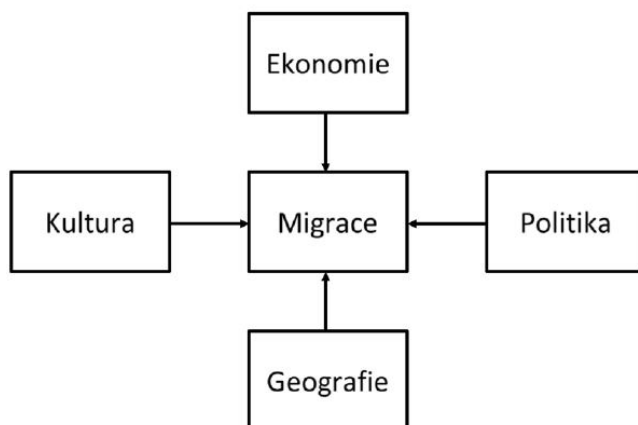
- diváckou příležitost vidět ty nejlepší hráče v daném sportu;
- zvýšení divácké návštěvnosti na stadionu a klubového členství;
- zvýšení atraktivity sportovní podívané prezentací nových osobností daného sportu a nových herních stylů;
- revitalizaci domácího sportu;
- zvýšení zájmu médií a sponzorů o daný klub;
- posílení prestiže klubové soutěže, zvyšování kvality národního týmu hostitelské země a přístup k talentovaným hráčům v případě nedostatku domácích odchovanců;
- konfrontační výzvu pro domácí hráče z dané ligové soutěže.

Migrace ve sportu je téma velmi aktuální, jelikož stále více sportovců hledá uplatnění v zahraničí. Stačí se podívat na nejvyšší českou fotbalovou ligu, kde téměř v každém klubu působí zahraniční hráč. Z fotbalového prostředí můžeme uvést další zajímavý příklad, kde elitní český fotbalový záložník Bořek Dočkal začal sezónu 2017 v čínské fotbalové lize v týmu Henan Jianye, aby svoji sezónu následně zakončil v lize ve Spojených státech amerických v týmu Philadelphia Union.

Motivů sportovní migrace je celá řada. Sekot a Pětivlas (2014) kromě vidiny ekonomického prospěchu uvádí také nabytí nové profesní zkušenosti, možnosti ověřit si svůj talent ve vysoce kompetitivním prostředí, vypilování mistrovského herního stylu anebo získání nové kariérní perspektivy a životních obzorů. Na tak složitý proces jako je migrace, lze nahlížet z různých úhlů pohledu. Zatímco pro hostitelskou zemi je příliv profesionálních sportovců především pozitivem, neboť na jejich výchovu a rozvoj nemusela investovat žádné finanční ani lidské prostředky, pro zemi výchozí je situace právě opačná. Autor Cartner (2007) uvádí, že sportovní migrace má oproti jiným pracovním migracím svá určitá specifika. Ve většině případů přicházejí migranti do cizí země již v ekonomicky stabilní situaci, protože převážně nabídka pracovního kontraktu předchází samotnému příjezdu do země.

Maguire (2002) připsal politickým, geografickým, kulturním a ekonomickým problémům tu nejvyšší váhu při rozhodování sportovců o migraci. Také uvádí, že ani jeden z těchto faktorů nebývá zcela dominantní v rámci území jednotlivých kontinentů, ani v rámci jednotlivých sportů.

Obrázek č. 1 Aspekty ovlivňující sportovní migraci



Zdroj: Maguire, 2002

Dále Sekot (2008) uvádí, že proces sportovní migrace není spojen pouze se sportovci, ale také s manažery, sportovními teoretiky, funkcionáři a hlavně trenéry. Dle Woodse (2011), úspěšní trenéři sportovních týmů často nacházejí příležitost k trénování v zahraničí. Ve většině případů trenéři pocházející z vyspělejších zemí a jsou angažováni kluby z méně vyspělých zemí ve sportech jako je například basketbal, plavání, atletika a hlavně fotbal. Dle Crossana (2013) je sportovní migrace pohyb sportovců, trenérů a dalších osob, které spojuje sport. Sportovní migrace je pak realizována na národní úrovni v rámci národů jednoho kontinentu nebo na mezinárodní úrovni mezi kontinenty. Takto postupně se sportovní migrace také vyvíjela, nejprve byla uskutečněna migrace na úrovni národní a až poté mezi jednotlivými kontinenty.

Příkladem první úrovně sportovní migrace jsou přestupy v rámci fotbalových soutěží ve Velké Británii, kde má výsostní postavení anglická Premier League, do které přicházejí talentovaní hráči z jiných ostrovních lig, například z velšské či skotské. V rámci intrakontinentálního pohybu na americkém kontinentu, Klein (1991) zmiňuje především dlouhotrvající migraci hráčů baseballu z Dominikánské a Kubánské republiky do profesionálních týmů v Severní Americe. Interkontinentální pohyb migrantů se uskutečňuje mezi všemi kontinenty. Výrazný podíl na mezikontinentální migraci má Severní Amerika, zejména Spojené státy americké. Právě dominantní postavení USA je znatelné oběma směry, tedy jak v přílivu sportovců do USA, tak i odlivem talentovaných sportovních migrantů z USA do Evropy nebo Asie. Velký příliv je způsoben dominantním postavením amerických sportovních lig ve světě, mezi které patří zejména basketbalová National Basketball Association (NBA), hokejová National Hockey League (NHL), baseballová Major League Baseball (MLB) a fotbalová Major League Soccer (MLS). Nelze ani pominout důležitou roli univerzit v Severní Americe, které nabízejí různá stipendia. Studenti pak díky sportovním stipendii přichází na americké univerzity z celého světa (Stead a Maguire, 1998).

V baseballu či ragby má migrace často sezónní charakter, jelikož je možné absolvovat dvě sportovní sezóny za jeden kalendářní rok, každou v jiné hemisféře – severní a jižní. Baseballisté tak velmi často v letním období působí v Evropě nebo Severní Americe, a naopak v zimním období migrují do Austrálie, nebo Jižní Ameriky hrát zimní ligy. Díky tomu mohou být sportovci v celoročním herním vytížení. (Maguire, 2002) Autor Sekot (2008) uvádí, že přechodná forma migrace zahrnuje sportovce, kteří v průběhu sezóny neustále mění svá působiště při velkém množství závodů a turnajů, které

se konají po celém světě. V obdobné situaci jsou například jezdci Formule 1 a závodníci v alpském lyžování. Sportovní nomádi jsou pak sportovci, kteří neustále mění své pracoviště, nejčastěji to jsou golfisté a tenisté, kteří se v místě turnajů většinou nezdrží déle než osm dní.

Dále Sekot (2008) popisuje skutečnost současného sportu, že sportovci hrající za klub, nepodléhají standartnímu režimu pracovně právních vztahů, ale jsou vlastněni jednotlivými majiteli klubů. Díky tomu může být sportovec prodán, koupen nebo s ním může být obchodováno na profesionálním sportovním trhu. Vidíme zde tedy určitou podobnost vůči produktům, které jsou ovlivňovány jeho nabídkou a poptávkou. Tato podobnost je právně umožněna po podepsání vzájemného smluvního vztahu mezi klubem a sportovcem. Smlouva musí obsahovat souhlas sportovce být „obchodován“ v souladu s potřebami a zájmy týmu či klubu.

Nejprve Maguire (1999), ale později také Magee a Sugden (2002) vymezili jednotlivé typy sportovních migrantů. Magee a Sugden (2002) je aplikovali na Anglický fotbal, ale jejich rozdělení má přesah obecně na sportovce i z jiných sportovních odvětví. Jednotlivé typy jsou založeny na motivaci sportovců, proč se rozhodli pro sport v novém prostředí a délce jejich angažmá. Sportovce člení do následujících osmi kategorií:

- ambitionist – ctižádostivci – je sportovec, který velmi touží po profesionální kariéře;
- exile – emigrant – je sportovec, který z osobních, politických nebo sportovních důvodů opustí svou rodnou zemi a vydá se hrát do zahraničí;
- expelled – vyhnanec – je sportovec, který byl přinucen k odchodu do zahraničí (např. při neshodách se sportovní federací, nebo jeho klubem apod.);
- mercenary – žoldák – je sportovec, jehož primární motivaci tvoří krátkodobý finanční výtěžek a mají dokonce minimální nebo žádné vazby s lokací, kde se aktuálně nacházejí;
- nomadic cosmopolitan – kočovný kosmopolita – je sportovec, jehož znakem je četnost změn pracovního prostředí a bydliště, dokonce je obvyklé, že tito atleti mají více než jedno bydliště, také využívají svoji kariéru na cestě za objevováním nových zemí a jejich kultury, ale také pro získávání sportovních zkušeností od ostatních (např. hráči tenisu a golfu);

- settler – osadník – je sportovec, který se přestěhoval do zahraničí a svůj pobyt neomezuje na určitou dobu, místo toho se začleňuje do místní kultury a vytváří si nový domov prostřednictvím manželství s místním občanem nebo tím, že požádá o udělení státního občanství;
- pioneer – průkopník – je sportovec, který zastává úlohu misionáře svého sportu, jelikož jejich cílem je představit a zpopularizovat jejich sport v oblastech, kde o něm je minimální nebo nulová znalost;
- Returnee – navrátilcec – je sportovec, který je na konci své kariéry a vrací se do své rodné země, kde předává své zkušenosti a znalosti, ať už se jedná o sportovní trénink či herní styl a tím napomáhá svému klubu, ale také k rozvoji daného sportu ve svém rodišti.

Profesionální sportovní kariéra v zahraničí je pro spoustu sportovců velmi lákavá, ale i zde je nutné počítat s negativy a nepříjemnostmi, které tato cesta přináší. V případě kolektivních sportů se musí sportovec adaptovat ve většině případů na úplně nové prostředí či spoluhráče. Musí naplnit vysoké očekávání, které na něj trenér, a hlavně vedení klubu vyvíjí a velmi často bývá až přehnané. Také musí snášet dlouhodobé odloučení od rodiny a svých přátel. Proto autor Wright (1999) spojuje sportovní migraci s následujícími problémy:

- nepřijetí zahraničních hráčů v klubu ze strany jejich fanoušků;
- méně hráčských příležitostí a herního času pro odchovance klubu;
- rasismus a nenávisť vůči zahraničním hráčům v místních klubech;
- problémy kulturní povahy a rozdílnosti zvyků, obzvláště jedná-li se o příchod sportovce ze země s jiným náboženstvím či odlišnými kulturními zvyklostmi;
- bojkot firem produkujících sportovní vybavení využívající levné pracovní síly ze země třetího světa.

2.2.2 Migrace v baseballu

Důsledkem celosvětové migrace je stále zvyšující se počet baseballistů překračujících hranice své mateřské země za účelem získat angažmá v klubech mimo svou rodnou zemi. Ti nejlepší baseballoví hráči většinou míří do jedné z pěti nejprestižnějších baseballových lig světa. Do americké Major League Baseball (MLB), japonské Nippon Professional Baseball (NPB), korejské Korea Baseball Championship (KBO) a tchajwanské Chinese Professional Baseball League (CPBL). Dle autora Sage (2011),

se baseball dostal na úroveň globálního sportu a může už v dnešní době konkurovat sportům jako je fotbal nebo basketbal.

Jednou z neaktivnějších migrací v baseballu je ze zemí Latinské Ameriky do Spojených států amerických, jelikož v nejvyšší americké Major League Baseball (MLB) tvoří 90 % mezinárodně narozených hráčů, baseballisti ze zemí jako je Dominikánská republika, Panama, Venezuela, Mexiko, Kuba a Portoriko (MLB, 2021). Všechny 30 týmů v Major League Baseball (MLB) má zřízené akademie, které se nacházejí právě v zemích Latinské Ameriky. V těchto komplexech se připravují ti nejlepší hráči z Latinské Ameriky, ale také se zde sjíždí baseballoví migranti z celého světa, kteří čekají na svoji pozvánku na soupisku jednoho z týmů Major League Baseball (MLB). Další významná baseballová migrace po MLB je v japonské Nippon Professional Baseball (NPB), kde se nachází 12 profesionálních týmů. V sezóně 1999 tvořilo ze všech hráčů na soupiskách zmíněných 12 týmů celkem 22 % mezinárodně narozených hráčů. Z toho největší zastoupení měli hráči ze Spojených států amerických, a to celkem z 54 %, následovali hráči z Latinské Ameriky, kteří měli 30% zastoupení (Chiba, 2004).

Velmi zajímavým příkladem je sportovní migrace baseballistů z Kuby. V roce 2007 se v Dominikánské republice ocitl baseballista z Kuby Ajani Gallardo, který chtěl získat občanství Dominikánské republiky a díky tomu získat profesionální smlouvu ve Spojených státech amerických. Jako hlavní motivaci uvedl touhu postarat se o svou rodinu na Kubě, což považoval za důležitější než jeho osobní sportovní cíle. Toto je jeden z mnoha případů, kdy se některý z baseballistů z Kuby objevil na jiném ostrově v Karibiku. Tato stále se opakující záležitost je z hlediska baseballové migrace velmi zajímavá, protože rizika, která tyto baseballisty z Kuby podstupují, jsou obrovská a zcela jistě je musí pohánět velmi silná touha po odchodu ze země. Nejčastějším motivačním faktorem, který tyto sportovce donutí odejít ze země, je buď vidina ekonomického zisku v zahraničí, nebo strach o ekonomickou stabilitu rodiny (Carter, 2007).

Jak píše autor Carter (2007), dalším zajímavým jevem ve sportovní migraci na Kubě je migrace řízená státem. Právě některé přední sportovní organizace na Kubě nabízejí své talentované sportovce do zahraničních týmů. Většina těchto organizací je řízena státem, a proto pokud některá organizace uzavře smlouvu o přesunu sportovce mimo kubánské hranice, získá samotný sportovec většinou pouze 10-15% hodnoty tohoto

profesionálního kontraktu a zbytek míří do státní pokladny Kuby. Ale přesunem sportovce do zahraničí však propojení s byrokratickým aparátem Kuby nekončí, protože kubánské národní sportovní organizace i nadále velmi důkladně sportovce kontrolují. I to je jeden z důvodů, proč se většina sportovců na Kubě rozhodne spíše pro útěk ze země, tak jako zmíněný baseballista Ajani Gallardo, který si nakonec splnil svůj sen a zahrál si v „Big Leagues“, jak se také MLB přezdívá, a to mezi lety 2007 až 2018, kdy nastoupil celkem v 319 zápasech.

V roce 2020 bylo během startu americké Major League Baseball na soupiskách celkem 30 týmů, kde až 28.1 % představovali hráči narození za hranicemi Spojených států amerických. Podle tiskové zprávy MLB ze dne 24. července 2020 bylo během Opening Day 2020 na soupiskách rekordních 291 mezinárodně narozených hráčů (MLB, 2021). V roce 2017 Major League Baseball zaznamenala 259 mezinárodně narozených hráčů na soupiskách všech týmů během Opening Day 2017, to znamená, že došlo o nárůst celkem 32 zahraničních hráčů během posledních třech let. V zahajovací den americké Major League Baseball mělo na soupiskách všech týmů zastoupení celkově 20 států, to je stejný počet jako v roce 2019 a o jeden stát méně než v roce 2018. Největší zastoupení z těchto států má Dominikánská republika, která má v nejvyšší americké soutěži celkem 109 hráčů, následuje Venezuela (75), Kuba (22), Portoriko (20), Kanada (9), Japonsko (9), Mexiko (9), Kolumbie (7), Panama (5), Curaçao (4), Jižní Korea (4), Austrálie (3), Nikarague (2), Tchaj-wan (2), Aruba (1), Brazílie (1), Německo (1), Honduras (1), Litva (1) a Nizozemsko (1). Co se týká týmů s největším počtem mezinárodně narozených hráčů na soupiskách při Opening Day 2020, jednalo se o Houston Astros a Minnesotu Twins, kteří měli oba celkem 15 těchto hráčů, následovalo Chicago White Sox (13), Miami Marlins (13), New York Yankees (13) a Cleveland Indians (12). Největší zastoupení různých národností mělo na soupisce New York Yankees a to celkově 8, následuje St. Louis Cardinals (7), Atlanta Braves (6), Boston Red Sox (6), Houston Astros (6), Minnesota Twins (6), Tampa Bay Rays (6) a Toronto Blue Jays (6). V sezóně 2020 Major League Baseball (MLB) spolupracovala se 131 mezinárodními mediálními partnery při vysílání zápasů. Vysílala v 15 jazycích a ve 220 zemích a teritoriích (MLB, 2021).

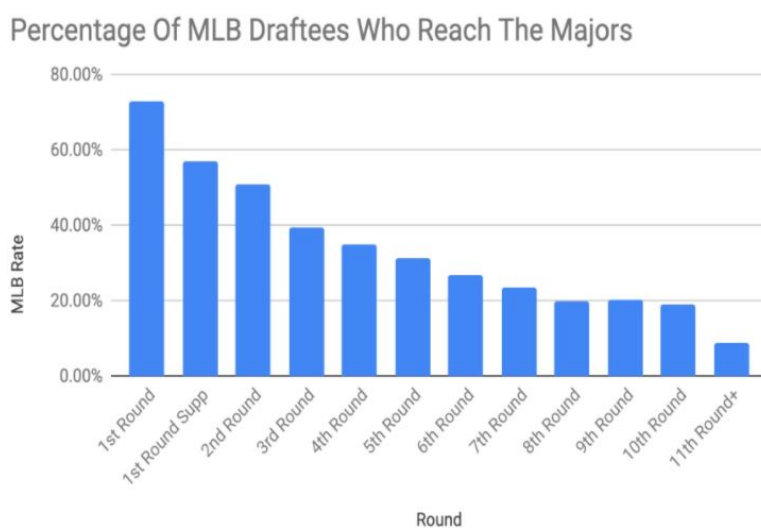
Tabulka č. 1 Počet sportovců v americkém školním systému v sezóně 2018/2019

Student-Athletes	Baseball	Basketball	Football	Ice Hockey
High School Athletes	482 740	549 000	983 600	29 900
High School Senior Athletes	145 100	157 000	281 000	8 500
NCAA Athletes	36 011	15 700	56 500	3 700
NCAA Freshman Athletes	10 300	4 500	16 200	1 100
NCAA Senior Athletes	8 700	3 500	12 600	800
NCAA Athletes Drafted	791	44	250	33
High School to NCAA	7.3 %	2.9 %	5.8 %	12.9 %
NCAA to Professional	9.9 %	1.3 %	2.0 %	4.1 %
High School to Professional	0.4 %	0.03 %	0.09 %	0.4 %

Zdroj: NCAA, 2020

Velké zastoupení baseballové migrace je možné zaznamenat také u škol ve Spojených státech amerických. Hráči téměř z celého světa migrují do USA hrát tzv. College baseball, popřípadě High School baseball, hlavně díky sportovním stipendiím, které jim jednotlivé školy nabízejí. Proto je důležité se zaměřit i na tuhle kategorii sportovní migrace. Podle studie NCAA z roku 2020, která zkoumala čísla ze sezóny 2018/2019, bylo na všech středních školách v USA 482 740 baseballových hráčů. Ve stejném roce bylo na NCAA College 36 011 baseballových hráčů. Každý rok se ze středoškolského baseballu na ten univerzitní dostane v průměru 7,3 % hráčů, z toho 2,2 % míří do NCAA Division I, 2,2 % míří do NCAA Division II a 2,9 % do NCAA Division III. Dále také studie NCAA uvádí, kolik hráčů z College baseballu se dostane do profesionálního baseballu, tedy MLB systému. V roce 2019 bylo v MLB Draftu vybráno celkem 1 217 hráčů, z toho 791 hráčů bylo vybráno z NCAA univerzit. V roce 2019 se do draftu přihlásilo celkem 8 002 vysokoškolských hráčů, to znamená, že profesionální kontrakt byl nabídnut pouze 9,9 % hráčům. Z uvedených 791 draftovaných hráčů bylo 686 z univerzit NCAA Division I, 95 z univerzit NCAA Division II a pouze 10 hráčů z univerzit NCAA Division III (NCAA, 2020).

Obrázek č. 2 Procento draftovaných hráčů, kteří se dostali do Major League Baseball



Zdroj: MLB, 2021

Dle statistik MLB se mezi lety 1981-2010 dostalo pouze 17,6 % hráčů, kteří podepsali profesionální kontrakt s organizací MLB na tu nejvyšší úroveň do „Majors“, neboli Major League Baseball (MLB, 2021). To je způsobeno tím, že hráči po podpisu profesionální smlouvy ve většině případů míří do Minor League Baseball (MiLB), což je hierarchie farmářských lig, které jsou pod Major League Baseball (MLB) a pomáhají připravit hráče na vstup do hlavních ligových týmů. Počínaje sezónou 2021 se počet farmářských lig snížil na 11, s celkovým počtem 120 týmů (tzn. čtyři farmářské týmy pro 30 klubů z MLB). Tato pravděpodobnost se velmi liší podle toho, v jakém kole byl daný hráč draftován (viz. obrázek č. 2). Na obrázku č. 2 dále vidíme, že v případě hráčů, kteří byli draftováni v prvním kole, se procentuální úspěšnost blíží až k 80 %, tedy pouze výjimečně se hráči nedostanou do té nejvyšší ligy. Ale také je zde patrné, že s každým dalším kolem draftu se úspěšnost rapidně snižuje. Baseballisté, kteří nedosáhnou na tu nejvyšší „metu“, musejí po určitém čase odejít z farmářského systému a hledají své angažmá jinde. Ti představují v našem případě stranu nabídky, která je mnohonásobně vyšší než poptávka po nich. Vzniká nám zde tedy obrovský převis nabídky hráčů nad jejich poptávkou v zámořských ligách. Mnoho těchto hráčů pak míří hrát profesionální baseball do Evropy, popřípadě Asie.

2.2.2.1 Čeští hráči v zahraničí

Česká republika rozhodně nepatří mezi země, které vysílají do zahraničí stovky hráčů baseballu ročně, jako to je v případě států Latinské Ameriky. Přesto jsou zde některá jména, která v zahraničí utkvěla v paměti.

Spousta českých hráčů podepsala profesionální kontrakty s různými MLB organizacemi, které je následně posílali do svých farmářských systému, kterému se obecně říká Minor League Baseball (MiLB). Z tohoto důvodu byla vytvořena tabulka č. 2, která znázorňuje všechny hráče, kteří pocházejí z České republiky a měli tento kontrakt podepsaný. V tabulce lze vidět konkrétního hráče a klub, který ho vychoval případně, ve kterém působil, když měl podepsaný kontrakt. Také lze z tabulky vyčíst kdy a v jaké americké organizaci působil. Poslední sloupec uvádí, na jaké úrovni Minor League Baseball (MiLB) působil. Konkrétně se jedná o tyto úrovně:

- ROK - Rookie ball (nejnižší úroveň MiLB)
- A - Single-A (druhá nejnižší úroveň MiLB)
- AA - Double-A (druhá nejvyšší úroveň MiLB)
- AAA - Triple-A (nejvyšší úroveň MiLB)
- MLB - nejvyšší americká profesionální soutěž

Tabulka č. 2 Čeští hráči působící v MiLB

Jméno hráče	Mateřský tým	Působení v MiLB		
		Sezóna	Organizace	Úroveň
Pavel Budský	Draci Brno	1997-1999	Kansas City Royals	ROK
Jakub Toufar	Technika Brno	2006-2007	Minnesota Twins	ROK
Petr Čech	Arrows Ostrava	2007-2009	Cincinnati Reds	ROK
Jakub Hajtmar	Draci Brno	2008	Minnesota Twins	ROK
Martin Červenka	Kotlářka Praha	2009-2017	Cleveland Indians	ROK, A
		2018-2020	Baltimore Orioles	AA, AAA
		2021 – současnost	New York Mets	AAA
Jakub Sládek	Kotlářka Praha	2009-2011	Philadelphia Phillies	ROK

Matěj Hejma	Eagles Praha	2009-2011	Minnesota Twins	ROK
Jan Řeháček	Arrows Ostrava	2009	Minnesota Twins	ROK
Štěpán Havlíček	Olympia Blansko	2010-2013	Tampa Bay Rays	ROK
Daniel Vavruša	SaBat Praha/ Kotlářka Praha	2011-2014	New York Yankees	ROK
Marek Minařík	Lokomotiva Louny/ Kotlářka Praha	2011-2012	Philadelphia Phillies	ROK
		2013-2015	Pittsburgh Pirates	ROK, A
Jan Novák	Kotlářka Praha	2012-2016	Baltimore Orioles	ROK
Viktor Večerka	Draci Brno	2019 – současnost	Kansas City Royals	ROK

Zdroj: vlastní zpracování dle MiLB (2021), 2021

Mezi nejznámější české baseballisty určitě patří **Martin Červenka**. Martin stále hraje v zahraničí a už několik let bojuje o to, aby se stal vůbec prvním českým hráčem, který se probouje až do Major League Baseball (MLB). Martin Červenka je odchovancem pražského týmu Kotlářka, v české nejvyšší soutěži oblékal také dres Tegoly Titans Praha, ze kterého později vzniklo Tempo Praha. Účastnil se tréninkových kempů pod patronací Major League Baseball v italské Tirrenii. Následně po tomto italském kempu 24. ledna 2009 podepsal jako šestnáctiletý talentovaný hráč neprofesionální smlouvu s organizací Cleveland Indians a stal se tak vůbec prvním hráčem z Evropy, který s tímto americkým týmem podepsal smlouvu. Poté ještě zůstal dvě sezóny v České republice, kde dodělával střední školu a hrál v české Extralize. Přes léto pak odlétal na kempy do Austrálie, kde se od roku 2001 každoročně koná program Major League Baseball Australian Academy (MLBAAP). Jedná se o sedmitýdenní program rozvoje talentovaných hráčů baseballu, který se koná v Gold Coast v Queenslandu v Austrálii. V roce 2011, když dovršil 18 let, se přemístil do Spojených států amerických, kde odehrál část sezóny na pozici chytače v americké nižší profesionální soutěži Arizona League za tým Arizona League Indians, který patří do organizace Cleveland Indians. Postupně stoupal na úrovni farmářských lig Clevelandu Indians, až v roce 2018 podepsal nový kontrakt s organizací Baltimore Orioles. Sezóna 2018 pro něj byla zlomová, jelikož ji celou odehrál s Bowie Baysox, tedy týmem hrající farmářskou ligu AA v organizaci Baltimore Orioles. Jeho pálkařský průměr v této sezóně byl .258 (87 úspěšných odpalů z 337 nástupů na pálku) a k tomu přidal 15 homerunů. V červenci

tohoto roku byl jmenován hráčem měsíce v Minor League Baseball systému organizace Baltimore Orioles a také dostal možnost zahrát si ve farmářské All Star Game neboli zápasu hvězd. Díky této vydařené sezóně dostal v roce 2019 pozvánku do Norfolk Tides, tedy týmu hrající farmářskou ligu AAA (druhá nejvyšší americká soutěž hned po Major League Baseball) v organizaci Baltimore Orioles. Díky svým dobrým výkonům si zasloužil pozvánku na tzv. Spring Training 2020 s hlavním týmem Orioles. Jarní kemp je série tréninků a exhibičních zápasů předcházejících začátku základní části Major League Baseball. Jeho rozjetou kariéru následně v roce 2020 zbrzdila celosvětová pandemie Covid-19, jelikož se v tomto roce díky pandemii nerozehráli vůbec žádné farmářské soutěže pod MLB a hrála se pouze hlavní soutěž. Martinovi ve stejném roce skončila smlouva v organizaci Baltimore Orioles. V roce 2021 podepsal nový kontrakt s organizací New York Mets, která se stala třetí organizací, ve které bude Martin Červenka působit. Během těchto devíti sezón v Minor League Baseball (2011-2019) nastoupil v 545 zápasech a zaznamenal 1 880 nástupů na pátku (AB), 452 úspěšných odpalů (H), stáhl pro svůj tým 240 bodů (RBI), odpálil 36 homerunů (HR) a jeho pálkařský průměr činil .240 (AVG) (Milujeme baseball, 2021).

Pavel Budský z Draků Brno se stal vůbec prvním hráčem z České republiky, který podepsal profesionální baseballový kontrakt ve Spojených státech amerických. V roce 1997 odehrál celkem šest zápasů v Minor League Baseball (MiLB) v organizaci Kansas City Royals a otevřel tak dveře i dalším českým hráčům, kteří ho následovali (Milujeme baseball, 2021).

Jakub Sládek, hráč Kotlářky Praha, nejprve působil v MLB organizaci Philadelphia Phillies, ale z důvodu jeho zranění s ním organizace rozvázala kontrakt. V roce 2011 podepsal profesionální kontrakt s Ishikawa Million Stars a stal se vůbec prvním Čechem, který hrál profesionální baseball v Japonsku. Ishikawa Million Stars hrají farmářskou baseballovou ligu Baseball Challenge League v Japonsku. V roce 2014 se Jakub vrátil do České republiky, aby v roce 2015 vyhrál historicky první extraligový titul s Kotlářkou Praha. V roce 2015 byl také vybrán do „reprezentačního týmu Evropy“, který hrál exhibiční zápasy s národním týmem Japonska. Evropský výběr byl složený z těch nejlepších hráčů z Evropských lig a Jakub Sládek byl jediným zástupcem z České republiky (Baseball Reference, 2021).

Další skupinou českých hráčů, kteří migrovali do zahraničí z důvodu baseballu jsou studenti. Početnou skupinu tvoří mladí talentovaní hráči, kteří získali různá stipendia na College, popřípadě High School ve Spojených státech amerických. Česká republika stále čeká na prvního hráče, který půjde do Major League Baseball draft. Jedná se o primární mechanismus MLB pro přidělování amatérských hráčů baseballu zejména ze středních škol a vysokých škol jednotlivým klubům. Pořadí draftu se určuje na základě pořadí v předchozí sezóně, první výběr získá tým s nejhorším rekordem. V současné době působí na školách ve Spojených státech amerických hned několik českých talentů a usilují o to, aby se stali prvním českým hráčem, který se do MLB draftu dostane. **Michal Kovala** a **Milan Prokop** působí na Combine Academy v Lincolntonu v Severní Karolíně, která připravuje studenty na vysokou školu, jak po studijní, tak po sportovní stránce. **Marek Chlup** studuje na North Greenville University v Jižní Karolíně. **Vojtěch Menšík** studuje na NC State University a hraje v jejich baseballovém týmu, kterému se přezdívá „Wolfpack“, neboli „Vlčí smečka“. **Daniel Padyšák** studuje a hraje baseball na Charleston Southern University v Jižní Karolíně, kde působí již druhým rokem. **Martin Zelenka** působí prvním rokem na Pitt Community College v Severní Karolíně. **Ondřej Furko** z brněnských Draků studuje na Arizona Western College, což je vyšší odborná škola neboli tzv. „Junior College“. **Filip Smola** působí již čtvrtým rokem na University of Charleston v Západní Virginii, jejichž baseballový tým Golden Eagles hraje NCAA Division II (Milujeme baseball, 2021).

Nesmíme také opomenout na české hráče, kteří sice nemigrují za baseballlem do Spojených států amerických, ale do ostatních evropských soutěží. V Evropě nalezneme TOP4 baseballových lig, a to Honkbal Hoofdklasse tedy nizozemská profesionální liga, Italian Baseball League tedy italská profesionální liga, Baseball-Bundesliga je německá liga a Česká baseballová extraliga. Proto čeští hráči migrují převážně do Nizozemska, Itálie a Německa v rámci Evropy.

2.2.2.2 Bosmanův případ

Tato kapitola je zaměřená na známou kauzu belgického fotbalisty, která významně ovlivnila mezinárodní sportovní dění především na poli mezinárodních přestupů. Již od 60. let 20. století neustále rostl počet fotbalistů, kteří migrovali do západní Evropy téměř z celého světa. Hlavním lákadlem pro tyto hráče bylo pět hlavních evropských

lig, a to Anglie, Francie, Itálie, Německo či Španělsko. Tento trend byl obrovsky podpořen tzv. Bosmanovým pravidlem v roce 1995, kdy padl v této kauze konečný rozsudek. Situace před tímto zásadním rokem byla taková, že když fotbalista chtěl přestoupit do jiného klubu, musel být zaplacen poplatek, i když hráč již neměl platnou smlouvu a on sám chtěl přestoupit. Dále také platila různá pravidla omezující počet fotbalistů ze zahraničí v týmu (Frick, 2009).

Jak uvádí autor Kubiček (2012), fotbalista Jean Marc Bosman byl průměrný belgický hráč, který hrál v belgickém prvoligovém klubu RC Liege. Bosman měl uzavřenou profesionální smlouvu s tímto klubem do 30. června 1990. Klub mu nabídl novou smlouvu, ale Jean Marc Bosman nabídku odmítl, protože by na základě této nové smlouvy dostával pouze minimální možný příjem, který činil 30 000 belgických franků měsíčně a stal se tak volným hráčem. Hráč si začal hledat nový klub, který by však za něj musel zaplatit odstupné belgickému klubu. Bosman se tedy domluvil s francouzským klubem US Dunkerque na přestupu. RC Liege však začalo mít pochyby o tom, že francouzský klub bude mít dostatek prostředků, aby odstupné mohli zaplatit. K přestupu tedy nedošlo a hráč nemohl nastoupit u nového klubu k zápasům bez tzv. transferového certifikátu. Klubu US Dunkerque by hrozila vysoká pokuta i odečet bodů v soutěži, kdyby hráče nechali nastoupit. Tento certifikát však mohl vydat pouze Belgický fotbalový svaz, a to jen se souhlasem klubu. Hráč tak nemohl hrát ani za jeden klub a celý rok nenastoupil do zápasu (Kubiček, 2012).

Jean Marc Bosman tedy zažaloval belgický fotbalový klub RC Liege a později také UEFA (Union of European Football Associations). Národní soud se poté obrátil až na Evropský soudní dvůr (ESD), který pak následně rozhodl v neprospěch UEFA. Jelikož tím, že je nutné zaplatit odstupné je omezen volný pohyb osob (Kubiček, 2012). Evropský soudní dvůr (ESD) také rozhodl, že kluby na soupisce mohou mít neomezené množství hráčů ze států Evropské unie. Toto rozhodnutí zapříčinilo, že počet migrantů ze států Evropské unie do pěti nejlepších evropských fotbalových lig rapidně vzrostl. Počet zahraničních hráčů v těchto ligách vzrostl z 15 % před rokem 1995 na 35 % v roce 2000 (Ichniowski a Preston, 2014).

Konečným verdiktem Evropského soudního dvora tedy bylo, že zakázal veškeré transferové poplatky za přestupy po ukončení uzavřeného kontraktu a taktéž zakázal kvóty a jakékoliv limitace na počet zahraničních hráčů. V rámci této kauzy se vůbec

neřešily přestupy v rámci jednoho členského státu, tedy přestupy vnitrostátní a přestupy ze zemí, které nejsou členem Evropské unie do zemí členských. Tato rozhodnutí jsou aplikovatelná na úplně všechny kolektivní sporty, včetně baseballu. Nemají však vliv na amatérské sportovce a individuální sporty (Sluka, 2007).

2.2.2.3 Faktory ovlivňující angažování zahraničních sportovců

Tato podkapitola bude věnována faktorům, jež by mohly nejvíce ovlivňovat angažování zahraničních sportovců. Není možné věnovat pozornost všem těmto faktorům, neboť každý případ je velice individuální, i přesto se ale autor pokusí zmínit alespoň ty nejpodstatnější faktory.

Ekonomika

Česká republika se nemůže v této oblasti srovnávat se zeměmi západního světa, jelikož ekonomicky není zdaleka tak vyspělá, což samozřejmě platí i v oblasti sportu. Profesionální sportovní kluby patří do soukromého sektoru a jsou majetkem společností či jednotlivců, ale ekonomická situace státu udává určité limity v tomto ohledu. Ve většině sportů můžeme vidět výjimky, kde jeden nebo i několik týmů má výrazně vyšší finanční možnosti než ostatní kluby. To je převážně způsobeno investicemi majitele, nebo velmi lukrativní sponzorskou smlouvou. Ve fotbale mezi tyto kluby patří SK Slavia Praha a AC Sparta Praha. V basketballu zase ČEZ Basketbal Nymburk a v baseballu Draci Brno. Jak již bylo zmíněno, jedná se spíše o výjimky, jelikož kdyby byly tímto způsobem řízeny všechny kluby, byla by situace z ekonomického pohledu dlouhodobě neudržitelná. Stejně jako není dlouhodobě udržitelné a ani možné, aby všechny kluby soutěže dlouhodobě operovaly ve významných ztrátách. Významné finanční investice vždy souvisejí s určitými očekáváními, jako například vidina sportovního úspěchu, účast v národních a mezinárodních pohárových soutěžích či vysoká divácká návštěvnost. Kdyby však takovéto umělé zvyšování finančních prostředků praktikovaly všechny kluby v soutěži, těch úspěšných by byla jen hrstka a zbytek by směřoval k nevyhnutelným finančním problémům nebo by musel od takových výrazných investic ustoupit. Ekonomická situace státu má tedy na sportovní odvětví významný vliv a tvoří určitý rámec možností pro jednotlivé organizace. Je nutné dodat, že tento princip platí převážně u populárnějších sportů. U méně známých sportů, které nevyžadují tak vysoké investice, je takováto situace dlouhodobě udržitelnější (Kahane a Shmanske, 2012).

Výkonnost

Z pohledu angažovaného hráče je nejvýznamnější jeho sportovní výkonnost. V tomto ohledu mluvíme především o dlouhodobé výkonnosti hráče. Lidské tělo není stroj, a tak i těm nejlepším sportovcům na světě se stává, že jim zápas nevyjde podle představ, a naopak i ti, kteří nejsou považováni za nejlepší, mohou svými výkony převýšit ostatní. Ani zkušení trenéři, sportovní manažeři a skauti nejsou schopni během krátké doby určit přesnou výkonnost sportovce. Samotná sportovní výkonnost se skládá z mnoha faktorů. Dvěma nejdůležitějšími jsou sportovní talent a pracovitost. Je všeobecně známo, že na nejvyšší úrovni nelze hrát pouze na základě talentu. Zároveň však platí, že pouze na základě odhodlání a tvrdé práce bez určitého nadání na daný sport je velmi obtížné se prosadit na té nejvyšší úrovni. Znamé americké sportovní přísloví však tvrdí: „*Tvrdá práce vždy porazí talent, když talent nepracuje tvrdě.*“ V souvislosti s rozvinutím potenciálu byla v roce 2008 uvedena teorie „Deseti tisíc hodin“. Ta uvádí, že k tomu, aby v jakémkoli oboru došlo k rozvoji potenciálu až na světovou úroveň, je třeba strávit deset tisíc hodin tréninkem (Gladwell, 2008).

Adaptace

Adaptace na nové prostředí může hrát při sportovní migraci významnou roli. Nemusí se přitom jednat pouze o sportovní hledisko. Pokud jde o změnu působiště v rámci jedné soutěže, tudíž jedné země, jsou nároky na adaptaci výrazně nižší. Při přechodu do úplně jiné země je však sportovec vystaven velkému stresu zejména kvůli množství změn, kterým se musí co nejrychleji přizpůsobit. Jedná se o odlišné klimatické, přírodní, a především kulturní podmínky. Přechod v rámci stejného kontinentu zpravidla nebývá tak složitý, jako při přestupu do naprosto neznámého prostředí. Příkladem mohou být příchody fotbalistů z Brazílie do České republiky. Mnozí z nich nikdy neviděli sníh a celkově klimatické podmínky u nás jsou naprosto odlišné, než na co byli doposud zvyklí. V takových případech hraje důležitou roli právě jejich schopnost adaptace na nové prostředí, spolu s podporou a pomocí od ostatních spoluhráčů a funkcionářů v klubu. Nejeфекtivnější cestou pro adaptaci sportovce je akceptování nové kultury společně se zachováním kontaktu s kulturou původní. I tak je změna prostředí v mnoha směrech velmi náročná, a ne každý sportovec je na ni dostatečně připravený (Nový a Schroll, 2005).

Cena a plat

Dalším významným faktorem ovlivňující možnost angažování sportovců ze zahraničí je jejich cena. Hráči, kteří mají platný kontrakt s klubem, mohou přestoupit za smluvené vyrovnání, které je uvedené ve smlouvě. Jedná se buď o peníze, což je nejčastější varianta ve fotbalovém prostředí, nebo o výměnu dvou a více hráčů, což je zase naopak běžné v hokejovém a basketbalovém prostředí. Možná je i kombinace obojího, tento případ se častěji využívá v baseballové Major League Baseball. Pokud smlouva již skončila, mohou hráči podle tzv. Bosmanova pravidla libovolně přestupovat mezi kluby (Brownstone, 2010). Z hlediska příchodu hráče jsou také velmi důležité jeho platové požadavky, které si nárokuje. Je třeba si uvědomit, že kariéra sportovce je naprosto odlišná od standardní pracovní kariéry. Člověk vykonávající běžnou práci postupně stoupá po kariérním žebříčku. Na počátku běžně vykonává nižší pozice s menší platovým ohodnocením a postupem času se propracovává výš v žebříčku. Vrchol pracovní kariéry pak nastává převážně mezi čtyřicátým a padesátým rokem života. U sportovců je situace velice odlišná, jelikož mladý profesionální sportovec se rychleji dostává do nejuvýdělečnější fáze své sportovní kariéry. Ta trvá výrazně kratší dobu a není zdaleka jisté, že bude ještě někdy vydělávat stejné finanční prostředky i po jejím ukončení. Délku sportovní kariéry je taktéž obtížné předpovídat kvůli možnosti zranění nebo poklesu výkonnosti sportovce. Také se délka sportovní kariéry výrazně odlišuje u jednotlivých sportů. Kvůli těmto faktorům je zřejmé, že sám hráč má snahu během omezeného času získat dostatečné množství finančních prostředků. Platové požadavky zahraničních sportovců se v mnohém liší, hlavními aspekty jsou ekonomické, geografické a výkonnostní (Corben, 2012).

Média

Je důležité si uvědomit, že žijeme v době, kdy média a internet významně ovlivňují naše životy, a to i v oblasti sportu. S postupným rozvojem masových médií v druhé polovině 20. století, došlo k významným změnám a díky televizním přenosům se sport stal dostupný pro masy lidí. Dnes již není žádný problém sledovat živé utkání konané na druhé straně zeměkoule. Do sportu tímto rozvojem pronikla komercializace, jež s sebou přináší jak pozitiva, tak samozřejmě i negativa. Jako pozitivum lze brát výrazně vyšší přísun financí, díky nimž došlo k rozvoji některých sportovních odvětví. Hlavním negativem komercializace je, že ze sportu se postupně stává obchodní artikl, což

se nejvíce projevuje právě ve světově populárních sportech jako je fotbal, basketbal a baseball. Důsledkem procesu globalizace a komercializace došlo ke změnám ve sportu jako takovém. Pravidla jsou upravována tak, aby byla atraktivnější pro diváka. Sponzoři požadují ty nejlepší výsledky, což vede k vysokému stresu sportovců a ohrožení jejich zdraví. Výsledkem jsou pak negativní vlivy, které můžeme vidět ve sportu jako je například agrese, korupce a doping (Tomek 2003).

Kvalita soutěže

Kvalita soutěže hraje ve snaze o angažování zahraničního hráče významnou roli, jelikož tým hrající v přední světové soutěži daného sportu má výhodnější vyjednávací pozici. Je pravděpodobné, že hráč v takovém klubu bude chtít působit, a tím pádem bude i ochoten učinit určité ústupky vůči klubu, aby k tomu došlo. Naproti tomu, pokud půjde o přestup do soutěže, o kterou nebude mít daný sportovec zájem, bude ochoten učinit jen velmi málo kompromisů vůči novému klubu. Sportovec má délku své kariéry značně omezenou a nejistou, proto chce být náležitě finančně odměněn. Problém ovšem nastává, když některý hráč dělá určitou činnost jen kvůli penězům. Zpravidla nastává problém s jeho motivací. Tento způsob motivování se nazývá „vnější motivace“ a z dlouhodobého hlediska nepřináší uspokojení, jelikož osoba začne mít pocit, že konkrétní činnost vykonávat musí. Ve většině případů nastává pokles výkonnosti a tzv. syndrom vyhoření. Přirozenou vlastností každého profesionálního sportovce je soutěživost a touha prosadit se v kvalitní konkurenci, a tedy v kvalitní soutěži (Pink, 2011).

Herní pojetí

Tento faktor souvisí již přímo s konkrétním klubem, který chce angažovat zahraničního hráče. Manažer a trenér by měli být v neustálém kontaktu a jejich důležitá rozhodnutí by měla probíhat za vzájemného souhlasu. Je logické, že týmový manažer by měl mít snahu přivést do klubu hráče, kteří zapadají svým herním stylem do týmové koncepce hry. Trenér by přitom měl s výběrem konkrétního hráče souhlasit. Příchod nových zahraničních hráčů je vždy do určité míry veliké riziko, neboť lze dopředu jen velmi těžko odhadnout výsledek tohoto angažmá. Samozřejmě nelze od všech sportovců očekávat stejné schopnosti a dovednosti, ale mezi herními přístupy jednotlivých národů lze spatřit patrné rozdíly (Gladwell, 2008).

2.3 Baseball v České republice

Baseball a Softball v České republice měl úzce spjatou historii a vývoj. Jak popisují v knize 50 let softballu a baseballu v Čechách, současný předseda České baseballové asociace Petr Ditrich a současný předseda České softballové asociace Gabriel Waage: *„Historie pálkovacích her v Čechách nedávno oslavila padesátileté výročí. Během tohoto času jsme svědky dlouhé cesty od průkopnických počátků až po vybudování silných a respektovaných sportů. Padesátiletá cesta organizovaného softballu a baseballu je nesmírně bohatá a pestrá.“* (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

2.3.1 Vznik prvních klubů a soutěží

Na vzniku prvních oddílů, klubů či spolků se podílelo pokračování sportovní činnosti z letních táborů YMCA (Křesťanské sdružení mládeže). Až do zákazu činnosti v roce 1951 YMCA pořádala každý rok své mistrovství. V roce 1947 přeložil Jaroslav First (syn Američana Joe Firsta, který byl propagátor baseballu u nás i v Evropě) pravidla do češtiny. V roce 1954 prof. František Stiebitz vydal v Pedagogickém nakladatelství vysokoškolská skripta s pravidly, metodikou a taktikou softballu. Poté se softball začal vyučovat na ITVS (Institut tělesné výchovy a sportu, předchůdce Fakulty tělesné výchovy a sportu na UK). Tím byly dány základy budoucím oddílům, ať už v neformálních sdruženích, tak v organizovaných společenstvích. Na začátku se jistou měrou na popularitě podílel určitý vzdor proti tehdejšímu politicko-spoločenskému poměru. Hrát „americkou“ hru, kterou široká veřejnost vůbec neznala, bylo v té době „in“ (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Softballové soutěže vznikaly v roce 1963 a baseballové soutěže začínaly o trochu později, a to v roce 1967. Ve dnech 15.-22. srpna 1965 se v Blatnici u Mladé Vožice pořádalo vůbec první školení trenérů a rozhodčích, které vedl Aleš Hrabě. Z roku 1967 jsou v písemnostech dochovány dokumenty prvního Soutěžního řádu a Přestupního řádu. V dalších letech druhé poloviny 60. let pak nastává velký rozmach těchto sportů. Vznikají další týmy, zejména na školách. V roce 1967, bylo dle evidence ČSTV (Československý svaz tělesné výchovy a sportu), v softballových soutěžích již 20 mužských oddílů. O rok později se poprvé odehrála regulérní soutěž baseballistů. V soutěži hrály čtyři pražské týmy, a to ZPA, FS, VSBH a Michle. V roce 1968 se také

pořádal turnaj vysokých škol, předchůdce následných Akademických mistrovství v softballu a baseballu (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

V roce 1971 vznikla Technika Brno, která se zanedlouho stala velmi důležitým klubem v jihomoravské oblasti, co se týče propagace baseballu a softballu. Na jaře 1972 se Technika Brno usídlila na Kraví hoře, kde vzniklo vůbec první baseballové hřiště na Moravě. Na Kraví hoře působí Technika dodnes. Významným rokem pro Techniku a pro rozvoj baseballu na Moravě byl rok 1979, tehdy se vedení Techniky Brno rozhodlo hrát nadále jen baseball a pod vedením ikony brněnského baseballu Rudolfa Drnce začínal významný rozvoj baseballu. Počátkem 80. let je patrná aktivita také v Severních Čechách. Dne 14. ledna 1981 se uskutečnila ustavující schůze oddílu TJ Textilana Liberec, a vznikl tak první klub v Severních Čechách. O něco později dochází k činnosti také na severní Moravě. Zdeněk Ploskonka (Kim) založil oddíl baseballu a softballu TJ Sokol Pustkovec, který se přejmenoval v roce 1984 na VOKD Ostrava a následně v roce 1995 na Arrows Ostrava (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Od roku 1973 je už pravidelná domácí soutěž o pěti týmech vedena ve statistice evropské federace CEBA (Confederation of European Baseball). V roce 1981 hrálo pražský přebor osm celků, a to včetně dvou moravských: Tempo, Kovo, Motorlet, Podolí, PV, Zahradnictví, Technika Brno a Sigma Olomouc. V roce 1981 se také začala pořádat pravidelná soutěž mládeže. Ale až rok 1989 byl pro baseball velmi zlomový a přinesl mnoho změn. Pro domácí soutěže byl vypracován nový soutěžní řád. V následujícím roce se odehrály tři nejvyšší soutěže: liga česká, moravská a bratislavská. Rok 1993 se stal prvním samostatným rokem pro baseball i softball v nově vzniklé České republice (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

2.3.2 Historie České baseballové extraligy

Baseballová extraliga jako nejvyšší soutěž v České republice se připravovala už v roce 1992 a o rok později se odehrál historicky první ročník. V prvním roce samostatné extraligy se stala vítězem Technika Brno, která porazila v play-off sérii KOVO Praha a to 4:3 na zápasy. V roce 1995 vyhráli českou nejvyšší soutěž Draci Brno, a to byl také jejich začátek sedmnáctiletého pobytu na pomyslném extraligovém trůnu. Extraliga se až do roku 1997 hrála v základní části tříkolově a play-off na tři vítězné zápasy.

Následující období bylo ve znamení zvyšování počtu zápasů v základní části (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

V roce 2000 se udělala velká změna v oblasti materiálu, jelikož do té doby se hrálo s kovovými baseballovými pálkami a od tohoto roku se přešlo na dřevěné. Herní systém extraligy se často v průběhu let měnil, jelikož se přizpůsoboval Evropským šampionátům a ostatním mezinárodním turnajům. V roce 2005 se extraliga hrála pětkrát každý s každým a následně první čtyři týmy po základní části postoupily do semifinále a vítězové sérií do finále, které se hrálo na tři vítězné zápasy. Ve stejném roce Česká republika vůbec poprvé hostila mistrovství Evropy mužů, které se uskutečnilo v Blansku, Chocni, Olomouci a finálové série v Praze. Poté se přešlo opět na čtyřkolový systém základní části nejvyšší soutěže, který vydržel až do roku 2009. V roce 2009 se odehrála v Praze jedna ze základních skupin mistrovství světa, kde se naše reprezentace utkala proti Mexiku, Austrálii a Tchaj-wanu. Systém extraligy se tak opět změnil a odehrálo se pět kol v základní části. Do semifinále play-off postoupily přímo první dva týmy základní části, týmy na 3. až 6. místě spolu hrály o postup do semifinále. V roce 2011 zaznamenala extraliga poprvé od roku 1995 jiné jméno vítěze než Draky Brno. Finálovou sérii vyhrála Technika Brno a to 3:1 na zápasy, právě proti Drakům Brno (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

V roce 2015 se stal vítězem české nejvyšší soutěže jiný tým než právě brněnský. Finálovou sérii nad Draky Brno vyhrála Kotlářka Praha, a to 3:2 na zápasy. V roce 2017 došlo opět k velkým změnám herního systému extraligy. Rozšíření ligy z osmi týmů na deset přivedlo dva nové týmy do ligy: Nuclears Třebíč a Olympii Blansko. Změna nastala také v herním systému, jelikož základní část se hrála čtyřkolově a následně prvních šest týmů postoupilo do tzv. TOP6, která se hraje dodnes a spodní čtyři týmy hrají tzv. Baráž o udržení v extralize. Semifinále se hrálo pouze na jeden zápas, jelikož Arrows Ostrava vstupovala do série proti Kotlářce Praha s jedním vítězstvím, jelikož v TOP6 skončila na druhém místě a semifinále se hrálo celkem na dva vítězné zápasy. Draci Brno, jako vítězové TOP6, byli nasazeni přímo do finále extraligy. V roce 2018 vyhrála svůj historicky první titul Arrows Ostrava a stala se tak čtvrtým týmem, kterému se podařilo vyhrát extraligový titul. O rok později se stali druhým týmem v historii, kterému se podařilo titul obhájit, to se do té doby podařilo pouze Drakům Brno (ČBA, 2021).

V roce 2019 se opět změnil herní formát play-off, kdy vítěz TOP6 postupuje přímo do Czech Series, neboli finále Extraligy. V žebříčku druhý a třetí tým z TOP6 sehrají sérii Wild Card Series na dva vítězné zápasy proti sobě o druhé místo v Czech Series. O rok později formát přešel zpátky na klasické semifinále a finále. V roce 2022 by se česká nejvyšší soutěž měla zúžit z deseti týmů na osm jako tomu bylo před rokem 2017 (ČBA, 2021).

Za celou dobu české baseballové extraligy se formát soutěže neustále měnil a hledal se optimální model. Do systému sice vstupovaly vnější vlivy, ale i tak může být systém pro širší veřejnost příliš zmatečný a proměnlivý.

Vzhledem k tomu, že baseball je v České republice klasifikován jako sekundární sport, je zájem o tento sport na našem území stále dost okrajový. Kvůli této nízké pozornosti je většina klubů finančně závislá na dotacích od města, kraje, státu či ČBA. Soukromé peníze jsou v prostředí českého baseballu spíše ojedinělým jevem a sponzoři bývají spíše členové, bývalí členové, popřípadě rodinní příslušníci členů. Z tohoto důvodu je baseball v České republice neamatérským sportem, tím pádem není možné finančně zajistit každého hráče v extralize a je tedy nutné, aby si hráči vydělávali i jinou práci. Baseball je tedy spíše jejich koníček než práce. V České republice, v době psaní této diplomové práce, není ani jeden plně profesionální český hráč, jehož mzda by souvisela s přípravou a odehranými výkony na baseballovém hřišti.

2.3.3 Zahraniční osobnosti v České republice

Během dlouholeté éry baseballové historie, se v České republice vystřídal mnoho zahraničních osobností. Ať už se jednalo o trenéry, hráče, rozhodčí nebo instruktory různých klinik, kteří se větší či menší měrou podíleli na chodu a rozvoji českého baseballu. Od začátku 90. let 20. století proudili pravidelně do České republiky zahraniční trenéři, a to zejména díky rozvojovému programu Envoy Coach. Jim Jones byl univerzitní hráč a pozdější trenér amerického univerzitního týmu, který se do České republiky dostal poprvé v roce 1991. Brzy se angažoval u českých národních reprezentací, jak mužské, tak juniorské. U reprezentací působil jako hlavní trenér až do roku 2001. Byl to první trenér, který v historii českého baseballu systematicky pracoval s českými hráči. Kromě trenérské činnosti se také zasloužil i o vzdělávání českých trenérů (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Druhým věrozvěstem baseballu, který se výraznou měrou podílel na jeho rozvoji v Čechách, byl Stan Luketich. Systematický a přátelský trenér, který se vyznačoval obrovským nasazením a prosazoval se útočným pojetím baseballu. Stan vedl mužskou reprezentaci dlouhých šest let (1995-2001). Byl u týmu v jednom z klíčových okamžiků českého baseballu, a to, když v roce 1995 vybojoval s týmem postup z Mistrovství Evropy skupiny B ve Velké Británii do skupiny A. Jeho největší přínos byl ve zlepšení chápání baseballu v našem prostředí a v bohatém předávání informací českým trenérům, díky čemuž se mohli zlepšovat i hráči (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Dalším trenérem, který do Čech původně dorazil jako Envoy Coach na pozvání Jima Jonese, byl Geoff Samuels. Ambiciózní trenér je spojen především s klubem Draci Brno. V roce 1994 dostal nabídku od Igora Kratochvíla, prezidenta Draků Brno, aby tým trénoval a zároveň v něm i hrál. Geoff Samuels nabídku přijal a dovedl Draky k prvnímu mistrovskému titulu už po roce svého působení. Se Samuelem tak začala Drakům jejich dlouholetá vítězná éra, která nemá v evropském sportu obdoby. Dalším významným rodákem z USA pro český baseball byl Eric Jacques, který vedl mužský národní tým mezi lety 2002-2005 a na domácím Mistrovství Evropy v roce 2005 tým dovedl k historickému 5. místu na evropském šampionátu (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Baseball v 90. letech byl úzce spjat s americkými trenéry, kteří jezdili do České republiky v rámci Envoy programu, ale také po své vlastní ose. V Čechách pak trénovali jak národní tým, tak i jednotlivé týmy. Můžeme tedy říct, že začátky baseballu v samostatné České republice byli velmi ovlivněny americkou baseballovou školou a americkými trenéry (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Nejen trenéři, ale také významní zahraniční hráči proudili do České republiky stále častěji. Už několik let je spíše pravidlem, že na soupiskách většiny extraligových oddílů se objevují jména baseballových migrantů. Do České republiky přijíždí hrát hráči ze Spojených států amerických, Latinské Ameriky, Austrálie, Asie, ale i ostatních evropských zemí. Jedním z nejvýraznějších hráčů působících na českém kopci, byl panamský levoruký nadhazovač Roger Ivan Villarreal Deago. Deago oblékl dres Techniky Brno poprvé v roce 1997 a v roce 2002 podepsal profesionální smlouvu s klubem San Diego Padres. Už o rok později nastoupil v zápase Major League Baseball (MLB). Zpátky do Čech a Techniky Brno se vrátil v roce 2011, aby dovedl Techniku,

jako hrající trenér, po dlouhých letech k mistrovskému titulu (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

Petr Ditrich, současný předseda České baseballové asociace, popisuje v knize 50 let softballu a baseballu v Čechách situaci s baseballovými migranty v České republice následovně: „*Po dlouhých letech, kdy jsme neměli možnost pravidelně se konfrontovat s dalšími mezinárodními týmy, byl příchod zahraničních trenérů a hráčů velkým přínosem. Každý z nich s sebou přinášel potřebné informace, které jsme do té doby neměli odkud získat, a náš sport se tak mohl rychleji rozvíjet. Nebýt jich, český baseball by dnes nebyl tam, kde teď je.*“ (Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin, 2014).

2.3.4 Vývoj ustanovení o počtu zahraničních hráčů

V sezóně 2015 mohli být v hrající sestavě družstva současně nejvýše tři ne-občané Evropské unie. V nadstavbové části extraligy mohl nastoupit ne-občan Evropské unie pouze v případě, že nastoupil v základní části extraligy alespoň v jednom utkání nejpozději však 15.6.2015. Celkový počet ne-občanů Evropské unie na soupisce družstev byl omezen na pět hráčů (ČBA, 2015).

V sezóně 2016 přišla zásadní změna, která se týká zahraničních hráčů v českém baseballu. Jelikož v jednom utkání mohli nastoupit za jedno družstvo nejvýše tři cizinci a za cizince jsou bráni již všichni hráči, kteří nemají státní občanství České republiky. Cizinec směl nastoupit v extralize poprvé v této sezóně nejpozději 31.5.2016. Počet cizinců na soupiskách jednotlivých družstev zůstal omezený na pět hráčů (ČBA, 2016).

V sezóně 2017 zůstalo ustanovení o počtu zahraničních hráčů stejné jako v předchozím roce pouze byl doplněn jeden dodatek v Soutěžním rádu mužů z roku 2017. Sportovně technická komise České baseballové asociace mohla v extralize schválit výjimku pro hráče žijící v České republice, kteří měli povolení k trvalému pobytu občana Evropské unie nebo trvalý pobyt. V následujících dvou letech zůstalo ustanovení stejné jako v roce 2017 (ČBA, 2017, 2018, 2019).

V sezóně 2020 se pravidla pro cizince opět výrazně změnila. Kvůli celosvětové pandemii Covid-19, Sportovně technická komise České baseballové asociace zakázala účast všech zahraničních hráčů v soutěži, s výjimkou cizinců s trvalým pobytem v České republice. Tedy v tomto roce mohli nastoupit pouze hráči, kteří trvale žijí

v České republice. Žádný z týmů nemohl přivést jakéhokoliv hráče ze zahraničí (ČBA, 2020).

2.3.5 Srovnání zahraničních hráčů v českém baseballu s ostatními sporty

Autoři Crossan a Ruda v roce 2019 vydali kapitolu v knize „Globalized Sport Management in Diverse Cultural Contexts“, která se zabývá zahraničními hráči v českém prostředí. Srovnali čtyři sporty, z nichž dva jsou kulturně primární, jedná se o fotbal a hokej a dva, které jsou kulturně sekundární, kam spadá basketbal a baseball. Jak dokazuje výzkum těchto dvou autorů, všechny tyto sporty zažily rostoucí migraci od roku 1988 do roku 2017 v České republice (Crossan a Ruda, 2019).

Obrázek č. 3 počet zahraničních a českých hráčů v lize během jednotlivých sezón

Season	Football		Ice hockey		Basketball		Baseball	
	Foreigners	Czechs	Foreigners	Czechs	Foreigners	Czechs	Foreigners	Czechs
1998–1999	32	372	20	417	11	132	6	156
1999–2000	29	386	36	454	20	159	11	162
2000–2001	51	399	43	410	37	165	8	152
2001–2002	42	418	32	452	23	160	9	153
2002–2003	52	359	49	474	29	151	12	175
2003–2004	70	370	61	479	29	146	22	157
2004–2005	52	398	55	472	39	126	12	169
2005–2006	60	384	64	452	49	122	5	175
2006–2007	62	414	71	454	50	128	10	175
2007–2008	86	394	71	407	44	120	13	177
2008–2009	98	374	67	425	50	95	13	172
2009–2010	97	370	75	429	45	126	23	162
2010–2011	86	385	66	443	71	122	27	162
2011–2012	75	387	73	434	64	123	23	172
2012–2013	93	375	80	448	61	129	31	158
2013–2014	111	373	65	442	51	149	36	166
2014–2015	98	317	79	430	38	126	31	154
2015–2016	103	465	97	516	44	153	34	176
2016–2017	91	456	94	507	47	134	38	172

Zdroj: Crossan a Ruda, 2019

Jak lze vidět na obrázku č. 3, četnost zahraničních hráčů v průběhu zkoumaných let opravdu stoupala. Naopak čeští hráči v sekundárních sportech, jako je basketbal a baseball, spíše stagnoval. V primárních sportech, jako je fotbal a hokej, počet českých hráčů během těchto let rapidně vzrostl. Jak autoři zmiňují, zahraniční hráči v sekundárních sportech se ve většině případech najímají na nejvíce viditelné pozice, jako je v baseballe nadhazovač. Jelikož právě nadhazovač dokáže ovlivnit baseballové utkání v největší míře a potřebuje umět specifické dovednosti. Tyto dovednosti nejsou u českých nadhazovačů v takové míře rozvinuty, právě protože se jedná v České republice o sekundární sport. Z toho důvodu se kvalitní nadhazovači dováží ze zahraničí.

Obrázek č. 4 Celkový počet zahraničních hráčů v jednotlivých sportech během sezón 1998/1999 až 2016/2017

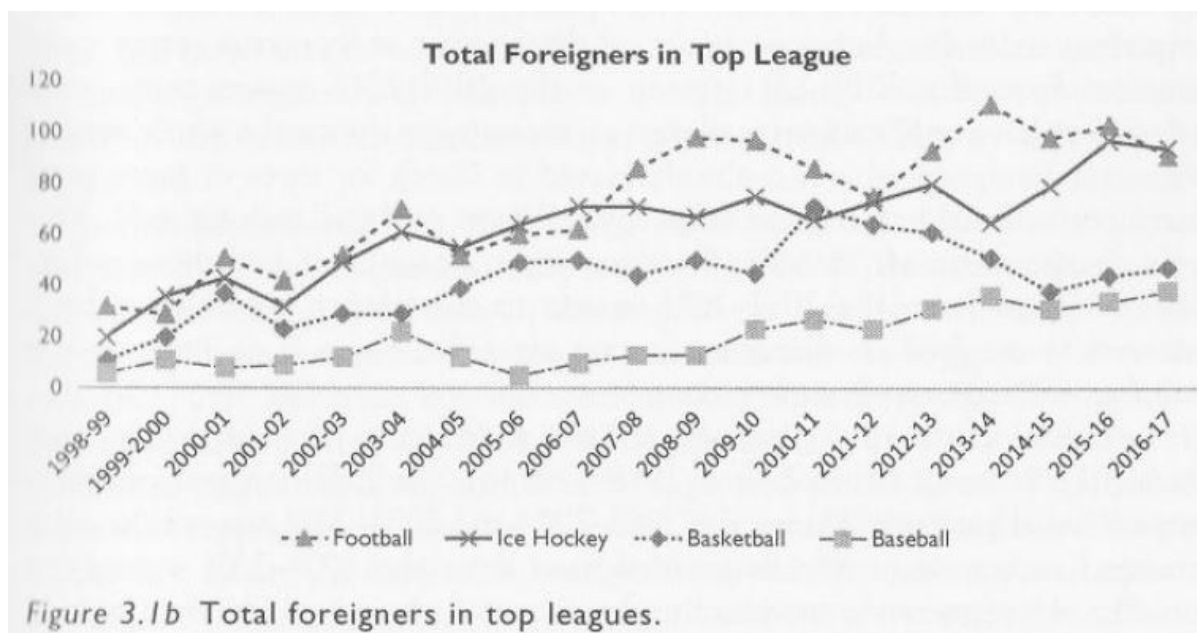


Figure 3.1b Total foreigners in top leagues.

Zdroj: Crossan a Ruda, 2019

Na obrázku číslo č. 4 je vidět, jak se vyvíjely celkové počty zahraničních hráčů ve zkoumaných čtyřech sportech v průběhu let. Je evidentní, že primární české sporty využívají mnohem více zahraničních hráčů, jak sekundární české sporty. Jak autoři Crossan a Ruda dodávají, tak tento fakt je podmíněn také počtem hráčů na soupisce jednotlivých sportů. Průměrně velká soupiska ve fotbale činí 29 hráčů, v ledním hokeji 37 hráčů, v basketballe 15 hráčů a v baseballe pak 23 hráčů. Další fakt, který výrazně ovlivňuje konečný počet, je počet týmů, které hrají českou nejvyšší soutěž, jelikož tento počet je v každém sportu odlišný. Zatímco fotbal měl v nejvyšší soutěži celkem 16 týmů, lední hokej 14 týmů, basketball 12 týmů a baseball pouze 8 týmů. Čísla autoři uvádějí pro jimi zkoumané období, které vidíme na obrázku číslo 4.

Autoři Crossan a Ruda (2019) také uvádějí odlišnost v pravidlech a omezeních pro zahraniční hráče v jednotlivých sportech. V době výzkumu platily následující limitace v zápasech pro jednotlivé sporty – fotbal mohl mít maximálně pět neevropských hráčů, basketball a baseball tři neevropské hráče a lední hokej šest neevropských hráčů. Pravidla se výrazně změnila v období, kdy Česká republika vstoupila do Evropské unie, jelikož většina sportů s postupem času přestala ve svých soutěžních řádech limitovat právě hráče z tohoto evropského sdružení. Jak autoři uvádí ve svém výzkumu, pravidla se během zkoumaných let výrazně měnila a jsou detailně popsány v tomto výzkumu.

Obrázek č. 4 Procentuální zobrazení zahraničních hráčů vzhledem k celkovému počtu hráčů v jednotlivých letech

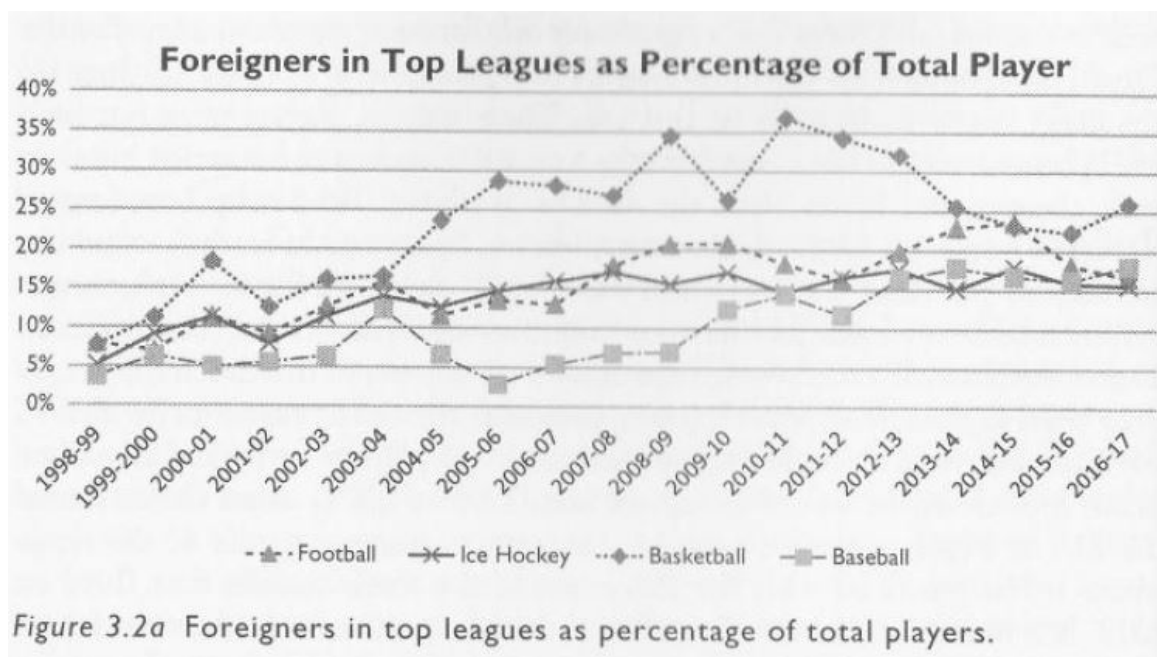


Figure 3.2a Foreigners in top leagues as percentage of total players.

Zdroj: Crossan a Ruda, 2019

Na obrázku č. 5 je vidět, že největší procentuální nárůst zahraničních hráčů v českém baseballu byl mezi lety 2009-2010. V české nejvyšší fotbalové soutěži to bylo mezi lety 2007-2008. V ledním hokeji tomu bylo dříve, a to mezi lety 2003-2004, což bylo také zapříčiněno pozastavením NHL v sezónách 2004-2005 a 2012-2013. Na obrázku č. 5 autoři Crossan a Ruda názorně demonstrují, že všechny čtyři sporty začínali s menším, jak 10% obsazením zahraničních hráčů v jednotlivých ligách. Po devatenácti zkoumaných sezónách se procentuální zastoupení zahraničních hráčů zvýšilo až na hodnotu dosahující 25 %.

2.4 Herní výkon v baseballu

Sportovní výkon je důležitou součástí sportovního tréninku i sportu jako takového. Podle Dovalila et al. (2002) se sportovní výkony uskutečňují v rámci speciálních pohybových činností ve sportovním odvětví či v náležité disciplíně ve snaze o co nejefektivnější uplatnění.

Ve sportovních hrách se herní výkon nejčastěji dělí na herní výkon týmový neboli herní výkon družstva a herní výkon jednotlivce neboli individuální herní výkon (Táborský, 2007).

„Herní výkon ve sportovních hrách je skupinová a individuální činnost hráčů v ději utkání, která je charakterizována mírou splnění herních úkolů, a z toho vyplývajícího výsledku utkání“ (Hůlka a Bělka, 2013).

2.4.1 Individuální herní výkon

Individuální herní výkon (IHV) je v baseballu vše, co jednotlivý hráč v utkání provádí, včetně plnění jeho herních úkolů v obraně i útoku. Mezi individuální herní výkon patří také stavy organismu a psychické procesy tzn. bioenergetické procesy i herní a taktické myšlení hráče. Tyto děje se odehrávají uvnitř lidského organismu (Velenský, 1999).

Vně organismu můžeme pozorovat individuální herní výkon (IHV) pouze v množství a kvalitě prováděných činnostech, což často vede dle autora Velenského (1999) ke zjednodušenému chápání výkonu. Individuální herní výkon je totiž ovlivněn také prostředím (teplota v hale, soupeř, tělocvična, míč apod.) a subjektivními stavy (rodinné starosti, únava, nemoc atd.), které na každého sportovce působí trochu jinak a lze je jen těžko předvídat dopředu. Tyto vlivy se nazývají jako faktory deformační (Velenský, 1999).

2.4.2 Týmový herní výkon

Dobry a Velenský (1987) označují týmový herní výkon jako „výkon sociální skupiny zvláštního druhu, založený na individuálních výkonech hráčů, podléhajících vzájemnému regulačnímu působení, jež se projevuje tím, že hráči ovlivňují své jednání i chování skupiny jako celku.“ Autoři dále také uvádějí, že na celkový výkon družstva má obrovský vliv systém rolí a pozic jednotlivých hráčů v daném týmu. Mezi nejdůležitější kritéria, která rozhodují o úspěchu či neúspěchu družstva, patří autorita, participace a koheze.

Autoři Dobry a Velenský (1987) definují autoritu a participaci následovně: „Autorita představuje míru významu družstva pro jeho jednotlivé členy. Participace je pak míra účasti jednotlivých hráčů na činnosti, hře a výkonu družstva.“

Kohezi ve sportovních hrách definuje Dobry a Velenský (1987) jako: „vysoký stupeň spolupráce a semknutosti hráčů v systému hry družstva.“ Fungující spolupráce a semknutost jednotlivých hráčů v družstvu bývá často mnohem důležitější než tým poskládaný z hvězd. Sportovní týmy složené pouze z hráčů těch nejvyšších kvalit, od kterých se očekávají pouze vynikající výkony, velmi často nenaplnili jejich očekávání z důvodu nefungující týmové chemie. Jedním z příkladů je francouzský

fotbalový národní tým na mistrovství světa v Jižní Africe (2010), který na předchozím mistrovství dokráčel až do finále a zaznamenal pouze jediný vstřelený gól, ale v roce 2010 se umístil až na posledním místě ve skupině. Dle dostupných informací byly ve francouzském týmu přítomny vnitroskupinové konflikty, které jednoznačně snižují úroveň týmové koheze (Šiška a Slepíčka, 2011).

Týmový herní výkon je složený z individuálních výkonů, které se vzájemně ovlivňují navzájem. Každý hráč se na týmovém výkonu podílí prostřednictvím jeho individuálních herních činností, které jsou kooperačního a kompetičního typu. Kooperace je spolupráce hráčů v družstvu, kde cílem je co nejlepší možný výsledek, tj. výhra. Kompetice je zase snaha zabránit soupeři naplnit jeho stanovené cíle, a naopak snaha realizovat cíle své (Dobry a Semiginovský, 1988).

2.4.3 Ukazatele herního výkonu

Herní výkon v utkání baseballu můžeme charakterizovat podle ukazatelů herního výkonu, z nichž jsou následně zpracovány statistiky utkání všech utkání. Baseball je velmi specifický statistický sport a jeho statistiky jsou rozdělené na hru v obraně a hru v útoku. Následující tabulka č. 3 vyjadřuje ukazatele herního výkonu v útoku, tedy na pálce.

Tabulka č. 3 Ukazatele herního výkonu v útoku (na pálce)

G	Počet zápasů, do kterých hráč během sezóny zasáhl (games)
AB	"Účast na pálce", vezme hodnotu PA a odečte od ní všechny hráčovy mety zdarma (BB), sebeobětovací odpaly (SH+SF) a trefení nadhozem (HP). V podstatě tak AB říká, kolik měl hráč čistých příležitostí odpálit míček do hřiště (at bat)
R	Počet doběhů, tedy momentů, kdy hráč skóruje bod doběhem na domácí metu (runs)
H	Počet úspěšných odpalů celkem. Jako úspěšný odpal se započítává pouze ten odpal, který umožnil hráči bezpečně doběhnout alespoň na první metu a zároveň nezavinil vyautování jiného hráče (hits)
HR	Počet čtyřmetrových odpalů, tzv. homerunů. Většinou jde o odpal za zadní oplocení hřiště, ale nemusí to tak být vždy, stačí, když hráč oběhne najednou všechny čtyři mety a skóruje díky svému odpalu (homerun)
RBI	Udává, kolik doběhů skórovalo díky odpalům hráče (runs batted in)
BB	Mety zdarma, hráč dostane metu zdarma vždy, když nadhazovač hodí 4

	bally (bases on balls)
SO	Kolikrát je hráč vyautovaný nadhazovačem, tedy mu hodil 3 striky (strikeout)
HP	Počet nadhozů, které hráče trefily, což pro něj automaticky znamená první metu zdarma (hit by pitch)

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Z výše zmíněných a vysvětlených ukazatelů se také počítají různé procentuální úspěšnosti a také celkový přínos jednotlivých hráčů v útoku pro tým. Tyto charakteristiky vyjadřuje následující tabulka č. 4.

Tabulka č. 4 Ukazatele úspěšnosti a přínosu hráče v útoku (na pálce)

WAR	Univerzální statistika, která má za cíl vyjádřit užitečnost hráče pro svůj tým a má čtyřisložky – hodnotí se výkony na pálce (bWAR), při běhu na metách (rWAR), na nadhozu (pWAR) a v obraně (dWAR). Čím vyšší WAR, tím je hráč přínosnější a hůře nahraditelný pro tým (wins above replacement)
AVG	Pálkařský průměr (batting average) $AVG = H / AB$
oWAR	Index vyjadřující počet vítězství, které pálkař přinesl svými výkony svému týmu v sezoně na pálce a na metách, tedy užitečnost pálkaře (offensive wins above replacement)

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

V další části se autor bude věnovat druhému příkladu, a tedy ukazatelům herního výkonu v obraně neboli v poli. Tyto ukazatele vyjadřuje tabulka č. 5.

Tabulka č. 5 Ukazatele herního výkonu v obraně (v poli)

E	Chyby v obraně; chyba se počítá v situaci, kdy hráči v obraně zbytečně umožní soupeři postup o jednu nebo více met vinou své vlastní chyby v poli, tedy by mělo jít o špatně zhranou rutinní situaci (errors)
PO	Počet zhraných autů v obraně. Je několik způsobů, jak zahrát aut v obraně: chycení míče přímo ze vzduchu, nadhodit třetí strike na pálkaře, šlápnutí mety při nuceném posunu běžců po metách a dotknutí se míčem běžce mezi metami (put out)
A	Počet asistencí v obraně, tedy vždy když se hráč v poli dotkl míče, ale samotný dotek neznamená přímo aut (assists)

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Stejně jako v prvním případě, i zde se z výše zmíněných a vysvětlených ukazatelů počítají různé procentuální úspěšnosti a také celkový přínos jednotlivých hráčů v obraně pro tým. Úspěšnost a přínos hráče zobrazuje tabulka č. 6.

Tabulka č. 6 Ukazatele úspěšnosti a přínosu hráče v obraně (v poli)

F	Uvádí počet zákroků hráče v poli (fielding) $F = PO + A + E$
FA	Uvádí polařský průměr (fielding average) $FA = (PO + A + E) / (PO + A)$
dWAR	Index vyjadřující počet vítězství, které hráč v obraně přinesl svými výkony svému týmu v sezóně, tedy užitečnost jeho obranné složky (defensive wins above replacement)

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Obranná složka týmu se skládá z polařů, jejichž statistiky jsou uvedeny výše, v tabulce č. 5 a 6. Důležitou součástí baseballové obrany jsou nadhazovači, kteří mají své vlastní statistiky, které se velice odlišují od těch polařských, a proto je nutné objasnit a vysvětlit i nadhazovačské ukazatele, které zobrazuje tabulka č. 7.

Tabulka č. 7 Ukazatele herního výkonu na nadhozu

G	Počet zápasů, do kterých nadhazovač zasáhl (games)
W	Počet zápasů, které skončily vítězstvím týmu, když byl nadhazovač na nadhozu a v každém zápase si může pouze jeden nadhazovač vítězného týmu zapsat vítězství (wins)
L	Počet zápasů, které skončily prohrou týmu, když byl nadhazovač na nadhozu a v každém zápase si může pouze jeden nadhazovač poraženého týmu zapsat prohru (losses)
SV	Úspěšné uzavřený zápas nadhazovačem, do kterého vstupuje, když jeho tým vede maximálně o 3 body, odháže alespoň 1 celou směnu a udrží vedení (saves)
IP	Odházené směny nadhazovačem, přičemž každá směna je složená ze tří autů, zápis 6.3 IP tedy znamená, že nadhazovač odházal šest kompletních směn a jeden aut v sedmé směně (innings pitched)
K	Vystrajkování pálkaře soupeře (strikeouts)
BB	Mety zdarma darované soupeři (bases on balls)
H	Umožněné úspěšné odpaly soupeře (hits)
ER	Umožněné doběhy soupeře, za které může nadhazovač, tedy nepočítají se

	do nich doběhy, které zapříčinily chyby v obraně (earned runs)
--	--

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

I zde se z výše uvedených a vysvětlených základních nadhazovačských ukazatelů počítají různé procentuální úspěšnosti a také celkový přínos nadhazovačů pro týmový výkon, tyto ukazatele vysvětluje tabulka č. 8.

Tabulka č. 8 Ukazatele úspěšnosti a přínosu nadhazovače

ERA	Jedna z hlavních nadhazovačských statistik; značí kolik doběhů soupeře průměrně dovolí nadhazovač každých devět směn, tedy za jeden zápas (earned runs average) $ERA = ER / IP * 9$
WHIP	Jedná se o průměr met zdarma a úspěšných odpalů, které nadhazovač soupeři umožní za jeho jednu odházenou směnu, takže ukazuje kolik běžců na metách každou směnu nadhazovač soupeřícímu týmu povolí (walks and hits per inning pitched) $WHIP = (BB + H) / IP$
BAA	Pálkařský průměr, který pálkaři dosahují proti nadhazovači (batting average against) $BAA = H / IP$
pWAR	Index vyjadřující počet vítězství, které nadhazovač přinesl svými výkony svému týmu v sezóně, tedy užitečnost nadhazovače (pitching wins above replacement)
WA	Úspěšnost nadhazovače, tedy průměrná šance nadhazovače na vítězství v zápasech, ve kterých nastoupí (winning average) $WA = W / (W + L)$

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Pomocí těchto jednotlivých ukazatelů herního výkonu se vytváří statistiky a statistické průměry. Vytváření těchto statistik se realizuje přímo v průběhu baseballového zápasu, a to pozorováním a následným zapisováním. Činnost to je v celku jednoduchá, ale je potřeba, aby zapisovatel znal dokonale pravidla baseballu. Je to z toho důvodu, že zapisovatel vyhodnocuje spoustu her a meziher během zápasu, které pak následně velice ovlivňují týmové, ale zejména jednotlivé individuální statistiky a úspěšnosti.

V každém utkání České baseballové extraligy se zpracovává zápis o utkání a živě se zapisují statistiky do softwaru iScore, ve kterém je možné sledovat průběh zápasů. Všechny tyto způsoby získávání údajů a statistik jsou povinné pro všechny kluby a musí

být prováděny v každém zápase. Nově se také zaznamenávají streamy ze zápasů, které slouží k živým přenosům utkání. Výhodou technického zápisu pomocí iScore je jeho zpracování v elektronické podobě a možnost okamžitého nahlédnutí do statistik i v průběhu zápasu. Celkové statistiky jsou k dispozici téměř ihned po skončení utkání.

3. Cíl a úkoly diplomové práce

3.1 Cíl práce

Cílem diplomové práce je zjistit herní a klubový přínos zahraničních hráčů, kteří působili v České baseballové extralize v sezónách 2015-2020. V diplomové práci je porovnávána efektivita herního výkonu zahraničních hráčů s českými hráči. Díky vytvoření statistické analýzy je možné ukázat, jak velký podíl mají zahraniční hráči na hře družstva a jak jsou pro družstvo efektivní.

3.2 Úkoly práce

Ke splnění hlavního cíle diplomové práce je nutné vypracovat následující dílčí úkoly:

- Seznámení se s odbornou literaturou a vymezení daného tématu
- Vytvoření otázek k rozhovorům
- Provedení rozhovorů s manažery klubů
- Zpracování a analýza získaných odpovědí
- Získání vybraných číselných charakteristik herních výkonů u jednotlivých týmů
- Porovnání statisticky zpracovaných výsledků mezi zahraničními a českými hráči
- Vypracování a zpracování závěru

4. Metodika práce

4.1 Stanovení skupin a výběr dat

Základním souborem, ze kterého výběr výzkumného souboru vychází, jsou všichni zahraniční hráči (celkem 210 hráčů), kteří nastoupili alespoň v jednom utkání v České baseballové extralize mezi lety 2015-2020 a nemají státní občanství České republiky. Tato skupina hráčů byla podrobně zkoumána z hlediska statistik a jejich užitečnosti pro družstvo. Stěžejní pro diplomovou práci byly charakteristiky, jako je počet odehraných zápasů, odházených směn a obdržných bodů za jedno utkání v případě nadhazovačů. V případě pálkařů byla stěžejní charakteristika, která ukazuje počet odehraných zápasů a jejich pálkařský průměr za základní část. Neméně důležitý pro diplomovou práci byl index WAR, který popisuje užitečnost hráče pro svůj tým. Čím vyšší WAR, tím je hráč přínosnější a hůře nahraditelný.

Následně byly srovnány statistiky a koeficient užitečnosti nejlepších zahraničních hráčů s nejlepšími českými hráči, díky tomu bylo možné zjistit, jestli přínos zahraničních hráčů, kteří mají s kluby profesionální smlouvy je reálně vyšší než přínos českých hráčů, kteří jsou v drtivé většině amatéry. Mezi lety 2015–2016, Českou baseballovou extraligu hrálo 8 týmů. Od sezóny 2017 se ligový formát pozměnil a přidaly se další dva týmy, celkový počet týmů v České baseballové extralize se tedy rozšířil na deset. Z důvodu lepší přehlednosti práce považuje autor za nutné uvést všechny názvy družstev, které se v průběhu zmiňovaných sezón objevily v extralize:

- Draci Brno
- Cardion Hroši Brno
- Technika Brno
- Kotlářka Praha
- Eagles Praha
- Tempo Titans Praha (Tempo Praha od roku 2019)
- SaBat Praha
- Arrows Ostrava
- Skokani Olomouc
- Nuclears Třebíč
- Olympia Blansko

Základním souborem pro osobní polostrukturované rozhovory jsou všichni manažeři, kteří působí či působili mezi lety 2015-2020 ve výše zmíněných klubech. Autor diplomové práce oslovil všechny manažery, případně členy realizačních týmů výše zmíněných klubů, se kterými se uskutečnily polostrukturované rozhovory na téma jejich zahraničních hráčů. Jedná se o finančně nákladnější a časově náročnější metodu, než je například dotazníkové šetření. Výsledky jsou však považovány za spolehlivější, především díky osobnímu kontaktu dotazovaného a osoby provádějící rozhovor. Při průběhu rozhovoru lze klást také otázky doplňující, nebo některé otázky vynechat, neboť byli zodpovězeni již dříve.

4.2 Použité metody

Autor Kozel (2006) popisuje ve své knize rozdíly mezi kvantitativním a kvalitativním výzkumem, kde tvrdí, že kvalitativní výzkum zkoumá, z jakého důvodu se určité věci dějí, či proč se něco již stalo. Což je vzhledem k cíli práce důvod, proč byla využita právě metoda kvalitativní. Jelikož chtěl autor diplomové práce zjistit, proč kluby investují takové objemy peněz do zahraničních hráčů, i když dobře vědí, že se jedná o investici krátkodobou. Podle Hendla (2008) mezi základní metody kvalitativního výzkumu patří interview, pozorování, analýza textů a dokumentů, audiozáznamy a videozáznamy.

V diplomové práci byla získávána jak primární, tak sekundární data, a to za pomoci několika metod. Primární data, týkající se zahraničních hráčů, byla získána kvalitativní metodou, a to pomocí hloubkových, polostrukturovaných rozhovorů s manažery a členy realizačních týmů jednotlivých baseballových klubů působících v České baseballové extralize mezi lety 2015-2020. S těmito manažery byla analyzována například tato témata:

- Proč chtějí ve svém týmu zahraniční hráče;
- Jaká je jejich hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče;
- Jaké jsou podle nich největší výhody angažování hráčů ze zahraničí;
- Jaké jsou jejich očekávání od zahraničních hráčů;
- Okolo jaké hodnoty se pohybovali měsíční/celosezónní náklady na zahraniční hráče;
- Jak vysoká část jejich rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020;

- Pokud zapojili zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje jejich organizace, jinak než jen jako hráče české nejvyšší soutěže;
- Jestli naplnily zahraniční hráči jejich očekávání mezi lety 2015-2020;
- A pokud by si dokázali představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů.

Rozhovory byly provedeny jako polostrukturované. Otázky byly předem připravené a pro všechny zástupce klubů stejné. Tato metoda byla vybrána proto, že v ní je možné jít mnohem více do hloubky daného tématu než při kvantitativních výzkumech. Na druhou stranu všichni zástupci odpovídali na otázky věcně a vždy dostatečně ke konkrétnímu tématu a nebylo zapotřebí vyptávat se na doplňující otázky ze strany autora. To mohlo být způsobené i tím, že se autor i vybraní zástupci klubů pohybují v prostředí České baseballové extraligy již několik let a jsou s touto problematikou velmi dobře obeznámeni.

Výsledky není nutné mít zobecnitelné, neboť výběr zahraničních hráčů je v každém klubu odlišný a cílem diplomové práce není podat jednu jedinou vhodnou cestu, jak zahraniční hráče vybírat a poté s nimi pracovat. Naopak zde bylo více cenné mít několik různých názorů a způsobů co se dané tematiky týče. Všechny rozhovory byly provedeny v období mezi únorem a dubnem roku 2021 a vzhledem k okolnostem celosvětové pandemie Covid-19 a nemožnosti cestovat mezi jednotlivými okresy České republiky, byla většina polostrukturovaných rozhovorů vedena přes on-line prostředí. K realizaci byl použit videotelefonní proprietární softwarový program Zoom. Díky tomu, že většina respondentů byla zvyklá na práci s tímto softwarem bylo to pro obě strany pohodlnější a časově méně náročnější řešení. Všichni zástupci byli upozorněni, že rozhovor je nahráván a následně byl vytvořen písemný přepis z těchto záznamů. I díky využití této on-line možnosti se autor diplomové práce měl možnost dostat k odpovědím od zástupců celkem šesti klubů, které participovaly v české nejvyšší soutěži mezi lety 2015-2020. Během těchto let se do české nejvyšší soutěže zapojilo celkem jedenáct klubů, to znamená, že autor diplomové práce vedl rozhovor s více jak polovinou zástupců. Všichni zástupci si přáli, aby zůstali v anonymitě a nebyli v žádné z částí diplomové práce jmenováni, z toho důvodu, že autorovi diplomové práce poskytli citlivé informace, které si nepřáli, aby byly spojovány s jejich jmény. Autor diplomové práce tato přání plně respektuje a nebude tedy nikde uvádět jakákoliv jména a konkrétní případy. Autor pouze uvede, že se jednalo o zástupce následujících klubů – Draků Brno,

Techniky Brno, Kotlářky Praha, Eagles Praha, Tempa Praha a Nuclears Třebíč. S žádostí o rozhovor byly osloveni všechny kluby. Přepisy jednotlivých rozhovorů jsou k nalezení v příloze této diplomové práce.

Další metoda, která byla v diplomové práci využita, je analýza dokumentů. Pro zpracování praktické části a vypracování cíle práce byla tato metoda velmi důležitá. Existují dva typy analýzy dokumentů: obsahová analýza a tematická analýza. Obsahová analýza se zabývá četností, tudíž se jedná o kvantitativní typ. Tematická analýza dokumentů je naopak kvalitativní, neboť hledá významy skryté pod povrchem. (Jandourek, 2008) Tyto dokumenty jsou velmi rozmanité, za dokumenty lze považovat knihy, deníky, novinové články, historické záznamy či plakáty, jak uvádí Jansa (2018). V diplomové práci se jednalo o analýzu dokumentů získaných od České baseballové asociace, která například vydává každý rok své Ročenky, ve kterých jsou velmi dobře statisticky popsány jednotlivé kluby a hráči. Analýza byla provedena na šesti Ročenkách, které byly vydány mezi lety 2015–2020. V Ročenkách lze najít veškeré individuální baseballové statistiky, ze kterých lze snadno odvodit úspěšnost jednotlivých zahraničních hráčů. Také byla provedena analýza webových stránek a sociálních sítí jednotlivých klubů, které působili v České baseballové extralize v letech 2015-2020.

Z těchto sekundárních zdrojů byly sesbírány tyto proměnné:

- celkový počet zahraničních hráčů v České baseballové extralize mezi lety 2015-2020;
- počet zahraničních hráčů v jednotlivých klubech České baseballové extraligy v letech 2015-2020;
- počet zahraničních hráčů, kteří obdrželi výjimku od Sportovně technické komise České baseballové asociace v letech 2015-2020;
- procentuální zastoupení zahraničních hráčů vůči všem hráčům, kteří nastoupili v České baseballové extralize v letech 2015-2020;
- národnostní složení zahraničních hráčů, kteří nastoupili v České baseballové extralize v letech 2015-2020;
- analýza statistik WAR, IP, ERA a BA hráčů, kteří se umístili na prvních pěti pozicích v těchto letech.

Výhodou sekundární analýzy je její finanční a organizační nenáročnost. Také je možné primární data podrobená sekundární analýze různorodě interpretovat, tj. tato analýza podporuje různorodost v interpretaci i zpracování. (Vávra a Čížek, 2011) Mezi nevýhody sekundární analýzy patří nedostupnost dat, když potřebná data ještě nebyla vytvořena, tak si musíme sebrat primární data sami. Další nevýhodou sekundární analýzy je to, že převzatá data mohou obsahovat chyby, kterých se dopustili autoři těchto dat a je téměř nemožné tyto chyby odhalit. V této práci není možné ověřovat správnost dat uvedených na webu www.baseball.cz, nebo v jednotlivých Ročenkách České baseballové asociace, protože tato data nejčastěji pocházejí z přímého pozorování a oficiálních zápisů z průběhu jednotlivých zápasů (Reichel, 2009).

5. Výsledky

V této kapitole budou rozebrány výsledky získané sběrem dat. Prezentace výsledků bude znázorněna formou tabulek, grafů a komentářů. Analýza je složená ze dvou částí, v první z nich budou uvedena statistická čísla týkající se vývoje počtu hráčů České baseballové extraligy, a to jak zahraničních, tak domácích. Další část je poté složená z analýzy jejich statistických údajů ze zápasů, celkové statistiky družstev a analýzy provedených rozhovorů.

5.1 Srovnání počtu zahraničních a českých hráčů

Tématem této podkapitoly je porovnání počtu zahraničních hráčů mezi jednotlivými týmy hrající Českou baseballovou extraligy mezi lety 2015-2020. Informace jsou zaznamenány přehledně formou tabulek, ve které jsou seřazeny týmy dle finálního umístění v daném ročníku. Vedle absolutních číselných hodnot počtu zahraničních hráčů je jejich četnost vyjádřena také v procentech. Hráči, kteří byli zahrnuti do tabulek, odehráli v sezóně alespoň jedno utkání za daný klub.

Každoročně Sportovně technická komise České baseballové asociace uděluje výjimku dlouhodobě hrajícím a v České republice žijícím cizincům. Díky udělení této výjimky se na hráče v dané sezóně nevztahují omezení a restrikce související se zahraničními hráči. Jelikož se i pravidla týkající se počtu zahraničních hráčů na soupisce, případně na hřišti, v průběhu zkoumaných sezón měnily, nebude na to brán v diplomové práci ohled. Příkladem je rok 2015, kde podle soutěžního řádu ČBA byly za zahraniční hráče považováni pouze neevropští hráči. To se ale od následující sezóny měnilo a mohlo by to zkreslovat údaje. Pro účely diplomové práce bude zásadní rozdělení na zahraniční hráče a české hráče pouze jejich státní občanství a nebude brán zřetel na pravidla a udělené výjimky.

Pro zkoumaný efekt této diplomové práce není zcela podstatné, jak ČBA evidovala daného hráče ve svém systému. Záleží pouze na přínosu zahraničních hráčů pro kluby, ve kterých působili. Zároveň ale autor diplomové práce chce uvést veškeré dostupné informace, proto číslo v závorce, ve sloupci „počet cizinců“, uvádí počet zahraničních hráčů z celkového počtu zahraničních hráčů, kteří sice neměli státní občanství České republiky, ale z různých důvodů byli bráni jako čeští hráči.

Tabulka č. 9 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2015

tým	počet Čechů	počet cizinců	celkem hráčů	počet cizinců v %	umístění v soutěži
Kotlářka Praha	23	5	28	18 %	1.
Draci Brno	19	4 (1)	23	17 %	2.
Arrows Ostrava	21	4 (1)	25	16 %	3.
Technika Brno	20	5 (1)	25	20 %	4.
Eagles Praha	20	6 (2)	26	23 %	5.
Tempo Titans Praha	17	2	19	11 %	6.
Cardion Hroši Brno	23	5 (3)	28	18 %	7.
Skokani Olomouc	16	3	19	16 %	8.
celkem	159	34	193	18 %	

Vlastní zpracování, 2021

V sezóně 2015 mohli být v hrající sestavě družstva současně nejvýše tři ne-občané Evropské unie. Celkový počet ne-občanů Evropské unie na soupisce byl omezen na pět hráčů. V tabulce vidíme, že v závorce je celkem osm hráčů: Przemyslav Paluch (Arrows, Polsko), Benjamin Salzman (Hroši, Rakousko), Marek Bošanský (Hroši, Slovensko), Samuel Hackl (Hroši, Rakousko), Edvardas Matusevicius (Draci, Litva), Jakub Uhnávý (Eagles, Slovensko), Rick Dijck (Eagles, Nizozemsko) a Martin Kollár (Technika, Slovensko). Z tabulky č. 9 je zřejmé, že zahraniční posilu využilo všech osm týmů a někteří dokonce v maximální možné výši, jedná se o Eagles Praha, Techniku Brno, Hrochy Brno a Kotlářku Praha. Pouze Tempo Titans Praha mělo na soupisce menší počet cizinců než tři, což je číslo, které bylo povolené v sestavě družstva na hřišti. Největší procentuální zastoupení zahraničních hráčů ve svém týmu měli Eagles Praha s 23 % a Technika Brno s 20 %. Celkově v sezóně alespoň v jednom zápase nastoupilo 193 hráčů, z nichž bylo 34 ze zahraničí, tedy celkem 18 % ze všech hráčů.

Tabulka č. 10 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2016

tým	počet Čechů	počet cizinců	celkem hráčů	počet cizinců v %	umístění v soutěži
Draci Brno	24	5	29	17 %	1.
Kotlářka Praha	22	6 (1)	28	21 %	2.
Arrows Ostrava	18	7 (2)	25	28 %	3.
Eagles Praha	19	4 (1)	23	17 %	4.
Technika Brno	19	4 (1)	23	17 %	5.
Skokani Olomouc	16	4	20	20 %	6.
Cardion Hroši Brno	20	6 (1)	26	23 %	7.
Tempo Titans Praha	15	3	18	17 %	8.
celkem	153	39	192	20 %	

Zdroj: vlastní zpracování, 2021

V této sezóně přišla zásadní změna, která se týkala zahraničních hráčů. V jednom utkání mohli nastoupit za jedno družstvo nejvýše tři cizinci a za cizince jsou bráni již všichni hráči, kteří nemají státní občanství České republiky. Tato restriktivní změna i tak měla za následek zvýšení počtu zahraničních hráčů v extralize z celkového počtu 34 na 39 za jeden rok. Z tabulky č. 10 je opět patrné, že všech osm týmů v České baseballové extralize využívalo zahraniční hráče. Sportovně technická komise České baseballové asociace udělila také několik výjimek hráčům, kteří v České republice žijí dlouhodobě, a i když nemají státní občanství České republiky, nebyli bráni jako zahraniční hráči, jednalo se o tyto hráče: Przemyslaw Kruczek (Arrows, Polsko), Krzysztof Golebiowski (Arrows, Polsko), Martin Kollár (Hroši, Slovensko), Joseph Truesdale (Kotlářka, Spojené státy americké), Marek Bošanský (Technika, Slovensko), Basilio Borrios Hernández (Eagles, Kuba). V této sezóně hned čtyři týmy využili maximální možný počet zahraničních hráčů na svých soupiskách, jednalo se o Draky Brno, Kotlářku Praha, Arrows Ostrava a Cardion Hroši Brno, z nichž hned tři obsadily první tři příčky v konečném pořadí. Žádný tým již neměl méně jak tři zahraniční hráče. Celkově v sezóně alespoň v jednom zápase nastoupilo 192 hráčů a 20 % z těchto hráčů byli hráči s jiným státním občanstvím než Česká republika.

Tabulka č. 11 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2017

tým	počet Čechů	počet cizinců	celkem hráčů	počet cizinců v %	umístění v soutěži
Draci Brno	20	3	23	13 %	1.
Arrows Ostrava	19	3	22	14 %	2.
Kotlářka Praha	23	4 (1)	27	15 %	3.
Eagles Praha	20	5	25	20 %	4.
Cardion Hroši Brno	22	5 (1)	27	19 %	5.
Skokani Olomouc	16	3	19	16 %	6.
Tempo Titans Praha	22	2	24	8 %	7.
Technika Brno	17	5 (1)	22	23 %	8.
Nuclears Třebíč	17	5	22	23 %	9.
Olympia Blansko	17	3	20	15 %	10.
celkem	193	38	231	16 %	

Zdroj: vlastní zpracování, 2021

V sezóně 2017, kterou hodnotí tabulka č. 11, opět došlo k zásadní změně v České baseballové extralize. Liga se rozšířila z původních osmi celků na celkových deset. To mělo za následek nárůst celkového počtu hráčů v extralize. Zajímavým faktem ale je, že tato změna neměla za následek nárůst zahraničních hráčů, ale došlo k poklesu. Sportovně technická komise České baseballové asociace opět udělila několik výjimek pro hráče s trvalým pobytem v České republice. Jednalo se o tyto hráče: Martin Kollár (Hroši, Slovensko), Joseph Truesdale (Kotlářka, Spojené státy americké), Marek Bošanský (Technika, Slovensko). Finalisté využili stejný počet zahraničních hráčů, a to tři. Tempo Titans Praha disponovalo nejmenším počtem zahraničních hráčů, a to dvěma. Celkově v sezóně alespoň v jednom zápase nastoupilo 231 hráčů, z nichž bylo 38 zahraničních a došlo zde k poklesu těchto hráčů o 4 %.

Tabulka č. 12 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2018

tým	počet Čechů	počet cizinců	celkem hráčů	počet cizinců v %	umístění v soutěži
Arrows Ostrava	18	4	22	18 %	1.
Draci Brno	22	3	25	12 %	2.
Eagles Praha	25	6 (1)	31	19 %	3.
Kotlářka Praha	18	4 (1)	22	18 %	4.
Tempo Titans Praha	20	2	22	9 %	5.
Cardion Hroši Brno	20	6 (1)	26	23 %	6.
Nuclears Třebíč	18	8	25	28 %	7.
Olympia Blansko	15	2	17	17 %	8.
Skokani Olomouc	20	3	23	13 %	9.
Technika Brno	22	7 (1)	29	24 %	10.
celkem	198	44	242	18 %	

Zdroj: vlastní zpracování, 2021

V roce 2018 zůstalo ustanovení o zahraničních hráčích ze strany České baseballové asociace totožné jako v roce 2017, tedy tři cizinci mohli nastoupit za jedno družstvo a za cizince byli bráni všichni hráči, kteří neměli státní občanství České republiky. I v tomto případě Sportovně technická komise České baseballové asociace udělila několik výjimek: Martin Kollár (Hroši, Slovensko), Joseph Truesdale (Kotlářka, Spojené státy americké), Jakub Uhnany (Eagles, Slovensko), Mário Gottschall (Technika, Slovensko). Maximální počet cizinců na soupiskách týmů zůstal také stejně omezen, a to na pět hráčů. Z tabulky č. 12 je zřejmé, že dva týmy využily v daném roce služby více jak pěti cizinců. To z toho důvodu, že cizinci se ještě během základní části zranili, nebo nenaplnili výkonnost, kterou od nich Technika Brno, případně Nuclears Třebíč očekávali. Tím pádem oba kluby vyškrtnly cizince ze své soupisky a nahradily je jinými. Proto lze vidět v tabulce číslo přesahující hodnotu pět, která byla stanovena jako horní hranice. Tento jev je spíše ojedinělý a děje se tak z důvodu, že kluby podepisují s hráči smlouvy na jednu sezónu s možností v průběhu sezónu kontrakt rozvázat. Celkově v sezóně alespoň v jednom zápase nastoupilo 242 hráčů, z nichž bylo 44 cizinců.

Tabulka č. 13 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2019

tým	počet Čechů	počet cizinců	celkem hráčů	počet cizinců v %	umístění v soutěži
Arrows Ostrava	20	4	24	17 %	1.
Eagles Praha	28	4	32	13 %	2.
Draci Brno	25	4	29	14 %	3.
Kotlářka Praha	20	6 (1)	26	23 %	4.
Cardion Hroši Brno	21	6 (1)	27	22 %	5.
Tempo Praha	14	4	18	22 %	6.
Nuclears Třebíč	16	5	21	24 %	7.
Olympia Blansko	14	3	17	18 %	8.
Technika Brno	21	7 (1)	28	25 %	9.
Skokani Olomouc	15	5	20	25 %	10.
celkem	194	48	242	20 %	

Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Sportovně technická komise České baseballové asociace v roce 2019 opět udělila několik výjimek pro hráče s trvalým pobytem v České republice, a to pro Martina Kollára (Hroši, Slovensko), Mária Gottschalla (Technika, Slovensko) a Josepha Truesdale (Kotlářka, Spojené státy americké). Výjimky ze strany STK ČBA jsou spíše ojedinělé a jak říká dlouholetý člen této komise Ondřej Chocholatý: „*Nechceme udělovat výjimky ve velké míře, jelikož věříme, že restriktivní politika ze strany Asociace vůči zahraničním hráčům nutí kluby zapojovat více jejich odchovanců a mladých hráčů do české nejvyšší soutěže. Na druhou stranu si ale uvědomujeme, že přítomnost zahraničních hráčů zkvalitňuje Českou baseballovou extraligu jako takovou. A to pomáhá i našim národním týmům při konfrontaci na mezinárodních turnajích.*“

V tabulce č. 13 je opět vidět lehký nárůst cizinců v tomto roce oproti roku 2018. Hned pět týmů, což je polovina celé ligy využilo maximální počet cizinců na svých soupiskách, konkrétně se jednalo o Kotlářku Praha, Cardion Hroši Brno, Nuclears Třebíč, Techniku Brno a Skokani Olomouc. Technika navíc vyškrtla ze soupisky jednoho zahraničního hráče. V sezóně 2019 pouze jediný tým, kterým je Olympia Blansko, využilo služeb tří cizinců. Všechny ostatní týmy angažovaly čtyři, popřípadě pět cizinců. Celkově v sezóně alespoň v jednom zápase nastoupilo 242 hráčů, což je totožné číslo jako v roce předchozím. Vzrostl ale celkový počet cizinců v lize z 44 na 48.

Tabulka č. 14 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2020

tým	počet Čechů	počet cizinců	celkem hráčů	počet cizinců v %	umístění v soutěži
Draci Brno	22	0	22	0 %	1.
Arrows Ostrava	20	0	20	0 %	2.
Kotlářka Praha	28	2	30	7 %	3.
Eagles Praha	26	1	27	4 %	4.
Cardion Hroši Brno	25	2	27	7 %	5.
Tempo Praha	16	1	17	6 %	6.
Olympia Blansko	20	0	20	0 %	7.
Nuclears Třebíč	19	0	19	0 %	8.
SaBat Praha	23	0	23	0 %	9.
Technika Brno	16	1	17	6 %	10.
Celkem	215	7	222	3 %	

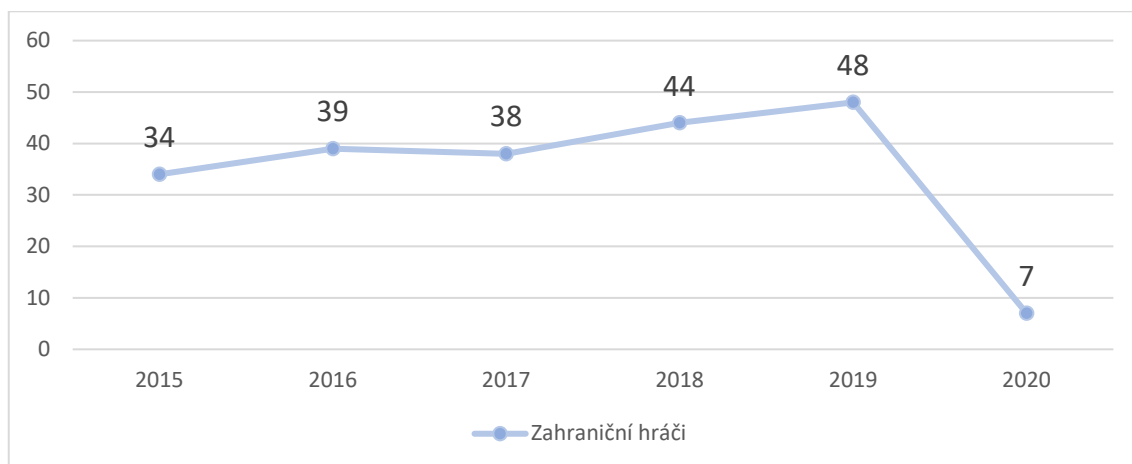
Zdroj: vlastní zpracování, 2021

V sezóně 2020 se pravidla pro cizince opět výrazně změnila. Kvůli celosvětové pandemii Covid-19 Sportovně technická komise České baseballové asociace zakázala účast všech zahraničních hráčů v soutěži, s výjimkou cizinců s trvalým pobytem v České republice. Tedy v tomto roce mohli nastoupit pouze hráči, kteří trvale žijí v České republice. Žádný z týmů nemohl přivést jakéhokoliv hráče ze zahraničí. To mělo za následek výrazný pokles zahraničních hráčů na pouhých 7, tedy 3 % ze všech hráčů zapojených v tomto ročníku. Většina těchto cizinců dostávala od Sportovně technické komise v minulých letech výjimky a díky tomu se na ně nevztahovaly restriktce. V tabulce č. 14 vidíme, že první dva týmy v konečném pořadí neměly na svých soupiskách ani jednoho zahraničního hráče. Všechny sedm hráčů působilo v české nejvyšší soutěži již dlouhodobě, a tak pro soupeře nebyli žádnou neznámou. Celkově v sezóně alespoň v jednom zápase nastoupilo 222 hráčů, z nichž bylo 215 Čechů, zde je výrazný nárůst oproti předchozímu období. Tedy kvůli celosvětové pandemii Covid-19 a z ní pramenící nepřítomnosti většího počtu zahraničních hráčů, dostalo v české baseballové nejvyšší soutěži příležitost mnohem více odchovanců a mladých hráčů jednotlivých týmů.

Počet zahraničních hráčů se měnil během jednotlivých let v České baseballové extralize. Pro zpřehlednění je důležité dát jednotlivé počty cizinců do jednoho grafu, kde vyniknou rozdíly mezi jednotlivými roky. Graf č. 1 znázorňuje absolutní počet cizinců, kteří nastoupili v dané sezóně alespoň v jednom zápase. Do absolutního čísla

jsou zahrnuti i zahraniční hráči, kteří obdrželi v daném roce výjimku od Sportovně technické komise České baseballové asociace.

Graf č. 1 Počet zahraničních hráčů v České baseballové Extralize v letech 2015-2020



Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Z grafu č. 1 vyplývá, že ve všech sledovaných sezónách působili v České baseballové extralize nějací zahraniční hráči, tedy nesledujeme sezónu s nulovým počtem cizinců. V prvních čtyřech sezónách byl počet zahraničních hráčů dvouciferný. V sezóně 2020 byl počet jednociferný, zde je vidět dopad celosvětové pandemie Covid-19. Mezi lety 2015 a 2016 došlo k poměrně velkému nárůstu zahraničních hráčů v lize i přesto, že se zpřísnila pravidla, co se týká zahraničních hráčů. V roce 2015 byli bráni za cizince ne-občané Evropské unie, naopak v roce 2016 byli za cizince bráni všichni hráči, kteří neměli státní občanství České republiky.

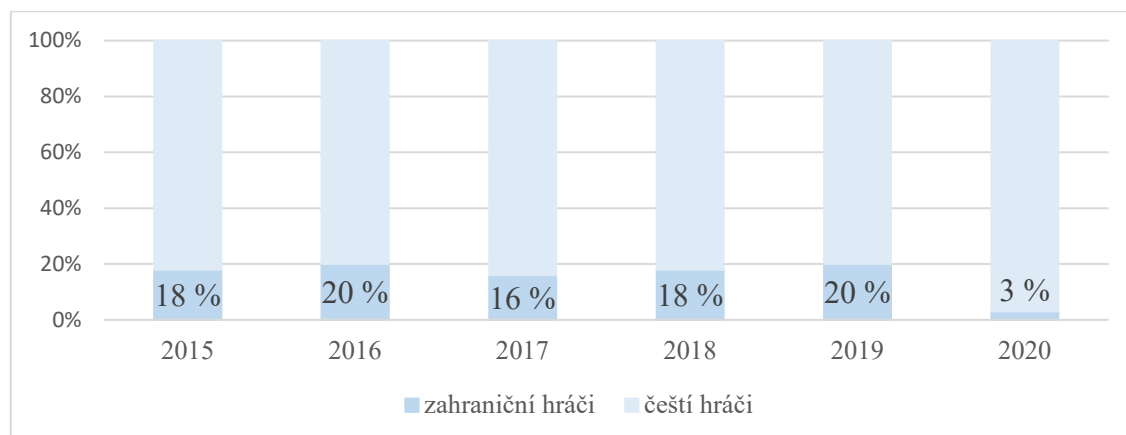
Mezi lety 2016 a 2017 došlo ke navýšení celkového počtu týmů v lize z osmi na deset, a i přes tento nárůst lze vidět, že celkový počet zahraničních hráčů klesl o jednoho, jedná se tak o velmi zajímavý jev.

Následující dvě sezóny se trend vrátil k rostoucí tendenci a zvyšoval se celkový počet zahraničních hráčů v lize. Mezi lety 2017 a 2019 se celkový počet zvedl o deset zahraničních hráčů, což je přesně o jednoho hráče navíc na každý tým v lize. To se dá brát za výrazný nárůst, jelikož kluby mají povoleno pět cizinců na svých soupiskách.

V sezóně 2020 byl zaznamenán výrazný pokles zahraničních hráčů v české nejvyšší soutěži. Pokles byl zapříčiněn celosvětovou pandemií Covid-19 a s ní spojeným

rozhodnutím Sportovně technické komise České baseballové asociace, že do ligy mohou nastoupit pouze zahraniční hráči, kteří mají trvalé bydliště v České republice.

Graf č. 2 Procentuální zastoupení zahraničních hráčů oproti českým hráčům



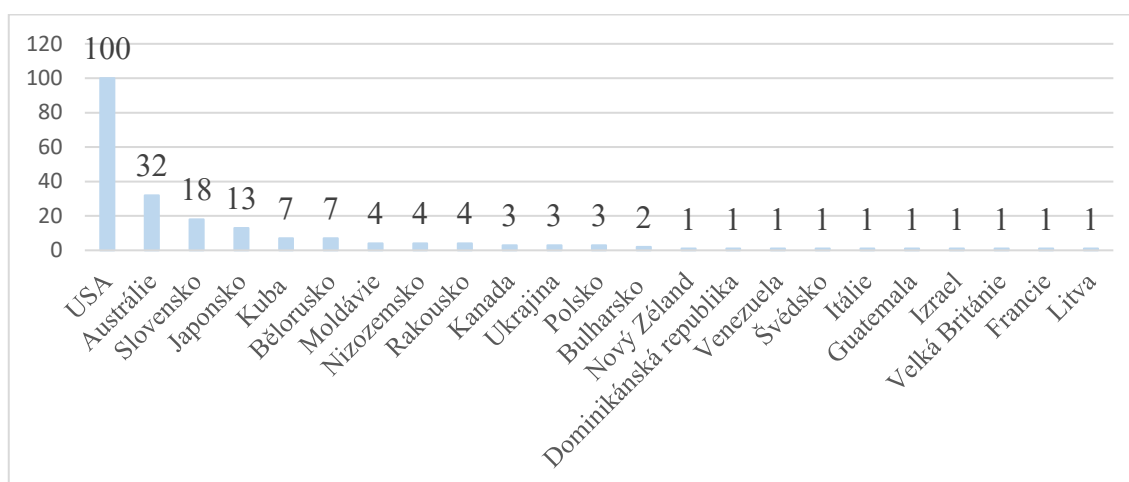
Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Graf č. 2 byl vytvořen z důvodu lepší představy o tom, jaký podíl tvořili zahraniční hráči na celkovém počtu hráčů v lize. Jak jsme již zmínili mezi sezónou 2016 a 2017 došlo k velmi zajímavému jevu. I přes navýšení počtu týmu v nejvyšší soutěži z osmi na deset a s tím spojené výrazné navýšení celkového počtu hráčů, kteří zasáhli v sezóně 2017 do České baseballové extraligy ze 192 na 231, nedošlo k navýšení zahraničních hráčů. V celkových číslech klesl počet zahraničních hráčů mezi těmito lety o jednoho a v procentuálním poměru byl pokles zahraničních hráčů v České baseballové extralize o 4 %. Největší procentuální zastoupení zahraničních hráčů v lize bylo v roce 2016 a 2019, kdy zahraniční hráči tvořili 20 % všech hráčů zapojených v nejvyšší soutěži, tedy každý pátý hráč neměl státní občanství České republiky. Naopak nejnižší procento zahraničních hráčů v lize bylo v roce 2020, což se shoduje s grafem č. 1.

5.2 Národnostní složení zahraničních hráčů

V další části autor více rozebere národnostní složení zahraničních hráčů a tedy země, odkud nejčastěji pocházeli zahraniční hráči, kteří hráli v české nejvyšší soutěži mezi lety 2015 až 2020. Následující graf č. 3 zobrazuje národnostní složení všech těchto hráčů. V grafu jsou uvedeni zahraniční hráči v přesných počtech včetně těch, kteří dostali v jednotlivých letech výjimky. Zahraniční hráči jsou seřazeni podle všech národností, které byly zastoupeny v lize.

Graf č. 3 Národnostní složení a počty zahraničních hráčů v České extralize



Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Jak je zřejmé z grafu č. 3, celkový počet národností, které se objevovaly v České baseballové extralize, byl celkem rozmanitý. Jednalo se o zahraniční hráče z celkem 23 států světa. Rozmanitost států byla obrovská, jelikož se jednalo o státy celkem z pěti kontinentů, to sebou přineslo i velkou rozmanitost různých herních stylů. Jelikož asijský styl baseballu je zcela odlišný od toho amerického. Rychlý a běhavý asijský baseball proti silovému americkému baseballu plného dalekých odpalů.

Největší počet hráčů (100) pocházelo ze Spojených států amerických, ti mají naprosto dominantní postavení oproti ostatním státům. Je zde jasně patrný obrovský převis nabídky nad poptávkou baseballových hráčů ve Spojených státech amerických, jak bylo detailně popsáno v teoretické části diplomové práce. Dalším státem s výrazným zastoupením svých hráčů v české nejvyšší lize je Austrálie (32). To je z velké části zapříčiněno tím, že australská baseballová liga je hrána v opačném ročním období než ta česká. Australian Baseball League (ABL) začíná až v listopadu a její vítěz je znám již v únoru. Naopak Česká baseballová extraliga začíná v dubnu a většinou končí v září. Díky tomu australští hráči, kteří chtějí být v zápasovém zápřahu po celý rok odlétají hrát baseball do Evropy, a tak je můžeme v hojném počtu vidat i v českých klubech. Dalším faktorem, který také ovlivňuje angažování hráčů ze Spojených států amerických a Austrálie je doporučení a vybírání svých známých a kamarádů. Tento fakt potvrdili i téměř všichni zástupci jednotlivých klubů, se kterými byl proveden rozhovor, že dají na doporučení svých známých, a hlavně bývalých zahraničních hráčů, kteří v klubu působili. Tento fakt ještě víc prohlubuje rozdíl mezi těmito dvěma státy od těch ostatních. Třetí zemí s největším zastoupením je sousední Slovensko (18) a které

má výhodu ve své vzdálenosti od České republiky. Dalším důvodem, proč hráči ze Slovenska ve velkém počtu jezdí hrát baseball do České republiky je výrazně vyšší úroveň tohoto sportu v České republice než v sousedním Slovensku. Zatímco seniorský národní tým České republiky bojuje o historicky první medaili na Mistrovství Evropy a jejich poslední umístění na Mistrovství Evropy v roce 2019 bylo páté místo, tak seniorský národní tým Slovenska bojuje na Mistrovství Evropy B o probojování do A skupiny. Spousty hráčů se Slovenským občanstvím získávalo v průběhu zkoumaných ročníků výjimky od Sportovně technické komise České baseballové asociace. Další zemí, která má výrazné zastoupení v grafu č. 3 je Japonsko (13) i přes jazykovou bariéru, která může být často velkým problémem. Japonsko vytváří také velké množství baseballových hráčů, tím pádem je zde podobný jev jako u Spojených států amerických, a tím je velký převis nabídky nad poptávkou. Následuje Kuba (7), která je označována jako jedna z kolébek tohoto celosvětového sportu. Historie českého sportu je úzce spjata s kubánským baseballem i díky komunistickému režimu. Následuje Bělorusko (7), Moldávie (4), Nizozemsko (4), Rakousko (4), Kanada (3), Ukrajina (3), Polsko (3), Bulharsko (2), Nový Zéland (1), Dominikánská republika (1), Venezuela (1), Švédsko (1), Itálie (1), Guatemala (1), Izrael (1), Velká Británie (1), Francie (1) a Litva (1).

Zajímavým faktem je i národnostní složení mezi kluby. Například Arrows Ostrava využila v letech 2015-2020 čtyři zahraniční posily z Moldávie a tři posily z Polska. Výběr zahraničního hráče z Polska může být zapříčiněný geografickou polohou Ostravy, která leží velmi blízko polským hranicím. Jedná se tak o celkové zastoupení těchto národností v grafu č. 3. Dále Hroši Brno v těchto letech využili čtyři posily z Rakouska, i zde se jedná o celkové zastoupení této národnosti. I tento výběr může být dán geografickou polohou města Brna. Hned tři kluby se výrazně spoléhají na americkou baseballovou školu, jelikož do svého klubu z drtivé většiny angažovaly hráče ze Spojených států amerických. Jedná se o Draky Brno, kteří z celkového počtu 19 zahraničních hráčů, angažovali hned 14 ze Spojených států amerických. Dalším klubem je Tempo Praha, který angažoval z celkového počtu 14 cizinců, hned 10 Američanů. Posledním, třetím klubem, jenž primárně spoléhal na tuto národnost, byla Nuclears Třebíč, která angažovala 15 Američanů z celkového počtu 18 zahraničních hráčů. Dá se hovořit o tom, že tyto tři kluby hledaly primárně své zahraniční hráče v tomto státě z důvodu jakési jistoty, že hráč bude kvalitní. Oproti

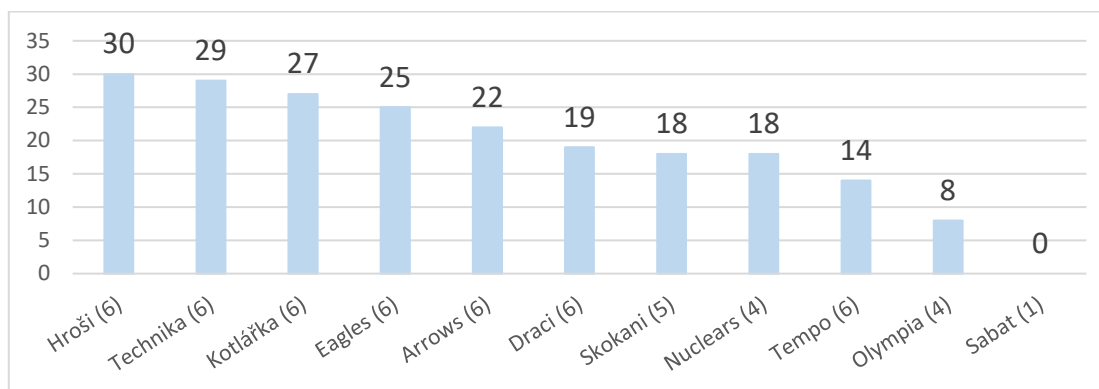
tomu Kotlářka Praha spíše sázela na hráče z Austrálie, jelikož z celkového počtu 27 zahraničních hráčů, bylo 12 Australanů. To může být zapříčiněno tím, že tým vede od roku 2018 Australan Scott Mulhearn. Další zajímavostí je také angažování japonských baseballistů ze strany Olympie Blansko. Ti ve svých řadách přivítali hned 5 japonských posil. Naprostým opakem všech z miněných klubů, kteří preferují několik málo národností je Technika Brno, která angažovala hned několik posil z 8 států světa. Konkrétně se jednalo o Austrálii, Bulharsko, Kanadu, Kubu, Dominikánskou republiku, Japonsko, Slovensko a Spojené státy americké.

5.3 Angažování zahraničních hráčů v jednotlivých klubech

Následující graf č. 4 zobrazuje jednotlivé kluby, které mezi lety 2015-2020 působily v České baseballové extralize. Jednalo se celkem o jedenáct klubů z různých částí České republiky. Během těchto šesti sezón bylo k vidění v české nejvyšší soutěži celkem 210 zahraničních hráčů. Během těchto let se měnila také pravidla od České baseballové asociace, co se týká zahraničních hráčů. Detailní popis těchto restrikcí je popsán v teoretické části této diplomové práce. Někteří hráči působili v několika ročnících, tedy jsou počítáni za každou odehranou sezónu v české nejvyšší soutěži zvlášť. Někteří z nich působili v různých ročnících v různých klubech.

V grafu č. 4 jsou uvedeny názvy všech jedenácti klubů, které zasáhly do České baseballové extraligy. Číslo v závorce u jednotlivých klubů znázorňuje počet sezón, které jednotlivé kluby odehrály mezi lety 2015-2020 v extralize. Deset klubů angažovalo alespoň jednoho zahraničního hráče, pouze SaBat Praha neangažoval žádného hráče ze zahraničí. Pražský celek odehrál v české nejvyšší soutěži pouze jednu sezónu, a to zrovna ročník 2020, ve kterém byli zahraniční hráči zakázáni Sportovně technickou komisí České baseballové asociace, z důvodu celosvětové pandemie Covid-19.

Graf č. 4 Počet angažovaných zahraničních hráčů v jednotlivých klubech



Zdroj: vlastní zpracování, 2021

V grafu č. 4 vidíme, že nejméně aktivním klubem, co se týče angažování zahraničních hráčů jsou Hroši Brno. Ti angažovali celkem 30 hráčů ze zahraničí během šesti sezón, což je průměrně 5 zahraničních hráčů na sezónu. To by se mohlo zdát jako maximální možný počet ve všech sezónách ze strany tohoto klubu, ale v roce 2015 Hroši angažovali dva hráče z Rakouska – Benjamina Salzmanna a Samuela Hackla, na které se z důvodu součásti Rakouska v Evropské unii, v tuto sezónu nevztahovaly restrikce ze strany STK ČBA. Také jméno slovenského baseballisty Martina Kollára se objevovalo každý rok mezi udělenými výjimkami z důvodu trvalého pobytu na území České republiky. Martin Kollár působil v české nejvyšší soutěži všech šest zkoumaných sezón, jen v roce 2015 v Technice Brno, ale od roku 2016 již působil právě v Hroších. Mezi nejvýraznější zahraniční hráče tohoto klubu určitě patřil Jeffrey Barto, který v klubu působil tři sezóny jako hrající trenér. Dalším je John Hussey, který do Hrochů přešel v roce 2020 a v klubu působí i v současné době. Australan také působil v České baseballové extralize všech šest zkoumaných sezón, kdy v sezóně 2015-2017 oblékal dres Techniky Brno. Mezi lety 2018-2019 zase dres brněnských Draků. Hroši se během sledovaných sezón neumístili na lepší, jak na páté příčce v konečné tabulce jednotlivých ročníků.

Dalším klubem je Technika Brno, která angažovala během šesti sezón v české nejvyšší soutěži celkem 29 hráčů ze zahraničí. Jak již bylo zmíněno v kapitole 5.2 Národnostní složení zahraničních hráčů, tak Technika přivítala ve svých řadách posily celkem z osmi různých států světa a celkem z pěti kontinentů. To přineslo do Techniky úplně odlišné styly baseballu, odlišné kultury a také úplně odlišné jazykové bariéry. Brněnský celek je v tomto přístupu ojedinělý z celé extraligy. Mezi nejvýraznější hráče patřili John Hussey a Corey Lyon. I přesto, že Technika Brno, angažovala druhé nejvyšší číslo

zahraničních posil, tak se klub během těchto let neumístil lépe, jak na čtvrtém místě v konečném pořadí jednotlivých ročníků.

V grafu č. 4 následuje za první dvojici brněnských celků první pražský celek, a to Kotlářka. Ta během šesti zkoumaných sezón angažovala celkem 27 zahraničních hráčů. Významnou osobností pro tento klub byl určitě Američan Kristopher Richards, který v klubu působil primárně jako trenér v letech 2015 a 2016. Ve svém prvním roce v pražském celku dovedl Kotlářku k jejich historicky prvnímu mistrovskému titulu v české nejvyšší soutěži. Následující sezónu dovedl tým až do Czech Series (finále České baseballové extraligy) a konečnému druhému místu. Významným krokem pro klub bylo angažování Australana Scotta Mulhearna, který působil mezi lety 2015-2016 v Tempu Titans Praha, aby v roce 2017 přesídlil právě do Kotlářky, kde působí jako hrající trenér dodnes. Právě díky němu klub spoléhá zejména na služby australských baseballistů, jak bylo uvedeno v kapitole 5.2 Národnostní složení zahraničních hráčů. Jak potvrdily provedené polostrukturované rozhovory, většina klubů kontaktuje své bývalé hráče ohledně nových zahraničních posil. Scott Mulhearn má svoji síť zahraničních kontaktů, která je převážně zaměřená na Austrálii. Neméně významnou zahraniční osobností v pražské Kotlářce je Joseph Truesdale, který je dalším z hráčů, jež působili v české nejvyšší soutěži během všech zkoumaných sezón. Na rozdíl od předchozích zmíněných, tento Američan hrál v tomto období pouze za Kotlářku Praha, a tím pádem je potřeba zmínit i tohoto hráče, jelikož jeho přínos pro tento klub je opravdu významný.

Dalším klubem je Eagles Praha, kteří angažovali celkem 25 zahraničních hráčů během šesti sezón. Rick Dijck je nizozemský nadhazovač, který v pražském celku působil mezi lety 2014-2018, přičemž v letech 2014 a 2015 ještě nebyl brán za zahraničního hráče, jelikož měl občanství členského státu Evropské unie. Následující tři roky se na něj již vztahovala pravidla a restrikce pro zahraniční hráče. Dalším významným hráčem, který v tomto klubu působil byl Jason Jarvis. Tento americký univerzál okusil českou nejvyšší soutěž již v roce 2016 a to v klubu Draci Brno, aby se v roce 2019 vrátil do České republiky právě do hlavního města a svými výkony dotáhl Eagles až do Czech Series (finále České baseballové extraligy). V tomto roce pražský celek skončil na konečném druhém místě, a to znamenalo jejich nejlepší umístění ve zkoumaném období. Stálíci v dresu Eagles je běloruský hráč Aliaksei Kachurka, který působil v pražském klubu po celou dobu během zkoumaného období.

Dalším celkem, který následuje v grafu č. 4 je Arrows Ostrava. Arrows angažovala během svých šesti extraligových sezón celkem 22 zahraničních hráčů, a díky tomu jí patří pátá pozice v tomto ohledu. Ostravský celek v roce 2018 vyhrál svůj historicky první titul v České baseballové extralize a v roce 2019 se jim tento titul podařilo obhájit a opět vyhrát mistrovskou trofej. Obhájit tuto trofej se před nimi podařilo jen Drakům Brno, a tak Arrows Ostrava je druhým klubem v historii samostatné ligy, který to dokázal. U obou mistrovských titulů byli dva Američani, kteří byli klíčovými postavami tohoto úspěchu. Terrell Joyce řídil útok ostravského týmu svými dalekými odpaly a Christopher Burkholder zase jako nadhazovač držel svými výkony v obraně svůj tým ve hře.

Šestou pozici v grafu č. 4, obsadili Draci Brno, kteří do svých služeb angažovali celkem 19 zahraničních hráčů během šesti sezón. Draci Brno jsou jednoznačně nejúspěšnějším baseballovým klubem v České republice. Českou nejvyšší soutěž vyhráli již jednadvacetkrát a jejich historie je úzce spjata se zahraničními hráči a zejména zahraničními trenéry. Během šesti zkoumaných sezón angažovali 19 zahraničních hráčů, což je průměrně lehce přes tři na sezónu. Mezi nejvýznamnější hráče, kteří v těchto letech v klubu působili, patří rozhodně Australan Peter Moylan. Peter Moylan hrál v americké Major League Baseball dlouhých dvanáct let za týmy jako Atlanta Braves, Kansas City Royals a Los Angeles Dodgers. V brněnském celku nastupoval na nadhazovacím kopci v jedné sezóně, a to v roce 2019. Další významnou zahraniční osobností, která v klubu působila v sezónách 2017 a 2018 byl Wesley Roemer. Tento Američan má také bohaté zkušenosti s americkým profesionálním baseballem, jelikož hrál šest let ve farmářských týmech organizace Arizona Diamondbacks, během kterých nastoupil ve 137 zápasech a odházal 681 směn na nadhazovacím kopci. Brněnským Drakům se podařilo během šesti zkoumaných sezón vyhrát třikrát mistrovský titul, a to v letech 2016, 2017 a 2020. A pouze v roce 2019 nedošli až do Czech Series (finále České baseballové extraligy) a museli se spokojit pouze s třetím místem v konečném pořadí české nejvyšší soutěže.

Sedmou a osmou příčku v grafu č. 4 obsadily týmy, které angažovaly stejný počet zahraničních hráčů, a to 18. Jedná se o tým Skokani Olomouc a Nuclears Třebíč. Oba celky ovšem nepůsobily v České nejvyšší soutěži během celého zkoumaného období. Tým z Hané, Skokani Olomouc, působil v soutěži pět sezón, jelikož se musel s českou

nejvyšší soutěží rozloučit v roce 2019 a jejich nejlepší umístění během zkoumaného období bylo šesté místo v sezóně 2016 a 2017.

Dalším celkem, který následuje je Nuclears Třebíč. Tento tým působil během zkoumaného období v České nejvyšší soutěži pouze čtyři sezóny. První rok se v České baseballové extralize Nuclears objevila v sezóně 2017 po rozšíření soutěže z osmi týmů na deset. Během těchto čtyř sezón stihla angažovat 18 zahraničních hráčů, což je v průměru více jak čtyři cizinci na sezónu. Nejlepší umístění, na které hráči klubu dosáhli, bylo sedmé místo v roce 2018 a 2019, tedy v tomto období nepostoupili do TOP6, a tím pádem neměli šanci promluvit do bojů o titul. Žádný ze zahraničních hráčů navíc v klubu nepůsobil déle než jednu sezónu. Což je velký rozdíl oproti ostatním klubům, které byly během zkoumaného období úspěšnější v celkovém umístění. Může to být důvodem, proč jejich umístění nebylo na příčkách vyšších.

Dalším klubem je třetí pražský celek, a to Tempo. Tempo do roku 2019 vystupovalo pod názvem Tempo Titans Praha a následně se klub přejmenoval pouze na Tempo Praha. Během šesti sezón v extralize tým angažoval celkem 14 zahraničních hráčů, to je v průměru více jak dva zahraniční hráče na jednotlivou sezónu. Mezi nejvýznamnější cizince, kteří v klubu v tomto období působili, je rozhodně Američan Jake Rabinowitz. Tento univerzál nastoupil ve všech šesti sezónách za tento klub a jelikož i v roce 2020 měl trvalé bydliště v Praze, mohl se zapojit i v tomto roce, kdy byly zahraniční hráči zakázáni z důvodu celosvětové pandemie Covid-19. Nejlepší umístění pražského Tempa ve zkoumaném období je konečné páté místo v sezóně 2018.

Předposledním týmem, který vidíme v grafu č. 4 je Olympia Blansko. Jedná se o druhý celek, kterého se týkalo rozšíření ligy společně s Nuclears Třebíč, které se uskutečnilo v roce 2017. Blanenský klub tedy nastoupil ve zkoumaném období ke čtyřem extraligovým sezónám. V těchto čtyřech sezónách angažovali přesně osm hráčů ze zahraničí, a to dává přesně dva zahraniční hráče na sezónu. To je nejnižší průměrné číslo z celé ligy. Navíc z těchto osmi cizinců hned pět pocházelo z Japonska. Tedy 63 % zahraničních hráčů, které blanenský klub angažoval během tohoto období pocházelo ze Země vycházejícího slunce. Tento jev si autor nedokáže vysvětlit, jelikož žádné jemu známě informace nepoukazují na tuto zemi. Navíc zástupci tohoto klubu nereagovali na výzvu k provedení polostrukturovaného rozhovoru a autor se tedy nemohl doptat

na tento jev. Nejlepším umístěním Olympie, během zkoumaného období, bylo sedmé místo v roce 2020.

Posledním klubem, který se objevil v předchozím grafu je SaBat Praha. Pražský celek odehrál v české nejvyšší soutěži pouze jedinou sezónu, a to v roce 2020. Poté, co si v sezóně 2019 vybojoval postup z 1. ligy nad Skokany Olomouc a vrátil se tak do extraligy po dlouhých 22 letech. V této době, konkrétně v letech 1994-1997 byl hrajícím trenérem Američan Doug Yager, který měl výrazný vliv na tento klub. Jelikož právě po jeho odchodu došlo k sestupu pražského celku z České nejvyšší soutěže. Také měl výrazný podíl na tom, že Pavel Budský se stal prvním Čechem, který podepsal kontrakt v Minor League Baseball (MiLB) s organizací Kansas City Royals v roce 1997. Jak již bylo zmíněno v předchozích částech této diplomové práce, právě v roce 2020 byli Sportovně technickou komisí České baseballové asociace zakázáni zahraniční hráči, s výjimkou cizinců s trvalým pobytem v České republice. To zapříčinila celosvětová pandemie Covid-19, která propukla od začátku zmíněného roku. Z tohoto důvodu nebyl žádný zahraniční hráč, který by oblékal dres pražského celku v tomto roce. Proto nebudeme s tímto klubem dále ve výzkumné části této práce kalkulovat, jelikož nevyužil služby žádného zahraničního hráče, a tím pádem není pro námi vybrané téma validním vzorkem. SaBat Praha se ve své jediné sezóně ve vybraném období umístil na devátém místě v konečné tabulce české nejvyšší soutěže.

5.4 Výsledky rozhovorů se členy realizačních týmů

Autorovi diplomové práce se podařilo provést polostrukturované rozhovory se zástupci šesti klubů z celkových jedenácti, kteří působili mezi lety 2015-2020 v české nejvyšší soutěži. Osloveni byli zástupci všech jedenácti klubů. Tudiž autor získal odpovědi od více jak poloviny zástupců, kteří působili v České baseballové extralize. Oslovení manažeři si přáli zůstat v anonymitě, aby jejich odpovědi nebyli spojovány s jejich jmény. Autor může však uvést, že se jednalo o zástupce následujících klubů: Kotlářky Praha, Nuclears Třebíč, Draků Brno, Eagles Praha, Tempa Praha a Techniky Brno. Ve všech případech se jednalo o členy buď realizačních týmů, případně zástupce samotného vedení jednotlivých klubů. Jednalo se tedy o zástupce, kteří jsou v těsném kontaktu se zahraničními hráči a podíleli se na výběru jednotlivých zahraničních hráčů.

5.4.1 Motivace klubů pro angažování zahraničních hráčů

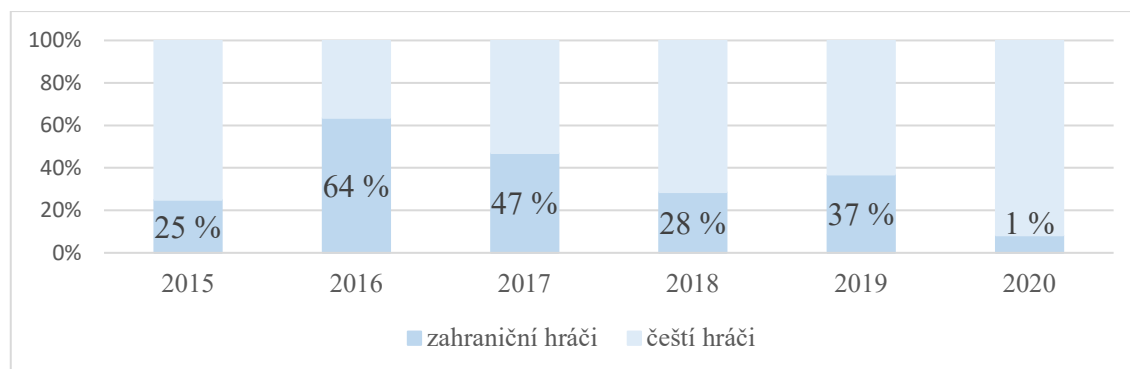
První z otázek byla zaměřená právě na motivaci mít v týmu zahraniční hráče. Většina zástupců se v této otázce víceméně shoduje na tom, že zahraniční hráče do českého baseballového prostředí přivádějí zejména kvůli posílení konkurenceschopnosti v lize. Tím, že mají zkušenosti z jiného prostředí, dokážou být zajímavým zpestřením hry a v mnoha případech i vzory a motivací pro mladé domácí hráče.

Toto tvrzení vystihují slova jednoho ze zástupců: „Zahraniční hráče angažujeme z důvodu, že přinášeni zkušenosti ze zahraničí. Také nemáme dostatek kvalitních hráčů v České republice a v neposlední řadě se tím zvedá úroveň a kvalita celého týmu.“

O nedostatku kvalitních českých hráčů ve svém týmu na různých pozicích mluví i další zástupce: „Zahraniční hráče mám ve svém týmu proto, abych je doplnil na místech, kde potřebuji pomoci, protože ty hráče ještě nemám nebo nejsou natolik vyspělí, aby na tom postu mohli hrát. Také chci přinést do týmu novou krev. A další důležitý aspekt je pomoc s mládeží, jak baseballově, tak i například učení cizího jazyka.“

Trochu odlišnou motivaci nám řekl další ze zástupců extraligových klubů, jehož primární motivace proč angažovat hráče ze zahraničí je, že je mají ostatní týmy v lize. Sekundární motivací je, že zahraniční hráči zajišťují kromě vyšší konkurenceschopnosti také větší flexibilitu týmu. To znamená, že čeští hráči si mohou vzít volno, nebo v případě nepřítomnosti, z profesních důvodů, je mohou nahradit zahraniční hráči, protože ti tam jsou neustále. „Také kvůli tomu, že ti cizinci tam budou každý víkend, pokud tam budu mít například doktora, tak se může stát, že ti hráči tam nebudou.“

Graf č. 5 Procentuální zobrazení zahraničních hráčů, kteří odehráli všechny zápasy během základní části v letech 2015-2020

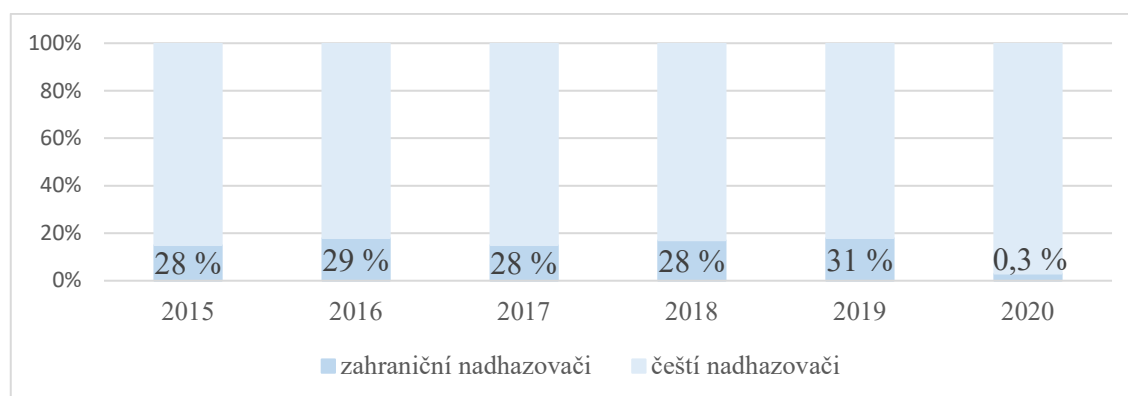


Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Z grafu č. 5 je zřejmé, že výrazně větší procento hráčů, kteří odehráli všechny zápasy během základní části v jednotlivých letech je vyšší u českých hráčů. Celkově během zkoumaného období odehrálo všechny zápasy v základní části 97 hráčů, z toho 31 zahraničních hráčů, což je 32 %. Toto číslo ale může být nepatrně zkreslené, protože velká většina klubů angažuje zejména nadhazovače v zahraničí, u kterých ani není možné, aby odehráli všechny zápasy v sezóně.

Další odpovědí, která se velmi často opakovala byla, že týmy angažují zahraniční hráče převážně na pozice, kde nemají dostatek svých vlastních hráčů, kteří by dosahovali požadovaných kvalit. Zástupci primárně mluvili o nadhazovačích, tím se potvrzuje tvrzení autorů Crossana a Rudy (2019), že zahraniční hráči v sekundárních sportech se ve většině případech najímají na nejvíce viditelné pozice, jako je v baseballe nadhazovač. Jelikož právě nadhazovač dokáže ovlivnit baseballové utkání v největší možné míře a potřebuje disponovat se specifickými dovednostmi, které nejsou u českých nadhazovačů v takové míře rozvinuty.

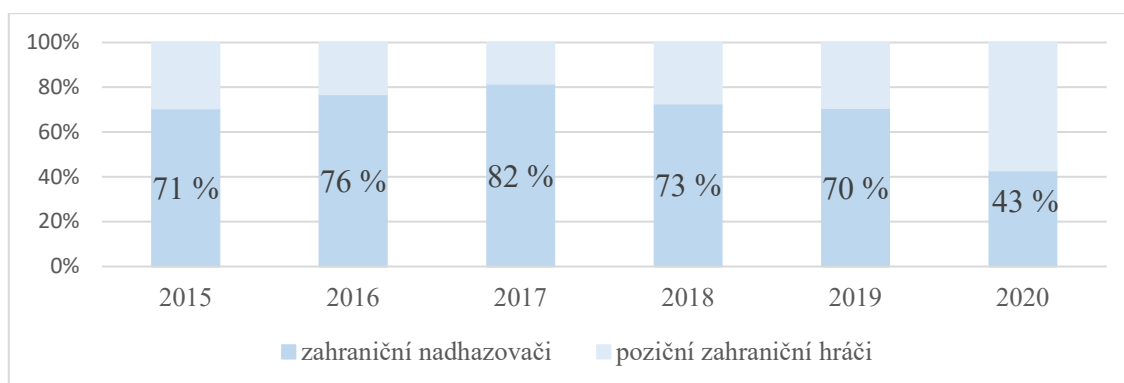
Graf č. 6 Procentuální zastoupení zahraničních nadhazovačů vůči českým nadhazovačům v letech 2015-2020



Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Z grafu č. 6 je patrné, že procentuální zastoupení zahraničních nadhazovačů se pohyboval stále téměř ve stejné rovině, mimo rok 2020. Z celkového počtu 627 nadhazovačů, bylo 154 zahraničních, tedy 25 %. To znamená, že každý čtvrtý nadhazovač během zkoumaných sezón, byl zahraniční nadhazovač.

Graf č. 7 Procentuální zastoupení zahraničních nadhazovačů vůči pozičním zahraničním hráčům v letech 2015-2020



Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Z grafu č. 7 vyplývá jaké procentuální zastoupení mají zahraniční nadhazovači oproti zahraničním pozičním hráčům. Je zde vidět výrazný rozdíl mezi nadhazovači a pozičními hráči ze zahraničí. Z celkových 210 zahraničních hráčů bylo 154 nadhazovačů, což je 73 %. To potvrzuje výroky většiny zástupců klubů, kteří při rozhovorech uváděli, že chtějí posilovat tým zejména na pozici nadhazovače.

Mezi největší výhody angažování zahraničních hráčů, zástupci jednotlivých klubů uvedli následující:

- herní přínos;
- posílení na pozicích, kde to tým nejvíce potřebuje (zejména na nadhozu);
- rozvoj českých hráčů;
- zvýšení motivace mladých hráčů;
- zvýšení kvality a konkurenceschopnosti;
- zahraniční hráč se častokrát stane vzorem pro české hráče;
- přínos nového pohledu na hru;
- přínos zkušeností z jiných lig světa (zejména profesionální ligy).

5.4.2 Očekávání od zahraničních hráčů

V předchozích částech diplomové práce bylo řečeno, kolik každý klub angažuje každoročně zahraničních hráčů a kolik zahraničních hráčů se mezi lety 2015-2020 protočilo v České baseballové extralize. Každý příchozí hráč plní v týmu určitou roli a jsou na něj kladeny různé požadavky od klubového vedení a trenérů. Proto je důležité určit, jaká jsou hlavní očekávání klubů, právě když přivádí zahraniční hráče. Z odpovědí

našich respondentů jsou zřejmá tyto tři očekávání, která mají týmy od nově příchozích zahraničních hráčů:

- Rozdílový hráč

Všichni zástupci jednotlivých týmů zmínili, že hledají při angažování nových hráčů právě rozdílového hráče, tedy hráče, který bude lepší než hráč český. To je logický požadavek, jelikož v neamatérském prostředí českého baseballu, kde většina českých hráčů, nedostává žádnou finanční odměnu, by bylo dlouhodobě neudržitelné přivádět a platit zahraniční hráče, kteří by podávali horší výkony, jak domácí hráči, kteří by za své výkony nedostávali nic. I přesto jeden ze zástupců uvedl: „*Nikdy se nestalo, že by ti zahraniční hráči byli o tolik lepší než někteří naši hráči*“, což je vsutku překvapivá odpověď a je otázkou, zda klub vybíral špatné zahraniční hráče, nebo vedení mělo příliš velká očekávání od příchozích hráčů.

- Absolutní profesionál na hřišti i mimo něj

Jelikož zahraniční hráči ve většině případů přijíždí do České republiky hlavně kvůli baseballu a jsou tedy profesionálními hráči baseballu, je profesionalita logické očekávání. Zástupci navíc očekávají profesionalitu nejen na hřišti, ale také v každodenním životě. A to zejména z toho důvodu, že je na ně zaměřena daleko větší pozornost, jak ze strany veřejnosti, tak ze strany klubového vedení, ale i spoluhráčů. Z toho důvodu by měli vystupovat jako profesionálové. Jeden ze zástupců uvedl následující: „*Když jste na hřišti, musíte si uvědomit to, že reprezentujete celý klub, nejen sebe. Proto je důležitý respekt k ostatním hráčům i rozhodčím. To očekávám od všech svých hráčů a od těch zahraničních obzvláště.*“

- Být leader a nést odpovědnost za výsledek

Zde se zástupci opět shodují v tom, že zahraniční hráči by měli nést odpovědnost za výsledek. Jak uvedl jeden zástupce: „*Největší výhodou je samozřejmě kvalita. Vždycky hledáme někoho, kdo je lepší než naši hráči. A častokrát se stane, že zahraniční hráč je takovým vzorem pro naše hráče.*“ A to potvrdil i další zástupce: „*Od zahraničního hráče očekávám, že bude rozdílovým hráčem a taky 100 % profesionál.*“

Z toho vyplývá, že zahraniční hráči jsou tedy ve většině případů bráni do tuzemských klubů především jako nositelé výsledku a zároveň za účelem naplnění role leadera týmu.

Tabulka č. 15 TOP5 hráčů - užitečnost pro tým (WAR) v letech 2015-2020

Rok	Jméno	WAR	% zastoupení zahraničních hráčů
2015	Jake Rabinowitz (Tempo)	4,2	20 %
	Daniel Mráz (Technika)	3,9	
	Matěj Hejma (Eagles)	2,8	
	Tomáš Duffek (Eagles)	2,7	
	Jan Tomek (Arrows)	2,6	
2016	Matěj Hejma (Eagles)	3,5	40 %
	Jake Rabinowitz (Tempo)	3,5	
	Jeffrey Barto (Hroši)	3,3	
	Daniel Mráz (Technika)	3,1	
	Marek Červenka (Kotlářka)	2,9	
2017	Michael Dylan Brammer (Skokani)	6,0	100 %
	Peter Gehle (Technika)	4,3	
	Maxwell Nabb Mac (Skokani)	4,1	
	Jake Rabinowitz (Tempo)	3,8	
	Wesley Judish (Nuclears)	3,6	
2018	Jake Rabinowitz (Tempo)	3,1	60 %
	Joe Rivera (Technika)	3,0	
	Terrell Joyce (Arrows)	2,8	
	Petr Zýma (Eagles)	2,5	
	Daniel Vavruša (Kotlářka)	2,4	
2019	Jason Jarvis (Eagles)	3,1	80 %
	Jake Rabinowitz (Tempo)	2,9	
	Terell Joyce (Arrows)	2,6	
	Lukáš Hlouch (Nuclears)	2,6	
	Wesley Roemer (Arrows)	2,5	
2020	Ondřej Satoria (Arrows)	2,1	0 %
	Radim Chroust (Draci)	2,0	
	Marek Minařík (Tempo)	2,0	
	Jakub Kubica (Arrows)	1,8	
	Marek Chlup (Eagles)	1,5	

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Na stránkách baseball-stat (2021) uvádí, že WAR je jakási „univerzální statistika, která má za cíl vyjádřit užitečnost hráče pro svůj tým. Na našich stránkách má tři složky, hodnotí se výkony na pálce (*bWAR*), při běhu na metách (*rWAR*) a na nadhozu (*pWAR*). Základní myšlenkou statistiky WAR je, že hráč s hodnotou WAR 0 by měl být teoreticky nahraditelný jakýmkoliv průměrným hráčem z druhé ligy, tudíž takovýto hráč nepřináší týmu žádnou přidanou hodnotu (je lehce nahraditelný). Čím vyšší WAR, tím je hráč přínosnější. Jedná se o kumulativní statistiku čili WAR se zvyšuje s počtem odehraných zápasů.“

V tabulce č. 15 je vidět, že z celkových 30 hráčů, kteří se umístili v celkových TOP5 ve statistice WAR v jednotlivých letech je jich celkem 15 ze zahraničí, to znamená, že celkem polovina nejužitečnějších hráčů ve zkoumaném období, byla ze zahraničí. Toto procento ale snižuje zejména rok 2020, kdy bylo zakázáno přivádět hráče ze zahraničí. Autor se domnívá, že nebýt této pandemie, procentuální číslo užitečných zahraničních hráčů by mohlo být výrazně vyšší. Najdeme zde také výjimečné výkony, například nejvyšší hodnotu dosáhl Michael Dylan Brammer ze Skonanů Olomouc v roce 2017, který dosáhl na hodnotu WAR 6,0. Jedná se o číslo, které výrazně převyšuje ostatní. Další výkon, který stojí za zmínku je výkon Jake Rabinowitze z pražského Tempa. Ten se umístil v TOP5 v této statistice hned v pěti sezónách po sobě. Na druhou stranu tyto výkony je nutné brát s nadhledem, protože statistika WAR ukazuje nenahraditelnost v týmu. A tedy je nutné brát ohled na to, za jaké týmy tito zahraniční hráči nastupovali. Celková kvalita hráčů, například Tempa Praha nebo Skokanů Olomouc je nižší než například Draci Brno a Arrows Ostrava. Díky tomu mohla být hodnota WAR takto vysoká. Ani jeden z těchto týmu se ve zkoumaném období neumístil na prvním čtyřech pozicích. Proto výkony těchto zahraničních hráčů byly o to víc umocněny.

Tento fakt nasvědčuje názorům zástupcům jednotlivých klubů, že od zahraničního hráče očekávají profesionální výkon a zejména užitečnost. Ve chvíli, kdy přivádí hráče do České republiky, očekávají, že se bude jednat o rozdílového hráče.

5.4.3 Výběr zahraničních hráčů

Jako další autora diplomové práce zajímalo, kolik úsilí a jakou váhu, přikládají týmy důkladnému výběru svých potenciálních zahraničních posil. V teoretické části byl zmíněn obrovský převis nabídky zahraničních hráčů, především z USA a univerzitních

lig NCAA, nad poptávkou v evropských ligách. Není tedy jednoduché vybrat hráče, který přesně zapadne do týmu, a hlavně naplní veškeré požadavky trenéra. Každý hráč má určitá specifika, ať už se jedná o jeho hlavní pozici na hřišti, typ hry, který je mu blízký a případně jestli se jedná o tzv. „two-way player“ tedy hráče, který může týmu pomoci, jak na nadhazovacím kopci, tak v útoku na pálce. To byl velmi častý jev během zkoumaných let, že zahraniční hráči nastupovali, jak v pozici nadhazovače, tak v pozici pálkaře. O to víc jsou tito hráči ceněni, jelikož z dlouhodobého hlediska dokážou o to významněji ovlivnit výsledky svého týmu. Zástupci týmů se ve svých odpovědích shodovali, že při výběru zahraničních hráčů jim hodně pomáhají zahraniční hráči, kteří působili v České baseballové extralize v minulosti. Zástupci tedy udržují kontakt s těmito hráči, kteří jim každý rok doporučují nové zahraniční hráče. Jak uvádí jeden zástupce: *„Mám své vlastní zdroje, používám hodně kontakty, které jsem za tu dobu nasbíral a dám hodně na doporučení svých známých. Hodně krát nám také pomáhají importi, kteří za nás v minulosti hráli.“* A to potvrzuje i další zástupce: *„Každým rokem je to stále stejné. Už máme rozjetou síť našich bývalých cizinců, kteří vždy někoho doporučí.“*

Zástupci také uvedli, že velmi často používají různé webové stránky, jednou z neznámějších je „Baseball Jobs Overseas“, tento webový portál se zasloužil o více jak 1 400 podepsaných kontraktů od roku 2013. Doporučují zahraniční hráče do více jak 34 různých zemí a jak sami uvádí na svých webových stránkách: *„Travel the world using baseball as your ticket“*. Na tomto webovém portálu si zahraniční hráči založí svůj profil, kde vyplní základní informace o sobě, popíší svou dosavadní kariéru, přiloží svá herní videa, statistiky a popíší své požadavky a preference. Také zde funguje velice dobře třídění, kdy si můžete předvolit pouze hráče, které preferujete. *„Baseball Jobs Overseas také funguje velice dobře pro výběr zahraničních hráčů“* uvedl jeden ze zástupců.

Je zde tedy mnoho způsobů, jak najít nové zahraniční posily. Všichni zástupci se ale shodli, že v momentě, kdy už mají potenciální kandidáty, snaží se o nich zjistit co nejvíce informací, ať už od minulých trenérů či hráčů, tak z různých videí a statistik. Jak uvedl jeden ze zástupců: *„Před podpisem smlouvy chceme vidět statistiky a videa.“* Ze všech získaných odpovědí bylo znát, že proces výběru svých zahraničních hráčů jednotlivé týmy rozhodně nepodceňují a snaží se před uzavřením smlouvy získat o hráči vždy co nejvíce dostupných informací.

5.4.4 Výdaje na zahraniční hráče

Již v předchozích částech diplomové práce bylo zmíněno, že baseball v České republice není tak populární jako v jiných částech světa a tento sport se zde pohybuje převážně v neamatérském prostředí. Extraligové kluby ve většině případů spolupracují s několika malými sponzory, ale nenajde se zde žádné velké partnerství v podobě generálního partnera klubu, který by zajišťoval finanční soběstačnost a nezávislost na veřejných penězích ve formě různých státních, krajských, městských a svazových dotací. Také Česká baseballová asociace je téměř plně závislá na státních penězích, tím pádem za ní nestojí žádný soukromý subjekt, který by jí zajišťoval finanční soběstačnost. Z těchto důvodů jsou rozpočty jednotlivých klubů velmi omezené a odpovídají oblíbenosti tohoto sportu v České republice. O to víc je důležitější, do jakých položek jednotlivé kluby investují své peníze. Již jsme si ukázali kolik zahraničních hráčů se během zkoumaného období pohybovalo v českém baseballovém prostředí, a tak autora diplomové práce také zajímalo, jaké prostředky jednotlivé kluby vynakládají na angažování zahraničních hráčů.

Jednotliví zástupci klubů uváděli rozdílné částky, které vynakládali na své zahraniční hráče během zkoumaného období:

- Zástupce č.1: *„V sezóně 2015/2016 se náklady na 1 import pohybovaly kolem 100 tis. Kč, v sezóně 2017/2018 náklady vzrostly na 200 tis. Kč, V roce 2019 to bylo také zhruba těch 200 tis. Kč.“*
- Zástupce č. 2: *„Zhruba 100 tis. Kč na sezónu.“*
- Zástupce č. 3: *„V průměru je to kolem 1 tis. USD za měsíc na jednoho hráče. Samozřejmě záleží na kvalitě daného hráče, u některých je to mnohonásobně více.“*
- Zástupce č. 4: *„Nikdy se nesnažím přeplácat ty hráče, vždycky berou okolo 10-12 tis. Kč měsíčně. Samozřejmě tu byla i výjimka, vzhledem k jeho kvalitě, který bral 20 tis. Kč měsíčně.“*
- Zástupce č. 5: *„Sezónní náklady na cizince se pohybovaly mezi 200.000 a 300.000 CZK ročně.“*
- Zástupce č. 6: Tento zástupce se nechtěl vyjádřit k tomuto tématu.

Vidíme zde, že se průměrně jedná o náklady okolo 100 000 Kč na jednoho cizince. V případě, že sezóna průměrně trvá okolo pěti měsíců, tak by se mohlo zdát,

že průměrná mzda pro zahraniční hráče se pohybuje okolo 20 000 Kč. Ale jak uvedli sami zástupci jednotlivých klubů, tak zde vstupuje hned několik proměnných, které mzdu ovlivňují. Zejména se jedná o kvalitu zahraničního hráče, pokud hráč hrál dlouhé roky v MiLB systému na vysoké úrovni nárokuje si vyšší mzdu než například nějaký mladší hráč, který hrál College baseball a nemá zatím žádné zkušenosti s mezinárodním baseballem. Také záleží, z jaké země a s tím spojeného finančního prostředí daný hráč pocházel. Hráči ze Spojených států amerických a Austrálie měli obecně vyšší mzdové požadavky než například hráči z Latinské Ameriky.

Dále také kluby hradí za zahraniční hráče další náklady, které jsou s nimi spojené. Ať už se jedná o nefinanční výhody v podobě permanentky do fitness centra, případně jízdenky na městskou hromadnou dopravu. Také všichni zástupci uvedli, že zahraničním hráčům ve zkoumaném období kompletně hradili náklady na ubytování, cestu, víza a ostatní formální náležitosti spojené s jejich pobytem v České republice. „*Dávali jsme jim kompletní servis na víza, letenky, ubytování, opencard a veškeré náklady, které souvisejí s baseballem. To znamená vybavení, celý merch a oblečení, jako mají všichni hráči*“ uvedl jeden ze zástupců na otázku, jaké další výhody nabízeli svým zahraničním hráčům. Další zástupce uvedl následující výhody: „*Tak poskytujeme jim takový celkový servis, který zahrnuje ubytování, pojištění, pořízení letenek, placení tarifu na mobil a také wifi.*“ Další zástupce uvedl také následující výhodu: „*stravu v našem klubovém baru.*“ Jeden ze zástupců dokonce uvedl, že svým zahraničním hráčům nabízel motivační bonusy, tedy určité bonusy za výkony, které si vždy stanovil předem se zahraničními hráči. Také uvedl, že se jim tento typ motivačních bonusů velmi vyplatil a hráči byli motivovanější k tvrdým tréninkům a podávání lepších výkonů. Právě v oblasti ostatních výhod, kromě finančního ohodnocení, vidí autor diplomové práce největší možnost konkurenční výhody, příležitost zdokonalení a vytvoření prostředí schopného udržet hráče déle než jednu sezónu i s omezenými finančními prostředky.

Tyto výhody se musí také zohlednit a přičíst k celkovým výdajům za zahraniční hráče na každou sezónu. Z toho důvodu se autor diplomové práce ptal zástupců jednotlivých klubů, jakou celkovou částku měli mezi lety 2015-2020 vyhrazenou na své zahraniční posily, a tím pádem, jak velkou část jejich celkového rozpočtu věnovali na zahraniční hráče. Většina zástupců uvedla, že se každoroční částka na zahraniční hráče pohybuje mezi 300 000 - 500 000 Kč. V konečných nákladech na zahraniční hráče záleží, kolik

hráčů ze zahraničí angažoval klub v daném roce, jaké výhody hráčům poskytl a kolik měsíců hráči strávili v České republice. V teoretické části autor diplomové práce uvedl, že herní systémy České basebalové extraligy se během let výrazně měnily, a také, že česká nejvyšší soutěž se výrazně přizpůsobovala reprezentačním a mezinárodním akcím. Od toho se také odvíjela délka angažování těchto hráčů. Jak uvádí jeden ze zástupců: „*Na celou sezónu je to zhruba 300-500 Kč. Když tu mám dva cizince, tak se platí to ubytování pouze jednou, takže na tom se pak trochu ušetří.*“ Také uvedená výše rozpočtu na zahraniční hráče se u většiny zástupců opakovala. Většina zástupců uvedla, že výše se pohybuje mezi 5-10 % jejich rozpočtu na tuto položku. Jeden ze zástupců uvedl: „*Je to asi 5-10 %. Za těch 5 let to bylo zhruba 2 miliony Kč.*“

Jeden ze zástupců uvedl, že mají zavedený systém, co se týká zahraničních hráčů, který je zcela odlišný od ostatních klubů. Proto stojí rozhodně za zmínku, jelikož uvedl, že mzdy zahraničních hráčů jsou kompletně hrazeny ze sponzorského daru. Daný sponzor si přeje, aby tým byl konkurenceschopný, a proto je ochotný pokrýt tento náklad, který je spojený s angažováním zahraničních hráčů. „*Tady ti můžu říct naprosto jasně, že nula. Importi jsou řešený z peněz, které jsou sponzorským darem a nejsou na to dávány peníze z příspěvků a činnosti oddílu. Z rozpočtu jdou pouze letenky, víza, ale mzdové náklady jsou mimo.*“ Tento přístup je zcela odlišný od odpovědí od ostatních respondentů a autor diplomové práce věří, že je zcela odlišný od drtivé většiny klubů, které participovali v České baseballové extralize mezi lety 2015-2020.

5.4.5 Zapojení zahraničních hráčů do rozvoje organizace

Dalším okruhem, o který se autor diplomové práce zajímal je, zda se kluby snažily navázat se zahraničními hráči dlouhodobou spoluprací a zda angažované hráče zapojovaly nějakým způsobem do rozvoje jejich organizace. Jelikož většina zástupců klubů uvedla, že jedna z hlavních motivací angažování zahraničních hráčů je zlepšování jejich mladých talentů, tak by bylo logické, kdyby zahraniční hráče používali i na trénování mládežnických kategorií. Jeden ze zástupců na otázku, zda zapojovali své zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje jejich organizace, odpověděl následovně: „*Teoreticky ano, snažíme se je využívat na trénování mládeže. Myslím si, že zahraniční hráči mají téměř vždy co předat mladým hráčům a něčemu je přiučit.*“ S tímto tvrzením se ztotožňoval i další zástupce, který uvedl následující tvrzení: „*Chceme, aby fungovali s těmi mladými hráči. Například, když jsme koupili startéra,*

tak jsme chtěli, aby koukal po ostatních nadhazovačích a pomáhal jim. Prostě trénovat ty hráče jinak, než to dělám já, případně stejně, ale aby to slyšeli z jiných úst. A pak jsme většinou chtěli catchera a vždy jsem chtěl, aby to byl lepší catcher než ten náš český. Hlavně kvůli tomu, aby ten náš catcher vedle něho mohl růst.“

Většina zástupců ale uvedla, že zahraniční hráči tento aspekt moc nenaplňovali z různých důvodů i přesto, že to měli ve svém profesionálním kontraktu: *„Součástí smlouvy zahraničního hráče byla povinná účast na rozvoji kluby, a to převážně na trénování mládeže. Ale dělali to spíše okrajově, bohužel se téměř vůbec nezapojovali.“* Další ze zástupců uvádí časový problém z důvodu nabitého tréninkového a zápasové programu: *„Hlavně do trénování mládeže, ale vzhledem k tréninkům a následně i zápasům, moc času těmto hráčům na trénink mládeže nezbyvá.“* S tímto souhlasil i další ze zástupců: *„Někteří z importů pomáhali s trénováním mladých hráčů, ale většina se snaží soustředit na svou vlastní hru. Většinou se to podaří tak jednou za dva roky, že se najde jeden import, který pomáhá s trénováním.“*

„Snažíme se je zapojovat, ale nejde nám to, takže je nijak zvlášť nezapojujeme. Spíš naopak se snažíme, aby tady nezanechávali nějakou výraznou stopu, tím, že tu jdou pouze na ten jeden rok,“ uvedl další ze zástupců. Je tedy zřejmé, že nechce, aby zahraniční hráči nechávali nějakou výraznou stopu v organizaci. To je poměrně odlišný přístup od ostatních zástupců, kteří chtějí a věří že zahraniční hráči jim mohou pomoci při posunu jejich organizací na vyšší úroveň, a to hlavně po té sportovní stránce. A zástupce pokračuje: *„Co se týče výkonnosti, jsou tu cizinci, kteří bych si dovedl představit, že tu zůstanou déle, ale na druhou stranu, oni tu vždy dost zleniví, proto nemám zájem mít cizince na déle než 2 sezóny. Ani se tu neobjevili žádné osobnosti, které by za to stály.“* V tomto ohledu je zástupce opět dost odlišný od ostatních. Většina ostatních zástupců si dokážou představit dlouhodobé angažování zahraničních hráčů. Minimálně na delší dobu, jak na jednu sezónu, což se ve většině případů děje, že hráč v klubu působí pouze jedinou sezónu. *„Angažmá na 1 sezónu je čistě otázka pokrytí akutních potřeb týmu v dané sezóně,“* uvedl jeden ze zástupců. *„Já upřímně bych byl rád, kdyby ti hráči tady mohli být delší dobu, zejména ti hráči, kteří si s klubem padnou do noty jedou tu stejnou strategii, jako ten klub,“* uvedl další zástupce.

I přesto se to klubům ve většině případů ale nedaří, a to z různých důvodů: *„Největší zádrhel já vidím ve dvou věcech: vízum, tedy spíš konkrétně přeměna na pracovní vízum*

a následně finanční prostředky, které je na mimosezónu velmi těžké získat.“ Další z problémů uvádí další zástupce: „Ano, byla snaha o spolupráci, ale po první sezóně zjistí, jaké jsou poměry v ČR a již nechtějí za stejných finančních podmínek hrát. Také, aby zůstal, musel by si tady najít přítelkyni nebo ženu. Pokud je to kvalitní hráč, zvedne se i jeho cena. I tak bychom chtěli pro trénink mládeže do budoucna nějakého angažovat.“

V tomto směru nebyli tedy zástupci za jedno a jejich názory na tuto problematiku se velmi rozcházely. Jak v zapojení angažovaných hráčů do rozvoje jejich organizace jako takové, tak v navázání se zahraničními hráči dlouhodobější spolupráce. Jedni viděli angažování každý rok jiného cizince jako nekonceptní a jako takové „zalepení“ té aktuální sezóny. Naopak druzí vyhledávali tuto každoroční fluktuaci a změnu zahraničních hráčů, a naopak v tom viděli určitou výhodu a osvěžení pro klub. Jak je vidět z jednotlivých odpovědí v této podkapitole se zástupci jednotlivých klubů neshodli a většina z nich má v této problematice odlišný názor.

Na druhou stranu zde vidíme pouze názor jednoho pohledu, a tím jsou manažeři jednotlivých klubů. Vstupují zde i názory zahraničních hráčů a jejich pohled na věc, které ale nejsou předmětem zkoumání této diplomové práce. Je i možné, že chyba ve větším zapojování zahraničních hráčů pro rozvoj organizace nemusí být jen nutně na straně zahraničních hráčů, ale může být i na straně samotných klubů, kterou ale manažeři nevnímají či nevidí.

Na základě zkoumání tohoto tématu byla vytvořena tabulka č. 16, která zobrazuje zahraniční hráče, kteří hráli alespoň tři roky v jednom klubu. V návaznosti na to lze vidět, kolikrát se dlouhodobě angažovaný zahraniční hráč umístil s týmem mezi šesti nejlepšími kluby ve zkoumaném období.

Tabulka č. 16 Kluby, které angažují zahraniční hráče dlouhodoběji

Klub	Zahraniční hráč	Léta působení	Počet účastí v TOP6
Arrows Ostrava	Žádný dlouhodobý kontrakt se zahraničním hráčem		6x
Draci Brno	Alexandr Derhak	2015-2017	6x
Eagles Praha	Rick Dijck	2015-2018	6x
	Kachurka Aliaksei	2015-2020	
Hroši Brno	Jeffrey Barto	2016-2018	4x
	Martin Kollár	2016-2020	
Kotlářka Praha	Jackson Brebner	2015, 2017-2019	6x
	Scott Mulhearn	2017-2020	
	Joseph Truesdale	2015-2020	
Olympia Blansko	Žádný dlouhodobý kontrakt se zahraničním hráčem		0x
Skokani Olomouc	Vasil Zhupanin	2016-2016, 2018	2x
Technika Brno	Mário Gottschall	2018-2020	2x
	John Hussey	2015-2017	
Tempo Praha	Jake Rabinowitz	2015-2020	4x
Třebíč Nuclears	Žádný dlouhodobý kontrakt se zahraničním hráčem		0x

Zdroj: vlastní zpracování, 2021

Z tabulky č. 16 je zřejmé, že pokaždé se během zkoumaného období mezi šest nejlepších týmů dostaly čtyři celky. Jednalo se o Arrows Ostrava, Draci Brno, Eagles Praha a Kotlářku Praha. Z těchto týmů, celkem tři angažovaly stejné zahraniční hráče po dobu alespoň tří let. Na druhou stranu vidíme, že dva celky, které se neprobojovaly mezi nejlepšími šest týmů ani jednou, neměly uzavřený dlouhodobý kontrakt ani s jedním zahraničním hráčem. Nejvíce dlouhodobě angažované zahraniční hráče měla Kotlářka Praha a konkrétně se jednalo o tři hráče.

Také je důležité zmínit, že většina z těchto hráčů, kteří působili v daných klubech déle, jak tři sezóny, se zapojila do trénování ať už mládežnických kategorií nebo samotného A-týmu. Konkrétně se jedná o tyto hráče: Alexandr Derhak, Jeffrey Barto, Scott Mulhearn, Joseph Truesdale, John Hussey a Jake Rabinowitz. V těchto případech dané

kluby již neplatily tyto zahraniční hráče pouze za herní výkony, ale také za trénování a rozvoj mládežnických programů.

Zároveň lze vidět z tabulky č. 16, že i kluby, které angažovaly zahraniční hráče dlouhodobě, se neumístily vícekrát, jak 4x (Tempo Praha, Hroší Brno) či 2x (Skokani Olomouc, Technika Brno) mezi šesti nejlepšími kluby během zkoumaného období. Naopak Arrows Ostrava, která neangažovala žádného zahraničního hráče déle, jak dva roky, se umístila v TOP6 během všech let, a dokonce 2x vyhrála mistrovský titul.

Z této analýzy tedy není zcela zřejmé, jestli dlouhodobá spolupráce se zahraničními hráči má výrazný vliv na konečné umístění jednotlivých klubů v letech 2015-2020. Na druhou stranu, toto zkoumání probíhalo pouze v letech 2015-2020 a je možné, že spousta těchto organizací byla ovlivněna dlouhodobým působením zahraničních hráčů před tímto obdobím a z těchto dlouhodobých spoluprací těžila v právě námi zkoumaném období. Z tohoto důvodu nelze v tomto směru konstatovat závěr této problematiky.

5.4.6 Naplnění očekávání od zahraničních hráčů

Než se autor diplomové práce podívá, jestli jednotliví zástupci byli spokojeni se svými angažovanými zahraničními hráči ve zkoumaném období, musí být zjištěno, jaké vůbec měli očekávání od těchto zahraničních hráčů. Očekávání jednotlivých manažerů se opět celkem výrazně liší, a proto budou uvedena všechna tato očekávání:

- Zástupce č.1: *„Záleží na postu, u nadhazovače je to počet odházených směn, typ soutěže, typy nadhozů, ERA. U pálkaře pak typ soutěže, počet směn, BA.“*
- Zástupce č. 2: *„Měl by doplnit chybějící pozice a zajistit kvalitu. U nás se jedná zejména o posílení obrany a nadhozu.“*
- Zástupce č. 3: *„Měl by být v TOP3 nejlepších hráčích. Je blbě, když ten cizinec je horší než náš český reprezentant.“*
- Zástupce č. 4: *„Statistika pro nás není důležitá, je pro nás důležité, aby nám pomáhal vyhrávat zápasy. A pomáhal zlepšovat týmovou kulturu. Je to tedy kombinace dobrého hráče a dobrého člověka.“*
- Zástupce č. 5: *„Důležitá je výkonnost takto placeného hráče, musí být statisticky nejlepší člen týmu, tahoun a týmový hráč. Důležitá je také angažovanost na rozvoji klubu z pohledu trénování mladých hráčů.“*

- Zástupce č. 6: *„U nadhazovačů je to jednoznačně to, že musí být vidět, že má odházené směny, že je schopný na vyšší úrovni na kopci zůstat těch 6-7 směn. Pokud jde o poziční hráče, tak musí mít rozumné ofenzivní statistiky. Asi to neřeknu více konkrétně, to není tak, že bych hledal hráče, který má nejvíc ukradených met nebo tak.“*

Ze výše zmíněných očekávání od zahraničních hráčů vyplývá zmíněná touha přivádět rozdílové hráče a leadery, která byla více rozebrána v kapitole 5.4.2. Co se týká statistik, tak zástupci hledají zejména odházené směny (IP) v případě nadhazovačů a jejich ERA (počet obdržných bodů za jeden zápas) a BA (pálkařská úspěšnost) v případě pálkařů. Bude tedy více specifikováno srovnání těch nejlepších hráčů v těchto tří statistikách napříč všemi zkoumanými sezónami.

Tabulka č. 17 TOP5 hráčů – odházené směny (IP) v letech 2015-2020

Rok	Jméno	IP	% zastoupení zahraničních hráčů
2015	Jake Rabinowitz (Tempo)	94,7	40 %
	Tomáš Duffek (Eagles)	94,0	
	Marek Červenka (Kotlářka)	90,3	
	Ryo Ose (Hroši)	88,7	
	Jan Tomek (Arrows)	84,3	
2016	Jeffrey Barto (Hroši)	98,3	40 %
	Jake Rabinowitz (Tempo)	88,0	
	Marek Červenka (Kotlářka)	87,7	
	Marek Minařík (Kotlářka)	81,3	
	Matěj Hušek (Eagles)	80,3	
2017	Devon Barker (Nuclears)	99,0	60 %
	Tomáš Duffek (Eagles)	95,0	
	Jan Novák (Kotlářka)	94,3	
	Michael Streaman (Tempo)	94,3	
	Peter Gehle (Technika)	94,0	
2018	Joe Rivera (Technika)	79,7	60 %
	Jake Rabinowitz (Tempo)	77,0	
	Joel Chapman (Skokani)	77,0	
	Jakub Kostka (Olympia)	75,0	
	Jan Novák (Kotlářka)	64,0	
2019	Jason Jarvis (Eagles)	70,0	40 %
	Tomáš Duffek (Eagles)	65,3	
	Jakub Kostka (Olympia)	61,0	
	Lukáš Hlouch (Nuclears)	60,3	
	Steven Chambers (Hroši)	59,0	
2020	Lukáš Hlouch (Nuclears)	55,7	0 %
	Jan Kucin (Hroši)	53,3	
	Ondřej Satoria (Arrows)	48,0	
	Radim Chroust (Draci)	47,0	
	Tomáš Duffek (Eagles)	45,0	

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Tabulka č. 18 TOP5 hráčů – obdržené body (ERA) v letech 2015-2020

Rok	Jméno	ERA	% zastoupení zahraničních hráčů
2015	Boris Bokaj (Arrows)	1,95	20 %
	Radim Chroust (Draci)	2,28	
	Jan Tomek (Arrows)	2,45	
	Marek Bošanský (Hroši)	2,71	
	Petr Minařík (Draci)	2,72	
2016	Boris Bokaj (Arrows)	2,05	20 %
	Radim Chroust (Draci)	2,12	
	Michal Sobotka (Draci)	2,17	
	Marek Červenka (Kotlářka)	3,29	
	Jason Jarvis (Draci)	3,46	
2017	Michael Dylan Brammer (Skokani)	1,21	60 %
	Boris Bokaj (Arrows)	1,27	
	Wesley Roemer (Draci)	1,29	
	Ondřej Satoria (Arrows)	1,51	
	Timothy Brown (Hroši)	1,69	
2018	Jeffrey Barto (Hroši)	0,55	60 %
	John Hussey (Draci)	0,76	
	Wesley Roemer (Draci)	0,92	
	Radim Chroust (Draci)	0,94	
	Petr Minařík (Draci)	0,97	
2019	Radim Chroust (Draci)	1,22	20 %
	Wesley Roemer (Draci)	1,27	
	Ondřej Satoria (Arrows)	1,29	
	Daniel Padyšák (Kotlářka)	1,76	
	Ondřej Furko (Draci)	1,85	
2020	David Nevěčil (Tempo)	1,11	0 %
	Ondřej Satoria (Arrows)	1,31	
	Radim Chroust (Draci)	1,53	
	Tomáš Duffek (Eagles)	1,60	
	Lukáš Ercoli (Kotlářka)	2,15	

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

Tabulka č. 19 TOP5 hráčů – pálkařský průměr (BA) v letech 2015-2020

Rok	Jméno	BA	% zastoupení zahraničních hráčů
2015	Mitchell Nilsson (Kotlářka)	0.435	40 %
	Martin Schneider (Draci)	0.429	
	Petr Síla (Kotlářka)	0.424	
	Corey Lyon (Technika)	0.416	
	Matěj Hejma (Eagles)	0.416	
2016	Petr Síla (Kotlářka)	0.450	0 %
	Michal Ondráček (Draci)	0.449	
	Martin Schneider (Draci)	0.448	
	Matěj Hejma (Eagles)	0.442	
	Daniel Mráz (Technika)	0.414	
2017	Cameron Russ (Arrows)	0.408	80 %
	Joseph Wittig (Eagles)	0.403	
	Andrew Medeiros (Technika)	0.372	
	Matěj Hejma (Eagles)	0.360	
	Terell Joyce (Draci)	0.355	
2018	Daniel Vavruša (Kotlářka)	0.462	40 %
	Dondrei Hubbard (Draci)	0.457	
	Terrell Joyce (Arrows)	0.439	
	Petr Zýma (Eagles)	0.420	
	Michal Ondráček (Hroši)	0.419	
2019	Dondrei Hubbard (Draci)	0.528	60 %
	Terell Joyce (Arrows)	0.517	
	Adam Hajtmar (Draci)	0.467	
	Scott Mulhearn (Kotlářka)	0.439	
	Martin Schneider (Draci)	0.409	
2020	Jakub Kubica (Arrows)	0.520	0 %
	Michal Kovala (Arrows)	0.500	
	Martin Mužík (Kotlářka)	0.450	
	Petr Zýma (Eagles)	0.449	
	Marek Minařík (Tempo)	0.433	

Zdroj: vlastní zpracování dle baseball-stat (2021), 2021

V tabulkách č. 17, 18 a 19 je zobrazeno pět nejlepších hráčů v základních třech statistikách, podle kterých zástupci jednotlivých klubů hodnotí úspěšnost svých angažovaných zahraničních hráčů. Tabulka č. 17 a 18 se vztahuje k nadhazovačům a tabulka č. 19 se vztahuje k pálkařům. Všechny statistiky zobrazené v těchto tabulkách jsou zkoumány pouze za základní část, tedy za část sezóny, do které nastoupily všechny týmy v lize. Základní část byla vybrána z důvodu větší objektivity těchto statistik, jelikož někteří zahraniční hráči neměli možnost zasáhnout do TOP6 vzhledem k nepostoupení jejich týmu.

Dalším zajímavým faktem z těchto tří tabulek, je velké zastoupení českých hráčů, kteří měli před svým umístěním v TOP5 námi zkoumaných sezón zkušenosti s mezinárodním baseballem ze svých předchozích působení ze zahraničí. Autor Maguire (1996) klasifikuje tyto hráče jako „navrátilce“, kteří po úspěšné mezinárodní kariéře se vrací do svých domovských zemí, aby ukončili svou kariéru a přispěli k rozvoji sportu ve své domovské zemi. Země tedy těží z jejich migračních zkušeností. Například se jedná o tyto hráče: Marek Minařík, Jan Novák, Boris Bokaj, Petr Síla, Matěj Hejma, Daniel Vavruša, Petr Zýma či Martin Mužík.

V tabulce č. 17 je zobrazena statistika počtu odházených směn (IP). Více zástupců klubu se shodlo, že v případě angažování zahraničního nadhazovače, očekávají od něho velké množství odházených směn. Lze vidět, že z celkových 30 hráčů, kteří se umístili v celkových TOP5 ve statistice IP v jednotlivých letech je jich celkem 12 ze zahraničí. To znamená, že 40 % nadhazovačů s největším počtem odházených směn během zkoumaného období, bylo ze zahraničí.

V tabulce č. 18 je zobrazena statistika počtu umožněných bodů za jeden zápas (ERA). Tato statistika ukazuje, kolik průměrně nadhazovač obdrží bodů za odházených 9 směn, tedy celý zápas. Lze vidět, že z celkových 30 hráčů, kteří se umístili v celkových TOP5 ve statistice ERA v jednotlivých letech je jich celkem 9 ze zahraničí. To znamená, že 30 % nadhazovačů s nejnižším průměrným počtem obdržených bodů na jedno utkání, během zkoumaného období, bylo ze zahraničí.

V tabulce č. 19 je zobrazena statistika pálkařské úspěšnosti z celkového počtu nástupu na pálku (BA). Tato statistika ukazuje, kolik průměrně pálkař odpálil úspěšných odpalů neboli hitů, ze všech nástupů na pálku. Lze vidět, že z celkových 30 hráčů, kteří se umístili v celkových TOP5 ve statistice ERA v jednotlivých letech je jich celkem

11 ze zahraničí. To znamená, že 37 % pálkařů s nejvyšší procentuální úspěšností za celou základní část během zkoumaného období, bylo ze zahraničí.

Z analýzy předchozích třech tabulek vyplývá, že z celkového počtu hráčů, kteří se umístili v TOP5 v těchto třech základních statistikách, až 36 % zastupují zahraniční hráči. To je tedy více jak 1/3 těch nejúspěšnějších hráčů. Vzhledem k celkovému počtu a porovnání zahraničních hráčů vzhledem k počtu českých hráčů, se jedná o velmi významné procento. Lze tedy konstatovat, že zahraniční hráči dost často bývají těmi rozdílovými hráči. Minimálně v těchto třech základních statistikách, které jsou podstatné i pro hodnocení úspěšnosti zahraničních hráčů pro zástupce jednotlivých klubů.

I přesto, že zástupci jednotlivých klubů uvedli, že věnují velkou pozornost výběru zahraničních hráčů a před finálním podpisem profesionálního kontraktu se zahraničními hráči chtějí vidět statistiky, videa a několikrát kontaktují i jejich bývalé trenéry, případně spoluhráče, tak ne všichni zástupci uvedli, že zahraniční hráči naplnili jejich očekávání mezi lety 2015-2020. Dokonce větší polovina uvedla, že se jim ve zkoumaném období nepovedlo vždy přivést hráče, kterého si představovali. Tedy i přes velmi sofistikovaný systém Baseball Jobs Overseas, kde i většina zástupců dokonce uvedla, že tento webový portál používá pro výběr svých zahraničních hráčů, ne vždy se najde hráč, který splní očekávání manažerů ale i celého týmu. Z rozhovorů bylo poznat, že zástupci rozhodně výběr nepodceňují a v neamatérském prostředí baseballu v České republice rozhodně nechtějí platit hráče ze zahraničí, kteří nedosahují ani kvalit jejich českých hráčů. Přeci jen by to v týmu nedělalo dobrotu, pokud by dostával zaplacen hráč s horší statistikou, ale jen kvůli tomu, že je import. To by mohlo působit spíše jako demotivace pro české hráče, aby trénovali víc a nechali si předávat zkušenosti od zahraničních hráčů. Protože tento důvod také většina manažerů uvedla jako jednu z hlavních motivací přivádět zahraniční hráče. Ale pokud zahraniční hráč není na dostatečné úrovni, aby k němu čeští hráči „vzhlíželi“, tak zde nemusí být ani motivace se od daného hráče cokoliv přiučit, a tak může být tato motivace nenaplněna.

Jeden ze zástupců byl velmi spokojen s výběrem zahraničních hráčů ve zkoumaném období a uvedl následující: „Většina zahraničních hráčů naplnili přesně očekávání, které jsme od nich měli. Prozatím jsme měli štěstí na výběr.“ Odpověď tohoto typu byla

ale spíše výjimka během provedených polostrukturovaných rozhovorů, většinou se objevovali odpovědi tohoto typu: „*V sezóně 2015/2016 Ano, 2017/2018, tady bychom řekli, že spíše ne, v roce 2019 rozhodně ne*“ nebo „*procentuálně menší množství, méně než polovina. Musím říct, že většinou nenaplnili cizinci představy klubu a jen málo z angažovaných jedinců bylo pro klub opravdovým přínosem.*“ Další dva zástupci uvedli, že ve většině případů byli se svým výběrem spokojeni, ale ne ve 100 % případů. „*Z většiny bych řekl, že ano. Měli jsme tu některá angažmá, která se nepovedli, ale většinou jsme byli spokojeni*“ a „*ne vždy se to povede, ale v naprosté většině se importi vyvedli.*“

Z rozhovorů vyplývá, že malé procento zástupců bylo ve zkoumaném období se svými zahraničními hráči vždy spokojeni. Na tento fakt by měli určitě manažeři jednotlivých klubů přihlédnout a soustředit se na lepší výběr svých potenciálních zahraničních hráčů. Jelikož jak bylo uvedeno v předchozích kapitolách diplomové práce, někteří zahraniční hráči jsou opravdovým přínosem pro své kluby, převážně co se týká herních statistik a jako nositelé výsledku. Ale spousta cizinců v České baseballové extralize tak trochu zapadlo a jak potvrdili i jednotliví zástupci zůstali za jejich očekáváním. Tento trend by se měli manažeři snažit v co největší míře odstranit, jelikož v případě, kdyby se tento jev opakoval několik let po sobě v jednotlivých klubech, mohlo by to na české hráče působit demotivačně, a navíc by mohli kompletně ztratit důvěru v zahraniční hráče.

5.4.7 Česká baseballová extraliga bez zahraničních hráčů

Poslední okruh otázek se pohyboval okolo tématiky České baseballové extraligy plně bez zahraničních hráčů. Autora diplomové práce zajímal názor zástupců jednotlivých klubů na tuto tematiku. Jak sami zástupci uvedli v předchozích odpovědích, tak výdaje na zahraniční hráče se u většiny z nich pohybuje mezi 300 000 - 500 000 Kč a tento náklad tvoří až 10 % jejich každoročního rozpočtu. To nejsou rozhodně malé náklady v prostředí neamatérského sportu, ve kterém se pohybuje baseball v České republice. Pouze jeden zástupce uvedl, že náklady na zahraniční hráče má z větší části pokryty sponzorskými penězi a pouze menší část nákladů je čerpána z klubového rozpočtu. Z předchozí kapitoly bylo patrné, že většina klubových zástupců nebyla plně spokojená s výběrem zahraničních hráčů, kteří ve větší míře jejich očekávání nenaplnili. Z důvodu těchto uvedených důvodů zajímalo autora diplomové práce, jak nahlíží na tuto myšlenku mít českou nejvyšší soutěž bez zahraničních hráčů.

Ani v této problematice se odpovědi jednotlivých zástupců neshodovali a autor diplomové práce získal několik pohledů na tuto problematiku. Jeden z respondentů uvedl, že by o to velice stál, aby byla Česká baseballová extraliga bez zahraničních hráčů, peníze by nebyly předávány importům, ale všechny možné prostředky a peníze by se dle jeho názoru měli investovat do hráčů, kteří mohou tvořit česky národní tým. Věří, že kdyby se z těchto hráčů stali profesionální hráči baseballu, jejich výkonnost by šla ještě výrazně nahoru. *„Já bych to chtěl. Ideální by bylo, kdyby kluby byly povinni platit české reprezentanty, protože když českému hráči dáš nějaké finanční zajištění, má nad sebou jakýsi bič a jeho výkonnost stoupá. Cizinci sem sice přinesou skokové zvýšení kvality, ale to tu nezůstává. Proto bych chtěl, aby čeští hráči byli profesionálové, měli podepsané kontrakty a museli se tomu věnovat profesionálně.“* Také další ze zástupců, by tento přístup uvítal a poukazuje na sezónu 2020, kdy kvůli celosvětové pandemii Covid-19 Sportovně technická komise České baseballové asociace zakázala klubům, aby přiváděli hráče do extraligy ze zahraničí, a tak kluby museli hrát pouze s hráči, kteří mají trvalý pobyt na území České republiky. *„Ano dovedu si představit extraligu úplně bez cizinců. Ročník 2020 byl bez cizinců kvůli celosvětové pandemii Covid-19.“*

Větší část dotazovaných respondentů ale uvedlo, že si nedokážou představit Českou baseballovou extraligu bez přítomnosti zahraničních hráčů: *„nedokázal, byla by to blbost, velice by se snížila úroveň soutěže“* uvedl jeden ze zástupců svůj nesouhlas s touto představou. Hlavní důvody, kvůli kterým si zástupci nedokážou představit extraligu kompletně bez zahraničních hráčů, byla snížení kvality ligy převážně na nadhazovacím kopci a také snížení konkurenceschopnosti českých národních týmů na mezinárodní úrovni, zejména Mistrovstvích Evropy. Věří, že právě zahraniční nadhazovači v české nejvyšší soutěži dávají českým pálkařům možnost vyzkoušet nadhazovače s kvalitními technickými nadhozy a vysokou rychlostí, které moc českých nadhazovačů nedosahuje. Takže většina zástupců spojuje úspěchy seniorského národního týmu minulých let se zahraničními hráči, kteří zvedají úroveň české ligy na úroveň světového baseballu. *„Z krátkodobého hlediska je to udržitelné, ale z toho dlouhodobého hlediska bychom ztratili kontakt s tou mezinárodní úrovní. Ostatní by se zlepšovali a my bychom na tom zůstali stejně. Představit si to umím ale z dlouhodobého hlediska je to špatně,“* uvedl jeden ze zástupců. *„Určitě ne, hlavně na kopci nám cizinci přináší větší kvalitu než lokální hráči a pomáhají nám přiblížit se úspěšným baseballovým národům. Zahraniční hráči z profesionálních lig jsou velmi*

důležitou součástí pro zvyšování úrovně klubu, hráčů a trenérů,“ pokračoval další ze zástupců. Podobný pohled na tuto problematiku měl i další ze zástupců: „samozřejmě zahraniční hráči zlepšují hodně kvalitu, především na nadhozu, a to je dobré pro mezinárodní úspěchy českého baseballu.“

Také autora diplomové práce zajímalo, jak zástupci koukali na sezónu 2020, která ukázala to nejlepší zrcadlo, jak by vypadala Česká baseballová extraliga bez zahraničních hráčů. Téma této diplomové práce bylo stanoveno před celosvětovou pandemií Covid-19, tudíž autor nemohl předvídat, že rok 2020 bude bez importů, ale na druhou stranu objevila se zde příležitost reálně zhodnotit sezónu bez zahraničních posil. Tím pádem autor diplomové práce zpovídal manažery jednotlivých klubů a zjišťoval, jaký mají pohled právě na tuto sezónu. Všichni zástupci se shodli na tom, že úroveň české nejvyšší soutěže byla nižší, jak v předchozích letech. *„Rozhodně byla úroveň v roce 2020 mnohem menší. Kvůli pandemii se hráli pouze 2 zápasy v základní části, kdyby se hráli 3 zápasy, tak by to byl problém pro naprostou většinu klubů, protože nemají tolik lidí na nadhozu. Ono to jde znát i letošní sezónu, kdy ten 3. zápas nadhazují hráči, kteří mají ruce a nohy,“* odpověděl jeden ze zástupců na otázku, zda byla úroveň ligy nižší bez přítomnosti zahraničních hráčů. Další ze zástupců zde viděl zase velkou příležitost pro zapojení mladých hráčů, kteří by se jinak nedostali na soupisku daného klubu, protože by na pozicích, kde normálně nastupují klub, přivedl zahraniční hráče, tedy zejména tahle příležitost byla pro mladé nadhazovače: *„Ano, úroveň byla nižší, ale fakt, že příležitost hrát extraligu dostalo více mladých českých hráčů mělo svůj význam pro rozvoj mladých hráčů.“* A na zahraniční nadhazovače narazil i další ze zástupců klubů při odpovědi na tuto otázku: *„Nemyslím, že výrazně, ale pokud by se český baseball rozhodl vydat tímto směrem, byla by to cesta k úpadku. Český baseball prošel velkou proměnou především působením zahraničních nadhazovačů v české Extralize. Rychlosti a typy nadhozů ve spojitosti s kontrolou, které nám dnes připadají normální, by se ještě pár let zpět zdály jako vysoké/nepalitelné.“*

Další ze zástupců odpověděl na tuto otázku velmi zajímavou odpovědí, která rozhodně stojí za zmínění v této diplomové práci: *„Herní úroveň asi klesla, ale atraktivita byla vyšší a co se týče průměrné úrovně, tak loni byla vyšší než letos (2021). Protože letos na téměř každém 3. zápase používají týmy juniory, kteří by správně ani neměli být v extralize. Takže, když v průměru 1. zápasy nadhazují top cizinci a 3. zápasy junioři, tak ta úroveň je stejná,“* tedy zástupce opět naráží na problematiku s nadhazovači.

Jak jsme si mohli všimnout většina odpovědí jednotlivých zástupců se točí okolo nadhazovačů. Tím se opět potvrzují slova autorů Crossan a Ruda (2019), že zahraniční hráči v sekundárních sportech se ve většině případech najímají na nejvíce viditelné pozice, jako je v baseballe nadhazovač. Jelikož právě nadhazovač dokáže ovlivnit baseballové utkání v největší možné míře a určité specifické dovednosti jsou jeho nezbytnou součástí. Bohužel český nadhazovač tyto vlastnosti v požadovaném rozsahu nemá, protože se jedná o sekundární sport v České republice. Z toho důvodu se kvalitní nadhazovači dováží ze zahraničí. Také zde zástupce ve své odpovědi naráží na systém, kterým se hraje Česká baseballová extraliga. V posledních letech se extraliga hrála v deseti týmech a základní část probíhala systémem každý s každým tři zápasy. To znamená, že každý tým odehrál v základní části celkem 27 zápasů. Následně šest nejlepších týmu odehrálo proti sobě tzv. TOP6, kde každý s každým opět odehrál tři zápasy. První čtyři týmy postoupily do semifinále a vítězové do Czech Series, tedy finále ligy. Jak semifinále, tak finále se hraje na tři vítězné zápasy. Z toho vyplývá, že týmy, které se proboují až do Czech Series v jedné sezóně odehrají mezi 48-52 zápasy. Poté je na zvážení, zda to není příliš velká porce zápasů na neamatérský sport, jako je baseball v České republice.

6. Diskuze

Z teoretické části práce je zřejmé, že baseball je globálním sportem a dochází v něm k velkému přesunu hráčů po celém světě. Nejvíce hráčů exportují Spojené státy americké a jsou tedy státem s největší pozitivní migrační bilancí. Dále také země Latinské Ameriky mají výrazně pozitivní migrační bilanci, jelikož baseballisté vidí baseball jako prostředek dostat se za hranice jejich domovské země a možnost vydělat si v ekonomicky vyspělejších zemích více peněz jak pro sebe, tak častokrát pro své rodiny. Tento trend je patrný i v České baseballové extralize. Zahraniční posily se pro drtivou většinu klubů v české nejvyšší soutěži staly nepostradatelnou součástí. Pouze jeden z jedenácti klubů, které působily mezi lety 2015-2020 v České baseballové extralize, neměl na soupisce ani jednoho cizince. A to byl SaBat Praha, který si zahrál českou nejvyšší soutěž v roce 2020. Tento ročník byl výrazně ovlivněn celosvětovou pandemií Covid-19, a tak tento pražský celek neměl ani možnost angažovat nějaké posily ze zahraničí. Autor diplomové práce se tedy domnívá, že za normální situace by i tento klub měl snahu angažovat zahraniční hráče.

V praktické části bylo detailně rozebráno, kolik zahraničních hráčů přesně působilo v České baseballové extralize mezi lety 2015-2020. Během těchto šesti sezón zde působilo celkem 210 zahraničních hráčů. Ve všech zkoumaných sezónách v české nejvyšší soutěži působili nějakí hráči ze zahraničí. Největší procentuální zastoupení zahraničních hráčů vůči celkovému počtu hráčů, kteří nastoupili alespoň v jednom zápase v dané sezóně, bylo v sezónách 2016 a 2019. V těchto letech byl poměr zahraničních hráčů 20 %. Jak uvedli autoři Crossan a Ruda (2019), tak procentuální zastoupení zahraničních hráčů od roku 1998, kdy se začínalo na 3,7 %, postupně roste. Tento jev pokračoval i v námi zkoumaném období, až do sezóny 2020. Tento rok byl nejnižší poměr zahraničních hráčů v České baseballové extralize, a to pouhé 3 %. Tento fakt byl zapříčiněn zejména celosvětovou pandemií Covid-19. Pokud tento poměr srovnáme s nejlepší baseballovou ligou světa Major League Baseball, tak při zahájení sezóny 2020 bylo na soupiskách celkem 28 % hráčů ze zahraničí Spojených států amerických, jak již bylo popsáno v teoretické části této diplomové práce. Tento poměr se tedy liší pouze o 8 % od české nejvyšší soutěže (MLB, 2021).

Největší počet angažovaných zahraničních hráčů zaznamenali Hroši Brno, a to 30, během šesti zkoumaných sezón. To dává průměrně 5 zahraničních hráčů

na sezónu. To je maximální možný počet těchto hráčů na soupisce. Hroší se ale neumístili v tomto zkoumaném období na lepším jak pátém místě v konečné tabulce jednotlivých ročníků. Nejúspěšnějším klubem v tomto období byli Draci Brno, kteří vyhráli 3x mistrovský titul, 2x skončili na druhém místě a jednou obsadili třetí příčku v konečném pořadí dané sezóny. V tomto období angažovali celkem 19 hráčů ze zahraničí, což je průměrně lehce přes tři na sezónu. To znamená, že se rozhodně nedá konstatovat, že by více angažovaných zahraničních hráčů nutně mělo přinést lepší umístění v České baseballové extralize. V teoretické části této diplomové práce bylo popsáno, že historie tohoto klubu byla úzce spojena s několika zahraničními osobnostmi, zejména Geoffem Samuelsem, který vedl klub v 90. letech. Tyto zahraniční osobnosti klasifikuje Maguire (1996) jako „průkopníky“. To jsou migranti, kteří byli nadšení z budování daného sportu v jiné zemi.

Arrows Ostrava, jako druhý nejúspěšnější celek zkoumaného období, která vyhrála 2x mistrovský titul, 2x obsadila druhé místo a 2x třetí v konečných tabulkách daných ročníků. Tento celek neangažoval žádného hráče ze zahraničí déle jak dva roky. Tuto strategii potvrdilo i několik zástupců jednotlivých klubů, kteří nestojí o dlouhodobé angažování zahraničních hráčů a nespatřují v tom takovou výhodu. Zmínili například nevýhodu v tom, že náklady na zahraniční hráče v tomto případě narůstají z půlročních na celoroční.

Jak bylo zmíněno v praktické části práce, tak i kluby, které se umístily ve spodní části tabulky jednotlivých sezón, měly na svých soupiskách klidně tři až čtyři zahraniční hráče. Rozdíl mezi kluby rozhodně nastává v jejich finančních možnostech. Některé kluby mají na zahraniční hráče vyhrazené nižší částky a uvedly, že svým zahraničním hráčům platí okolo 10–12 tisíc korun měsíčně, tím pádem musí angažovat hráče, kteří nemají moc zkušeností s mezinárodním baseballem. Jsou to spíše hráči, kteří mají čerstvě vystudovanou College a berou toto angažmá jako svůj odrazový můstek do Evropského baseballu. Toto zjištění je velmi podobné tomu, které uvádí autor Crossan (2011, 2015), jenž také zjistil, že týmy v sekundárním sportu basketballu upřednostňovaly platit méně za hráče právě z NCAA, kteří pronikali do evropských soutěží. Tito hráči dostali smlouvu pouze na jeden rok a poté jejich hodnota vzrostla na základě jejich statistik. Tím pádem české basketbalové kluby vybraly nové hráče opět z vysokých škol, než aby zvyšovaly smlouvy těmto stávajícím cizincům. Stejný jev jsme zaznamenali i v českém basebalu. Jak uvedl jeden zástupce klubu,

v polostrukturovaném rozhovoru, v dalších sezónách chtějí zahraniční hráči výrazně vyšší mzdové podmínky, a tak odcházejí hrát baseball převážně do Německa, Itálie a Nizozemska. Jiné kluby zase uvedly, že mají na zahraniční hráče vyhrazený výrazně větší objem peněz a hráčům ze zahraničí nabízely standardně až 1 000 dolarů měsíčně. Díky tomu si mohly kluby dovolit hráče, kteří měli výrazně vyšší zkušenosti s mezinárodním baseballem a angažovat je na více sezón.

Zemí s největším exportem zahraničních hráčů v České baseballové extralize během zkoumaného období byly právě Spojené státy americké. Celkem 100 hráčů pocházelo právě ze země, kde považují baseball za národní sport. Jak bylo popsáno v teoretické části práce, na americkém trhu vzniká obrovský převis nabídky nad poptávkou, co se týká baseballových hráčů. Ti pak migrují do celého světa, kde si prodlužují své baseballové kariéry. To potvrzuje také další tvrzení z teoretické části této diplomové práce a to, že autoři Donnelly (1996) a Harvey a Rail (1996) se shodují, že Spojené státy americké mají dominantní postavení v procesu globalizace. A baseball je toho jasným důkazem, jelikož historie tohoto sportu je úzce spjata právě s USA.

Druhá se umístila Austrálie, která měla zastoupení celkem 32 hráčů. To zejména z důvodu opačného období, ve kterém v Austrálii a České republice probíhá baseballová sezóna. Tím se potvrdilo tvrzení autora Maguire (2002), že v baseballe můžeme pozorovat velmi často migraci sezónní. Sezónní migraci podle autora využívají zejména hráči, kteří chtějí absolvovat dvě sportovní sezóny v jeden kalendářní rok. Díky tomu jsou baseballisté v celoročním zápasovém zápřahu, a ne nadarmo se říká, že nejlepší trénink v baseballe je zápas. Zatímco Australian Baseball League (ABL) začíná až v listopadu a její vítěz je znám v únoru, tak Česká baseballová extraliga začíná běžně v dubnu a končí okolo září, podle reprezentačních akcí v daném roce. Dalším faktorem je, že několik klubů mělo australského trenéra, jako například Kotlářka Praha, a ten si pak přivádí přes své kontakty další hráče z Austrálie. To potvrzuje teorii migračních sítí od autorů Poli (2010) a Lanfranchini a Taylor (2001), že hráči sledují migrační trasy, které stanovily hráči již před nimi. Tyto migrační trasy hráčů se stávají výraznější, když před nimi migrují trenéři a manažeři, čímž získávají zpět své krajany. Několik českých hráčů odešlo hrát baseball do Austrálie, což vedlo ke vztahům, které přivedly australské hráče, aby hráli také v České republice.

Třetí zemí, která měla největší zastoupení svých hráčů v české nejvyšší soutěži, je sousední Slovensko. Zatímco po osamostatnění České baseballové asociace v roce 1993 byl český baseball výrazně ovlivněn v 90. letech americkými trenéry, jako například Jimem Jonesem, Stanem Luketichem, Goeffem Samuelsem a Erickem Jacquesem, ten slovenský začal výrazně zaostávat. Jak se shodují autoři Waage, Čubíková, Řepa, Ditrich a Bagin (2014) v publikaci 50 let softballu a baseballu, američtí trenéři přinesli do České republiky systematickost, západní baseballovou kulturu a díky tomu, že vedli i několik let český národní tým, dotáhli Český národní tým na srovnatelnou úroveň s nejlepšími baseballovými zeměmi v Evropě. Český baseball byl tedy v 90. letech výrazně ovlivněn americkými baseballovými migranty. Naopak Slovensko v době vyhotovení diplomové práce bojuje o postup do A skupiny na Mistrovství Evropy B a i přesto, že měly tyto země podobné začátky tohoto sportu na svém území, tak po jejich rozdělení měly diametrálně odlišný vývoj. Z toho důvodu chodí ti nejlepší slovenští hráči hrát extraligu do České republiky. To potvrzuje zjištění autorů Crossan a Ruda (2019), že nejlepší slovenští hráči v primárních sportech, jako je fotbal a hokej, chodí hrát do České republiky. To platí i tedy v sekundárním sportu jako je baseball.

Je také možné potvrdit tvrzení autora Sekota (2015), které je popsáno v teoretické části této diplomové práce, že díky globalizaci se některé sporty mění z národních sportů na globální sporty. Autor zmínil právě baseball a basketbal, jako příklad sportů, které touto změnou díky globalizaci prošly. To se nám potvrdilo i v praktické části této práce, jelikož ve zkoumaném období v České baseballové extralize působili hráči celkem z 23 různých států světa. Rozmanitost států byla obrovská, jelikož se jednalo o státy celkem z pěti kontinentů. To jen dokazuje fakt, který tvrdí autor Sekot (2015), že baseball se opravdu stal globálním sportem.

Také se potvrdilo tvrzení autorů Crossan a Ruda (2019), kteří uvádějí, že se zahraniční hráči v sekundárních sportech ve většině případů nájímají na nejvíce viditelné pozice, jako je v baseballe nadhazovač. Právě nadhazovač dokáže ovlivnit baseballové utkání v největší míře a potřebuje umět specifické dovednosti. Tyto dovednosti nejsou u českých nadhazovačů v takové míře rozvinuty, právě protože se jedná o sekundární sport v České republice. Z toho důvodu se kvalitní nadhazovači dováží ze zahraničí. To se také potvrdilo v praktické části práce, kdy z celkového počtu 627 hráčů, kteří během zkoumaného období nastoupili na nadhazovací kopec, jich bylo

154 zahraničních. To znamená, že každý čtvrtý nadhazovač během zkoumaných šesti sezón byl zahraniční nadhazovač. Také při srovnání celkového počtu zahraničních hráčů, kteří se objevili v České baseballové extralize výrazně převažují nadhazovači nad pozičními hráči. Z celkových 210 zahraničních hráčů bylo 154 nadhazovačů, nebo minimálně hráčů, kteří odházeli alespoň jednu směnu během zkoumaného období. To znamená, že z celkového počtu hráčů ze zahraničí bylo 73 % nadhazovačů. To navíc potvrdili i jednotliví zástupci klubů, kteří při polostrukturovaných rozhovorech uvedli, že největší potřebu doplňovat tým mají na pozici nadhazovače.

7. Závěr

Předložená diplomová práce pojednávala o velmi aktuálním tématu, kterým je využití zahraničních hráčů v českém baseballu. Tato problematika v uplynulých letech velmi rezonovala v tomto prostředí, jelikož jak bylo ukázáno, téměř všechny kluby angažují pravidelně velké množství zahraničních hráčů a takto velký počet zahraničních hráčů stojí každý klub každoročně velký obnos peněz. Proto cílem diplomové práce bylo zjistit, jaký byl herní a klubový přínos pro jednotlivé kluby mezi lety 2015-2020. Autor diplomové práce rovněž chtěl odpovědět na otázku, zdali se vyplatí klubům investovat do hráčů ze zahraničí.

Pojednávaná tematika velmi úzce souvisí s pojmem globalizace a migrace, proto v teoretické části diplomové práce byly více specifikovány tyto pojmy. Nejprve se autor zaměřil na globalizaci a jaký má přesah do sportu, konkrétně do baseballu, který je stěžejní pro tuto diplomovou práci. Další kapitola byla věnována migraci, zejména z té sportovní stránky. Opět zde byla velká pozornost věnována baseballu.

Poté bylo stěžejní baseball uvést do kontextu českého prostředí, tedy byla detailně popsána historie tohoto sportu na území České republiky. Od vzniku prvních klubů a soutěží až po Českou baseballovou extraligu, jako nejvyšší baseballovou soutěž v České republice. Byly zde specifikovány změny, které Českou baseballovou extraligu provázely v průběhu let, ať už se jedná o různé herní systémy, počty účastníků nebo restrikce vůči zahraničním hráčům. Autor doporučuje ustálení těchto systémů a pravidel, jelikož i pro něj samotného je velmi komplikované se v těchto častých změnách vyznat, přestože se v tomto prostředí coby hráč pohybuje již téměř 20 let, navíc v tomto prostředí i dva roky pracuje natož, aby se v tom vyznal fanoušek tohoto sportu. To může působit odrazujícím dojmem pro mnoho potenciálních fanoušků a může to být i jeden z důvodů proč tento sport není příliš populární v České republice. Česká baseballová extraliga se velmi často přizpůsobovala mezinárodním akcím a seniorskému Mistrovství Evropy, které se pořádá každé dva roky, a to navíc potvrdil i předseda České baseballové asociace Petr Ditrich v knize 50 let softballu a baseballu v České republice.

V další části diplomové práce se autor věnoval popisu jednotlivých statistik, které následně využil i v praktické části diplomové práce. Konkrétně se jednalo o statistiky IP a ERA, které hodnotí kvalitu nadhazovače a také statistiku BA, která hodnotí kvalitu

pálkaře. Nemálo stěžejní byla také statistika WAR, která určuje celkovou kvalitu a nenahraditelnost konkrétního hráče pro daný tým. Ne nadarmo se říká, že baseball je hra statistik, a proto bylo zapotřebí tyto různé herní ukazatele detailně popsat a vysvětlit.

V praktické části diplomové práce byla pak pozornost věnována právě těmto statistikám a sekundárním zdrojům, které byly následně analyzovány a porovnávány vzhledem k využití zahraničních hráčů v týmech. Dalším zdrojem informací pro praktickou část této práce byly anonymní polostrukturované rozhovory se zástupci šesti klubů, kteří působili ve zkoumaném období v České baseballové extralize. Autor se zajímal například o témata týkající se výběru zahraničních hráčů, očekávání od zahraničních hráčů a jejich naplnění, finančních prostředků vyhrazených na zahraniční hráče, zapojení zahraničních hráčů i jiným způsobem do fungování klubu a také pohled těchto zástupců na Českou baseballovou extraligu bez zahraničních hráčů.

Na začátku praktické části bylo potřeba stanovit přesný počet zahraničních hráčů v jednotlivých zkoumaných letech a také v jednotlivých týmech. Bylo zde zasazeno do kontextu, kolik měly jednotlivé kluby zahraničních hráčů a také jejich konečné umístění v tabulce v jednotlivých letech. Z těchto údajů bylo možné vypočítat procentuální zastoupení zahraničních hráčů oproti těm českým. Aby byla tato analýza kompletní, tak zde bylo rozebráno i národnostní složení těchto zahraničních hráčů. Bylo zjištěno, že rozmanitost zastoupených států je velmi pestrá a fanoušek českého baseballu se tedy může setkat s odlišnými herními styly v České baseballové extralize.

V poslední řadě byly zanalyzovány polostrukturované rozhovory a jednotlivé odpovědi na výše zmíněná témata. Tato témata byla doplněna odpovídajícími statistikami, aby bylo možné potvrdit či vyvrátit domněnky a názory zástupců jednotlivých klubů. Téměř všichni zástupci se shodli na tom, že jejich primárním záměrem je přivádět zahraniční hráče, kteří budou rozdílovými hráči, leadery, profesionály a nositeli výsledků. Dále se také shodli na tom, že primární pozici, kterou hledají jsou nadhazovači. A to se také potvrdilo na vytvořené analýze, kde každý čtvrtý nadhazovač ve zkoumaném období byl ze zahraničí. Dokonce se zástupci shodli, že kvalitní nadhazovači v České baseballové extralize zvyšují úroveň národních týmů a zvyšují jejich konkurenceschopnost na mezinárodních turnajích.

Analýza výše zmíněných statistik prokázala, že zahraniční hráči bývají často těmi rozdílovými hráči. Ale v takovém množství, které kluby angažují, tak ne všichni hráči byli právě těmi rozdílovými a klubům se příliš nevyplatilo do nich investovat. To navíc potvrdili sami zástupci, kteří v rozhovorech uvedli, že ne vždy byli spokojeni se svým výběrem. Zde autor diplomové práce také vidí velké doporučení pro kluby. Když klub bude dlouhodobě angažovat nekvalitní zahraniční hráče, kteří za své neprofesionální výkony dostávají platové ohodnocení, může to působit demotivačním dojmem pro kvalitní české hráče. Autor doporučuje klubům pečlivěji vybírat své zahraniční hráče, jelikož Česká baseballová extraliga je již na vyšší úrovni, a ne všichni hráči ze zahraničí mají dostačující schopnosti na tuto ligu. Na druhou stranu není to jen o výběru zahraničních hráčů, ale také o komunikaci a péči o zahraniční hráče. Je důležité si uvědomit z jakého prostředí zahraniční hráči přicházejí a na co byli doposud zvyklí. Jejich výkonnost může klesat i z důvodu, že byli doposud zvyklí na úplně odlišný styl trénování, než se aplikuje v České republice. Zahraniční hráči jsou navíc najímáni jako profesionálové, proto se s nimi musí i tak zacházet.

Dalším zajímavým faktem bylo tvrzení všech zástupců, že by chtěli zapojovat zahraniční hráče do trénování mládeže ve svých klubech. Zároveň ale všichni respondenti uvedli, že se jim to příliš nedaří, i když jeden ze zástupců uvedl, že tuto podmínku dává i do jejich kontraktu. Tabulka č. 16 ukazuje ale jiné tvrzení, jelikož celkem pět klubů z celkových jedenácti angažuje zahraniční hráče dlouhodoběji na pozicích jako je trenér, případně asistent trenéra. Zároveň je vidět z teoretické části této práce, že k rozvoji baseballu v České republice výrazně dopomohli trenéři ze zahraničí, kteří se zde dlouhodobě angažovali. Jak uvádí sám předseda České baseballové asociace Petr Ditrich: *„Po dlouhých letech, kdy jsme neměli možnost pravidelně se konfrontovat s dalšími mezinárodními týmy, byl příchod zahraničních trenérů a hráčů velkým přínosem. Každý z nich s sebou přinášel potřebné informace, které jsme do té doby neměly odkud získat, a náš sport se tak mohl rychleji rozvíjet. Nebýt jich, český baseball by dnes nebyl tam, kde teď je.“* Rozhodně lze konstatovat, že kluby v České baseballové extralize se mnohem více přibližují v průběhu let na profesionální úroveň, což může být i zapříčiněno právě angažováním profesionálních zahraničních hráčů. Protože tito zahraniční hráči přináší do jednotlivých klubů profesionalismus.

Posledním tématem rozebraným v praktické části byla Česká baseballová extraliga bez zahraničních hráčů. Většina zástupců klubů se shodla na tom, že by se tímto směrem nechtěli dlouhodobě vydat, jelikož si myslí, že z dlouhodobého hlediska by úroveň českého baseballu stagnovala. Je tedy možné konstatovat, že zahraniční hráči jsou velmi důležití pro rozvoj českého baseballu.

Použitá literatura

- APPLEYARD, R.T. Migration and Development: A Global Agenda for the Future. *International Migration*, 1992, roč. 30, č. 1, s. 17-31.
- BASEBALL-STAT. *Baseball-stat.cz*. [online]. 2021, [cit. 2021-4-20]. Dostupné z: <https://baseball-stat.cz/>
- BASEBALL REFERENCE. *Jakub Sladek*. [online]. 2021, [cit. 2021-1-3]. Dostupné z: <https://www.baseball-reference.com/register/player.fcgi?id=sladek001jak>
- BROWNSTONE, J. *The Bosman Ruling: Impact of Player Mobility on FIFA Rankings*. [online]. 2010, [cit. 2020-12-13]. Dostupné z: <http://thesis.haverford.edu/dspace/bitstream/handle/10066/4917/2010BrownstoneJ.pdf?sequence=1>
- CROSSAN, W., RUDA, T. Purchasing power? A cross-sport comparison of the use of imported athletes in Czech sport. *Globalized Sport Management in Diverse Cultural Contexts*, 2019, s. 53-86.
- CROSSAN, W., PECHA, O. Using Sporting Migrants to Build Secondary Sport: A 12 Year Case Study of Czechbasketball. *Acta Universitatis Carolinae Kinanthropologica*, 2016, roč. 52, č. 1, s. 38-57.
- CROSSAN, W. Representation of sporting migrants: primary versus secondary. *European Journal for Sport and Society*, 2017, roč. 14, č. 1, s. 5-25.
- CROSSAN, W. M. *Sporting immigrants and their effect on sport growth and popularity in a culture: A case study in czech basketball*. Praha, 2013. 174 s. Disertační práce na UK FTVS. Vedoucí disertační práce Eva Čáslavová.
- CROSSAN, W. Marketing Immigrants in Czech Basketball. *Studia Sportiva*, 2015, roč. 9, č. 1, s. 138-143.
- CASTLES, S., MILLER, M.J. *The Age of Migration: International Population Movements in the Modern World*. 5. vydání, New York: Palgrave Macmillian, 2015. ISBN 978-0-230-35576-7.
- CHIBA, N. Pacific professional baseball leagues and migratory patterns and trends: 1995-1999. *Journal of Sport & Social Issues*, 2004, roč. 28, č. 2, s. 193-211.

ČBA. *Oficiální web České baseballové asociace*. [online]. 2021a, [cit. 2021-2-17]. Dostupné z: <https://www.baseball.cz/>

ČBA. *Soutěžní řád mužů ČBA 2015*. [online]. 2015, [cit. 2021-1-15]. Dostupné z: <https://is.baseball.cz/download/legisl/2015/legislativa/11SRmuzi.pdf>

ČBA. *Soutěžní řád mužů ČBA 2016*. [online]. 2016, [cit. 2021-1-15]. Dostupné z: https://is.baseball.cz/download/legisl/2016/legislativa/SR_muzi.pdf

ČBA. *Soutěžní řád mužů ČBA 2017*. [online]. 2017, [cit. 2021-1-15]. Dostupné z: https://is.baseball.cz/download/legisl/2017/legislativa/SR_muzi.pdf

ČBA. *Soutěžní řád mužů ČBA 2018*. [online]. 2018, [cit. 2021-1-15]. Dostupné z: https://is.baseball.cz/download/legisl/2018/legislativa/SR_muzi.pdf

ČBA. *Soutěžní řád mužů ČBA 2019*. [online]. 2019, [cit. 2021-1-15]. Dostupné z: https://is.baseball.cz/download/legisl/2019/STK/CBA_Soutezni-rad-muzu_2019.pdf

ČBA. *Soutěžní řád mužů ČBA 2020*. [online]. 2020, [cit. 2021-1-15]. Dostupné z: https://is.baseball.cz/download/2020/STK/CBA_Soutezni-rad_2020.pdf

DONNELLY, P. The Local and the Global: Globalization in the Sociology of Sport. *Journal of Sport and Social Issues*, 1996, roč. 24. č. 1, s. 547-565.

DOBRÝ, L., VELENSKÝ, E. *Košiková: teorie a didaktika*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1987. 304 s.

DOBRÝ, L., SEMIGINOVSKÝ, B. *Sportovní hry (výkon a trénink)*. Praha: Olympia, 1988. ISBN 80-7033-928-4.

FRICK, B. *Globalization and Factor Mobility: The Impact of the "Bosman-Ruling" on Player Migration in Professional Soccer*. *Journal of Sports Economics*[online]. 2009,[cit. 2021-1-29]. Dostupné z: https://economia.uniandes.edu.co/files/profesores/jorge_tovar/Cursos/F%C3%BAtbol%20Econom%C3%ADa%20y%20Sociedad/Art%C3%ADculos/Frick_2009_Bosman_Ruling_JSE.pdf

- GLADWELL, M. *Outliers: the story of success*. 1. vydání, New York: Little, Brown and Co., 2008. ISBN 978-0-14-104302-9.
- GIDDENS, A. *Sociologie*. Praha: Argo, 1999. ISBN 80-7203-124-4.
- HARVEY, J. RAIL, G. *Globalization and Sport: Sketching a Theoretical Model for Empirical Analyses*, Journal of Sport and Social Issues, 1996, roč. 23, č. 3, s. 258-277.
- HODAČ, J., KOTRBA, T. *Učebnice globalizace*. Brno: Barrister & Principal, 2011. ISBN 978-80-87474-33-4.
- HŮLKA, K., BĚLKA, J. *Diagnostika herního výkonu v basketbale a házené*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2013. ISBN 978-80-244-3891-7.
- ICHNIEWSKI, C., PRESTON, A. *Do star performers produce more? Peer effects and learning in elite teams* [online]. 2014, [cit. 2021-1-12]. Dostupné z: <https://www.nber.org/papers/w20478.pdf>
- IMF. *Globalization and the New Normal* [online]. 2018 [cit. 2021-1-25]. Dostupné z: <https://www.imf.org/en/Publications/WP/Issues/2018/04/06/Globalization-and-the-New-Normal-45780>
- KAHANE, L., SHAMANSKE, S. *The Oxford handbook of sports economics*. New York: Oxford University Press, 2012. ISBN 978-01-953-8777-3.
- KLEIN, A. M. *Sugarball: the American game, the Dominican dream*. New Haven: Yale University Press, 1991. ISBN 0-300-04873-4.
- KRAFT, J., FÁREK, J. *Světová ekonomika v epoše globálních změn*. 1.vyd. Liberec: Technická univerzita v Liberci, 2012. ISBN 978-80-7372-910-3.
- KUBÍČEK, J. *Sport a právo* [online]. 2012, [cit. 2021-1-20]. Dostupné z: https://is.muni.cz/el/1451/podzim2013/np2330/um/44387142/0_Sport_a_pravo_2c_skripta_2c_Jiri_Kubicek_2c_2012.pdf
- KUNZ, V. *Sportovní marketing: CSR a sponzoring*. Praha: Grada Publishing, 2018. ISBN 978-80-271-0560-1.
- LANFRANCHI, P., TAYLOR, M. *Moving with the Ball: The Migration of Professional Footballers*. New York: Berg Publishers, 2001. ISBN 978-18-597-3307-3.

- MAGEE, J., SUGDEN, J. "The world at their feet": Professional Football and International Labor. Migration. *Journal of Sport and Social Issues* [online]. 2002, [cit. 2021-1-17]. Dostupné z: <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.867.6026&rep=rep1&type=pdf>.
- MAGEE, J. –SUGDEN, J. The World at their Feet. *Journal of Sport & Social Issues*, 2002, roč. 26, č. 4, s. 421-437.
- MAGUIRE, J. Blade Runners: Canadian Migrants, Ice Hockey, And The Global Sports Process. *Journal of Sport & Social Issues*, August 1996, roč. 20, č. 3, s. 335-360.
- MAGUIRE, J. STEAD, D. Border crossings: Soccer labour migration and the European Union. *International Review for the Sociology of Sport*, 1998, roč. 33, č. 1, s. 59-73.
- MAGUIRE, J. A. *Global sport: Identities, societies, civilizations*. Cambridge: Polity Press, 1999. ISBN 9780745615325.
- MAGUIRE, J. A. *Sport worlds: a sociological perspective*. Champaign: Human Kinetics, 2002. ISBN 0-88011-972-1.
- MAGUIRE, J. Sport and Globalization. In: COAKLEY, J., DUNNING *Handbook of Sport Studies*, 2002, p. 357-370.
- MANAGEMENT MANIA. *Globalizace* [online]. 2017, [cit. 2021-1-3]. Dostupné z: <https://managementmania.com/cs/globalizace-globalni-vesnice>
- MILLER, T. *Globalization and sport: playing the world*. London: SAGE Publications, 2001. ISBN 0-7619-5969-6.
- MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. *Migrace: Slovníček pojmů*. MVČR [online]. 2015, [cit. 2020-2-10]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/migrace/clanek/slovnicek-pojmu.aspx>
- MILUJEME BASEBALL. *Milujeme baseball. Český web o baseballu*. [online]. 2021, [cit. 2021-4-18]. Dostupné z: <https://milujeme-baseball.cz/>
- MiLB. *Minor League Baseball*. [online]. 2021, [cit. 2021-3-4]. Dostupné z: <https://www.milb.com/>

- MLB. *Major League Baseball*. [online]. 2021, [cit. 2021-3-4]. Dostupné z: <https://www.mlb.com/>
- NCAA. *Baseball: Probability of competing beyond high school*. [online]. 2020, [cit. 2021-2-15]. Dostupné z: <https://www.mlb.com/>
- NOVÝ, I., SCHROLL, S. *Spolupráce přes hranice kultur*. Praha: Management Press, 2005. ISBN 978-80-7261-121-8.
- PENÍŽKOVÁ, P. *Globalizace a vybrané globální problémy ve výuce základů společenských věd na gymnáziích*. Praha, 2017. 122 s. 3 příl. Diplomová práce na UK PedF. Vedoucí práce Michaela Dvořáková.
- PINK, D. *Drive: the surprising truth about what motivates us*. New York: Riverhead Books, 2011. ISBN 978-15-944-8480-3.
- POLI, R. Understanding globalization through football: The new international division of labour, migratory channels and transnational trade circuits. *International Review for the Sociology of Sport*, 2010, roč. 45, č. 4, s. 491-506.
- SAGE, G. *Globalizing Sport: How Organizations, Corporations, Media, and Politics are Changing Sports*. 1.vyd. Softcover: Routledge, 2011. ISBN 978-1-59451-758-7.
- SEKOT, A., Globalizace versus sportovní migrace. In HODAŇ, B. *Tělesná výchova, sport a rekreace v procesu současné globalizace: sborník příspěvků z česko-slovensko-polského sympozia*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2005. ISBN 80-244-1116-4.
- SEKOT, A. *Sociologie sportu*. 1.vyd. Brno: Paido, 2006. ISBN 978-80-7315-132-4.
- SEKOT, A. *Sociologické problémy sportu*. Praha: Grada, 2008. ISBN 978-80-247-2562-8.
- SEKOT, A., PĚTIVLAS, T. Univerzitní basketbal v kontextu globalizace sportu. *Studia Sportiva*. Brno: Masarykova univerzita, 2014, roč. 2014, č. 1, s. 5-12.
- SLUKA, T. *Profesionální sportovec: (právní a ekonomické aspekty)*. Praha: Havlíček Brain Team, 2007. ISBN 978-80-903609-5-2.
- SÝKORA, L., Globalizace a její společenské a geografické důsledky. In DANĚK, P., JEHLIČKA P., TOMEŠ J. *Stát, prostor, politika: vybrané otázky politické geografie*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2000. ISBN 80-238-5566-2.

- ŠÍŠKOVÁ, T., Menšiny a migranti v České republice. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-648-9.
- ŠÍŠKA, P., SLEPIČKA, P. Problematika skupinové koheze v psychologii sportu. *Studia Sportiva*. Brno: Fakulta sportovních studií Masarykovy univerzity, 2011, roč. 5, č. 2. s. 13–20.
- TÁBORSKÝ, F. *Základy teorie sportovních her: učební text pro bakalářské studium*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2007. ISBN 978-80-86317-48-9.
- TOMEK, O. *Televizní komercializace sportu: Magický trojúhelník Sport - TV - Obchod*. Brno, 2003. 125 s. Diplomová práce na Masarykově Univerzitě.
- VELENSKÝ, M. *Basketbal*. Praha: Grada, 1999. ISBN 978-80-7169-834-2.
- WAAGE, G., ČUBÍKOVÁ, L., ŘEPA, P., DITRICH, P., BAGIN, J. *50 let softballu a baseballu*. Praha: Česká baseballová asociace, 2014. ISBN 978-80-260-6533-3.
- WRIGHT, G., *Sport and globalization*, New Political Economy, 1999. roč. 4, č. 2. s. 268-273.
- WBSC. *World Baseball and Softball Confederation*. [online]. 2021, [cit. 2021-3-3]. Dostupné z: <https://www.wbsc.org/>
- WOODS, R. B. *Social issues in sport*. 2. vyd. Champaign, IL: Human Kinetics, 2011. ISBN 978-07-360-8982-1.

Seznam obrázků

Obrázek č. 1 Aspekty ovlivňující sportovní migraci	15
Obrázek č. 2 Procento draftovaných hráčů, kteří se dostali do Major League Baseball	22
Obrázek č. 3 počet zahraničních a českých hráčů v lize během jednotlivých sezón	Chyba! Záložka není definována.
Obrázek č. 4 Celkový počet zahraničních hráčů v jednotlivých sportech během sezón 1998/1999 až 2016/2017	39
Obrázek č. 5 Procentuální zobrazení zahraničních hráčů vzhledem k celkovému počtu hráčů v jednotlivých letech	40

Seznam tabulek

Tabulka č. 1 Počet sportovců v americkém školním systému v sezóně 2018/2019	21
Tabulka č. 2 Čeští hráči působící v MiLB	23
Tabulka č. 3 Ukazatele herního výkonu v útoku (na pálce)	42
Tabulka č. 4 Ukazatele úspěšnosti a přínosu hráče v útoku (na pálce)	43
Tabulka č. 5 Ukazatele herního výkonu v obraně (v poli).....	43
Tabulka č. 6 Ukazatele úspěšnosti a přínosu hráče v obraně (v poli).....	44
Tabulka č. 7 Ukazatele herního výkonu na nadhozu	44
Tabulka č. 8 Ukazatele úspěšnosti a přínosu nadhazovače	45
Tabulka č. 9 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2015	54
Tabulka č. 10 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2016	55
Tabulka č. 11 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2017	56
Tabulka č. 12 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2018	57
Tabulka č. 13 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2019	58
Tabulka č. 14 Zahraniční hráči v České baseballové extralize v roce 2020	59
Tabulka č. 15 TOP5 hráčů - užitečnost pro tým (WAR) v letech 2015-2020	75
Tabulka č. 16 Kluby, které angažují zahraniční hráče dlouhodoběji.....	83
Tabulka č. 17 TOP5 hráčů - odházené směny (IP) v letech 2015-2020	86
Tabulka č. 18 TOP5 hráčů - obdržené body (ERA) v letech 2015-2020.....	87
Tabulka č. 19 TOP5 hráčů - pálkařský průměr (BA) v letech 2015-2020.....	88

Seznam grafů

Graf č. 1 Počet zahraničních hráčů v České baseballové Extralize v letech 2015-2020	60
Graf č. 2 Procentuální zastoupení zahraničních hráčů oproti českým hráčům.....	61
Graf č. 3 Národnostní složení a počty zahraničních hráčů v České extralize.....	62
Graf č. 4 Počet angažovaných zahraničních hráčů v jednotlivých klubech.....	65
Graf č. 5 Procentuální zobrazení zahraničních hráčů, kteří odehráli všechny zápasy během základní části v letech 2015-2020	70
Graf č. 6 Procentuální zastoupení zahraničních nadhazovačů vůči českým nadhazovačům v letech 2015-2020.....	71
Graf č. 7 Procentuální zastoupení zahraničních nadhazovačů vůči pozičním zahraničních hráčům v letech 2015-2020	72

Seznam příloh

Příloha č. 1 Přepisy provedených rozhovorů

Přílohy

Příloha č. 1 Přepisy provedených rozhovorů

Rozhovor č. 1

Otázka č. 1: Proč chcete ve svém týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Tak hlavně kvůli tomu, že zahraniční hráči zpravidla posilují sílu týmu na nadhozu a na pálce. Také je to dobrý způsob, jak i svým způsobem trénovat naše český hráče.

Otázka č. 2: Jaká je vaše hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Chtěli bychom vylepšit hlavně sportovní úroveň a celkovou úspěšnost našeho týmu v extralize.

Otázka č. 3: Jaké jsou podle vás největší výhody angažování zahraničních hráčů? (motivace ostatních hráčů, rozvoj mladých hráčů, herní přínos, chuť vítězit...)

Odpověď: Hlavním přínosem pro náš tým posílení na pozicích, kde to tým potřebuje. V minulých sezónách to byl hlavně nadhoz a pozice catchera. Také vidíme přínos v rozvoji hráčů a zvýšení motivace mladých hráčů k lepším výkonům.

Otázka č. 4: Jaká jsou vaše očekávání, když přivádíte zahraničního hráče? (leader, nositel výsledku, profesionál...)

Odpověď: Očekávám, že bude rozdílovým hráčem, bude to 100 % profesionál. Když jste na hřišti, musíte si uvědomit to, že reprezentujete celý klub, nejen sebe. Proto je důležitý respekt k ostatním hráčům i rozhodčím. To očekávám od všech svých hráčů a od těch zahraničních obzvlášť.

Otázka č. 5: Jakým způsobem jste vybírali své zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? A co většinou předcházelo podpisu smlouvy?

Odpověď: Zpočátku jsme kontaktovali hráče na doporučení skautů, zahraničních koučů, ale v poslední době je čím dál tím těžší získat kvalitní hráče, nabídka i poptávka roste, roste i konkurence v podobě nabídky od klubů. Co se týče té druhé otázky, tak před podpisem smlouvy chceme vidět hlavně statistiky a videa.

Otázka č. 6: Okolo jaké hodnoty se průměrně pohybovali měsíční/celosezónní náklady pro vaše zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: V sezóně 2015/2016 se náklady na 1 import pohybovaly kolem 100 tis. Kč, v sezóně 2017/2018 náklady vzrostly na 200 tis. Kč, V roce 2019 to bylo také zhruba těch 200 tis. Kč a rok 2020 nula kvůli covidu.

Otázka č. 7: Jak vysoká část vašeho ročního rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: Komplettní náklady, které jsou s tím spojené za rok 2015 to bylo 200 tis. Kč, v roce 2016 250 tis. Kč a roky 2017, 2018, 2019 400 tis. Kč, 2020 0 Kč, kvůli covidu.

Otázka č. 8: Jaké další výhody jste nabídli zahraničním hráčům, kromě mzdy, mezi lety 2015-2020? (bydlení, cestovní náklady...)

Odpověď: Tak poskytujeme jim takový celkový servis, který zahrnuje ubytování, pojištění, pořízení letenek, placení tarifu na mobil a také wifi.

Otázka č. 9: Zapojovali jste zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje vaší organizace? (trénování mládeže, správa hřiště, marketingově...)

Odpověď: Teoreticky ano, snažíme se je využívat na trénování mládeže. Myslím si, že zahraniční hráči mají téměř vždy co předat mladým hráčům a něčemu je přiučit.

Otázka č. 10: Snažily jste se se zahraničními hráči navázat dlouhodobější spolupráci? Proč myslíte, že se většina cizinců angažuje pouze na jednu sezónu, není to nekoncepční?

Odpověď: Ano, v několika případech se nám to i podařilo. Angažmá na 1 sezónu je čistě otázka pokrytí akutních potřeb týmu v dané sezóně.

Otázka č. 11: Jaká je pro vás klíčová statistika/přínos, kterou by měl angažovaný zahraniční hráč naplnit?

Odpověď: Záleží na postu, u nadhazovače je to počet odházených směn, typ soutěže, typy nadhozů, ERA. U pálkaře pak typ soutěže, počet směn, BA.

Otázka č. 12: Naplnily zahraniční hráči mezi lety 2015-2020 vaše očekávání, které jste od nich měli?

Odpověď: V sezóně 2015/2016 Ano, 2017/2018, tady bychom řekli, že spíše ne, v roce 2019 rozhodně ne a rok 2020 byl bez cizinců.

Otázka č. 13: Dokázali byste si představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů?

Odpověď: Ano dovedu si představit extraligu úplně bez cizinců. Ročník 2020 byl bez cizinců kvůli celosvětové pandemii Covid-19.

Otázka č. 14: Myslíte si, že v roce 2020, kdy bylo z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 zakázáno přivážet do České republiky zahraniční hráče, celková úroveň České baseballové extraligy výrazně nižší než při přítomnosti zahraničních hráčů?

Odpověď: Ano, úroveň byla nižší, ale fakt, že příležitost hrát extraligu dostalo více mladých českých hráčů mělo svůj význam pro rozvoj mladých hráčů.

Rozhovor č. 2

Otázka č. 1: Proč chcete ve svém týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Zahraniční hráče angažujeme z důvodu, že přinášení zkušenosti ze zahraničí. Také nemáme dostatek kvalitních hráčů v České republice a v neposlední řadě se tím zvedá úroveň a kvalita celého týmu.

Otázka č. 2: Jaká je vaše hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Zejména kvůli úspěchu v soutěži a udržení se v extralize, také kvůli tomu, že máme nedostatek kvalitních nadhazovačů v ČR. A nadhazovači jsou hodně důležití pro to, abychom se udrželi v soutěži.

Otázka č. 3: Jaké jsou podle vás největší výhody angažování zahraničních hráčů?

Odpověď: Tak hlavně je to rozvoj mladých hráčů, protože se mohou učit právě od toho zahraničního hráče, pak také jeho herní přínos a kvalita.

Otázka č. 4: Jaká jsou vaše očekávání, když přivádíte zahraničního hráče?

Odpověď: Měl by to být kvalitní hráč, který nám zajistí postup, případně udržení v extralize a také by to měl být leader.

Otázka č. 5: Jakým způsobem jste vybírali své zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? A co většinou předcházelo podpisu smlouvy?

Odpověď: Tak hlavně díky kamarádům a známým v zahraničí a webům, které nabízejí hráče. Také jsme měli finanční limit na každého hráče, to byl velice důležitý faktor. K té druhé otázce, tam nám záleží hlavně na referencích a dlouhodobých statistikách.

Otázka č. 6: Okolo jaké hodnoty se průměrně pohybovali měsíční/celosezónní náklady pro vaše zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: Zhruba 100 tis. Kč na sezónu.

Otázka č. 7: Jak vysoká část vašeho ročního rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? (kompletní náklady, které jsou s tím spojené)

Odpověď: Je to asi 5-10 %. Za těch 5 let to bylo zhruba 2 miliony Kč.

Otázka č. 8: Jaké další výhody jste nabídli zahraničním hráčům, kromě mzdy, mezi lety 2015-2020? (bydlení, cestovní náklady...)

Odpověď: Také jsme jim zařídili letenky, ubytování a stravu v našem klubovém baru. Asi jako každým týmem.

Otázka č. 9: Zapojovali jste zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje vaší organizace? *Odpověď: Hlavně do trénování mládeže, ale vzhledem k tréninkům a následně i zápasům, moc času těmto hráčům na trénink mládeže nezbyvá. Z hlediska PRA fanouškovské základny je to také zajímavé.*

Otázka č. 10: Snažily jste se se zahraničními hráči navázat dlouhodobější spoluprací? Proč myslíte, že se většina cizinců angažuje pouze na jednu sezónu, není to nekoncepční?

Odpověď: Ano, byla snaha o spolupraci, ale po první sezóně zjistí, jaké jsou poměry v ČR a již nechtějí za stejných finančních podmínek hrát. Také aby zůstal, musel by si tady najít přítelkyni nebo ženu. Pokud je to kvalitní hráč, zvedne se i jeho cena. I tak bychom chtěli pro trénink mládeže do budoucna nějakého angažovat, tak uvidíme.

Otázka č. 11: Jaká je pro vás klíčová statistika/přínos, kterou by měl angažovaný zahraniční hráč naplnit?

Odpověď: Měl by doplnit chybějící pozice a zajistit kvalitu. U nás se jedná zejména o posílení obrany a nadhozu.

Otázka č. 12: Naplnily zahraniční hráči mezi lety 2015-2020 vaše očekávání, které jste od nich měli?

Odpověď: Většina zahraničních hráčů naplnili přesně očekávání, které jsme od nich měli. Prozatím jsme měli štěstí na výběr.

Otázka č. 13: Dokázali byste si představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů?

Odpověď: Nedokázal, byla by to blbost, velice by se snížila úroveň soutěže.

Otázka č. 14: Myslíte si, že v roce 2020, kdy bylo z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 zakázáno přivážet do České republiky zahraniční hráče, celková úroveň České baseballové extraligy výrazně nižší než při přítomnosti zahraničních hráčů?

Odpověď: Úroveň byla výrazně nižší, zejména na nadhazovacím kopci, ale zapojilo se více mladých hráčů, kvalitní klub zapojuje i tak kvalitní mladé hráče do týmu.

Rozhovor č. 3

Otázka č. 1: Proč chcete ve svém týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Primárně kvůli tomu, že je mají ostatní. A sekundárně kvůli tomu, že cizinci zajišťují konkurenceschopnost a flexibilitu týmu. To znamená, že hráči si mohou vzít volno a cizinci je mohou vystřídat, protože tam jsou neustále.

Otázka č. 2: Jaká je vaše hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Zejména kvůli výkonnosti a posílení konkurenceschopnosti. Také kvůli tomu, že ti cizinci tam budou každý víkend, pokud tam budu mít například vojáka, tak se může stát, že ti hráči tam nebudou. Máme tedy zajištěnou prostřední úroveň výkonnosti.

Otázka č. 3: Jaké jsou podle vás největší výhody angažování zahraničních hráčů? Jestli tam například jde znát chuť vítězit, nebo jde znát teamspirit?

Odpověď: Chuť vítězit jsem tedy nezaznamenal, ale v době, kdy naši hráči byli ještě mladí, tak jsme se snažili najít někoho, koho by měli jako vzor, ale to se nám nepodařilo. Nikdy se nestalo, že by ti zahraniční hráči byli o tolik lepší než někteří naši hráči.

Otázka č. 4: Jaká jsou vaše očekávání, když přivádíte zahraničního hráče?

Odpověď: Měl by to být nositel výsledků a výkonnosti.

Otázka č. 5: Jakým způsobem jste vybírali své zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? A co většinou předcházelo podpisu smlouvy?

Odpověď: Každým rokem je to stále stejné. Už máme rozjetou síť našich bývalých cizinců, kteří vždy někoho doporučí. Baseball jobs overseas funguje také dobře, ale většinou je to přes kontakty lidí, kteří u nás za ty roky tady byli.

Otázka č. 6: Okolo jaké hodnoty se průměrně pohybovali měsíční/celosezónní náklady pro vaše zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: V průměru je to kolem 1 tis. USD za měsíc na jednoho hráče. Samozřejmě záleží na kvalitě daného hráče, u některých je to mnohonásobně více.

Otázka č. 7: Jak vysoká část vašeho ročního rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? (kompletní náklady, které jsou s tím spojené)

Odpověď: Je to zhruba tak do 5-10 % našeho rozpočtu.

Otázka č. 8: Jaké další výhody jste nabídli zahraničním hráčům, kromě mzdy, mezi lety 2015-2020? (bydlení, cestovní náklady...)

Odpověď: Standard je cesta, bydlení, pojištění, a bonusy za výkon.

Otázka č. 9: Zapojovali jste zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje vaší organizace?

Odpověď: Snažíme se je zapojovat, ale nejde nám to, takže je nijak zvlášť

nezapojujeme. Spíš naopak se snažíme, aby tady nezanechávali nějakou výraznou stopu, tím, že tu jdou pouze na ten jeden rok.

Otázka č. 10: Snažily jste se se zahraničními hráči navázat dlouhodobější spolupráci? Proč myslíte, že se většina cizinců angažuje pouze na jednu sezónu, není to nekoncepční?

Odpověď: Co se týče výkonnosti, jsou tu cizinci, kteří bych si dovedl představit, že tu zůstanou déle, ale na druhou stranu, oni tu vždy dost zleniví, proto nemám zájem mít cizince na déle než 2 sezóny. Ani se tu neobjevili žádné osobnosti, které by za to stály.

Otázka č. 11: Jaká je pro vás klíčová statistika/přínos, kterou by měl angažovaný zahraniční hráč naplnit?

Odpověď: Měl by být v TOP3 nejlepších hráčích. Je blbě, když ten cizinec je horší než náš český reprezentant.

Otázka č. 12: Naplnily zahraniční hráči mezi lety 2015-2020 vaše očekávání, které jste od nich měli?

Odpověď: Abych řekl pravdu, tak vzhledem k tomu, jaký k nim mám přístup, tak nezklamali. Tím, že se s nimi snažíme nevytvářet nějaké dlouhodobější spolupráce, tak splnili naše očekávání.

Otázka č. 13: Dokázali byste si představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů?

Odpověď: Já bych to chtěl. Ideální by bylo, kdyby kluby byly povinni platit české reprezentanty, protože když českému hráči dáš nějaké finanční zajištění, má nad sebou jakýsi bič a jeho výkonnost stoupá. Cizinci sem sice přinesou skokové zvýšení kvality, ale to tu nezůstává. Proto bych chtěl, aby čeští hráči byli profesionálové, měli podepsané kontrakty a museli se tomu věnovat profesionálně.

Otázka č. 14: Myslíte si, že v roce 2020, kdy bylo z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 zakázáno přivážet do České republiky zahraniční hráče, celková úroveň České baseballové extraligy výrazně nižší než při přítomnosti zahraničních hráčů?

Odpověď: Herní úroveň asi klesla, ale atraktivita byla vyšší a co se týče průměrné úrovně, tak loni byla vyšší než letos (2021). Protože letos na téměř každém 3. zápase používají týmy juniory, kteří by správně ani neměli být v extralize. Takže, když v průměru 1. zápasy nadhazují top cizinci a 3. zápasy junioři, tak ta úroveň je stejná.

Rozhovor č. 4

Otázka č. 1: Proč chcete ve svém týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Zahraniční hráče mám ve svém týmu proto, abych je doplnil na místech, kde potřebuji pomoci, protože ty hráče ještě nemám nebo nejsou natolik vyspělí, aby na tom postu mohli hrát. Také chci přinést do týmu novou krev. A další důležitý aspekt je pomoc s mládeží, jak baseballově, tak i například učení cizího jazyka.

Otázka č. 2: Jaká je vaše hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Tato otázka je dost spojená s tou první otázkou.

Otázka č. 3: Jaké jsou podle vás největší výhody angažování zahraničních hráčů?

Odpověď: Největší výhodou je samozřejmě kvalita. Vždycky hledáme někoho, kdo je lepší než naši hráči. A častokrát se stane, že zahraniční hráč je takovým vzorem pro naše hráče. Výhodou je pak právě zapojení zahraničního hráče do trénování mládeže, jak zapojení do týmového tréninku, tak i individuálního.

Otázka č. 4: Jaká jsou vaše očekávání, když přivádíte zahraničního hráče?

Odpověď: Hlavně se koukám, aby hráč měl kvalitu pro českou baseballovou extraligu. A druhý důležitý aspekt je, aby to byl pohodový člověk. Aby byl schopný se zapojit do dění toho klubu a týmu.

Otázka č. 5: Jakým způsobem jste vybírali své zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? A co většinou předcházelo podpisu smlouvy?

Odpověď: Mám své vlastní zdroje, používám hodně kontakty, které jsem za tu dobu nasbíral a dám hodně na doporučení svých známých. Hodněkrát nám také pomáhají importi, kteří za nás v minulosti hráli. Hlavně jsou pro mě důležité reference na daného hráče.

Otázka č. 6: Okolo jaké hodnoty se průměrně pohybovali měsíční/celosezónní náklady pro vaše zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: Nikdy se nesnažím přeplácat ty hráče, vždycky berou okolo 10-12 tis. Kč měsíčně. Samozřejmě tu byla i výjimka, vzhledem k jeho kvalitě, který bral 20 tis. Kč měsíčně.

Otázka č. 7: Jak vysoká část vašeho ročního rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? (kompletní náklady, které jsou s tím spojené)

Odpověď: Na celou sezónu je to zhruba 300-500 Kč. Když tu mám dva cizince, tak se platí to ubytování pouze jednou, takže na tom se pak trochu ušetří.

Otázka č. 8: Jaké další výhody jste nabídli zahraničním hráčům, kromě mzdy, mezi lety 2015-2020? (bydlení, cestovní náklady...)

Odpověď: Bydlení, lítačku, vstup do fitka a veškeré náklady na cestování, ale to mají i naši hráči zdarma.

Otázka č. 9: Zapojovali jste zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje vaší organizace? *Odpověď: Někteří z importů pomáhali s trénováním mladých hráčů, ale většina se snaží soustředit na svou vlastní hru. Většinou se to podaří tak jednou za dva roky, že se najde jeden import, který pomáhá s trénováním.*

Otázka č. 10: Snažily jste se se zahraničními hráči navázat dlouhodobější spoluprací? Proč myslíte, že se většina cizinců angažuje pouze na jednu sezónu, není to nekoncepční?

Odpověď: Já upřímně bych byl rád, kdyby ti hráči tady mohli být delší dobu, zejména ti hráči, kteří si s klubem padnou do noty jedou tu stejnou strategii, jako ten klub. Největší zádrhel já vidím ve dvou věcech: vízum, tedy spíš konkrétně přeměna na pracovní vízum a následně finanční prostředky, které je na mimosezónu velmi těžké získat.

Otázka č. 11: Jaká je pro vás klíčová statistika/přínos, kterou by měl angažovaný zahraniční hráč naplnit?

Odpověď: Statistika pro nás není důležitá, je pro nás důležité, aby nám pomáhal vyhrávat zápasy. A pomáhal zlepšovat týmovou kulturu. Je to tedy kombinace dobrého hráče a dobrého člověka.

Otázka č. 12: Naplnily zahraniční hráči mezi lety 2015-2020 vaše očekávání, které jste od nich měli?

Odpověď: Ne vždy se to povede, ale v naprosté většině se importi vyvedli. Jediný dva importi v roce 2017 a letos se nepovedli, toho jsme museli poslat i domu, jinak jsme byli se všemi spokojeni.

Otázka č. 13: Dokázali byste si představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů?

Odpověď: Samozřejmě si dokážu představit extraligu bez zahraničních hráčů, tak jako tomu bylo loni. Zápasy mají jiný náboj a ukazuje se, jak které kluby pracují s mládeží. V tomto měřítku jsem s naším klubem velmi spokojený, ale samozřejmě zahraniční hráči zlepšují hodně kvalitu, především na nadhozu, a to je dobré pro mezinárodní úspěchy českého baseballu.

Otázka č. 14: Myslíte si, že v roce 2020, kdy bylo z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 zakázáno přivážet do České republiky zahraniční hráče, celková úroveň České baseballové extraligy výrazně nižší než při přítomnosti zahraničních hráčů?

Odpověď: Rozhodně byla úroveň v roce 2020 mnohem menší. Kvůli pandemii se hráli pouze 2 zápasy v základní části, kdyby se hráli 3 zápasy, tak by to byl problém pro naprostou většinu klubů, protože nemají tolik lidí na nadhozu. Ono to jde znát i letošní sezónu, kdy ten 3. zápas nadhazují hráči, kteří mají ruce a nohy.

Rozhovor č. 5

Otázka č. 1: Proč chcete ve svém týmu zahraniční hráče?

Odpověď: V současné době nemáme dostatek vlastních hráčů takové kvality, abychom si mohli dovolit zahraniční hráče neangažovat.

Otázka č. 2: Jaká je vaše hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Růst kvality českých hráčů díky předávání zkušeností a aktivní výpomoci na trénincích všech kategorií. Z toho důvodu je nutnost mít zahraniční hráče, kteří zvýší kvalitu týmu.

Otázka č. 3: Jaké jsou podle vás největší výhody angažování zahraničních hráčů?

Odpověď: Přináší hráčům nový pohled na hru, zkušenosti z různých lig, můžou probudit nový level vášně. Hlavně by měli nastavit laťku mateřským hráčům a motivovat k lepším výkonům. Otevřít oči a vtáhnout do baseballu víc z hlediska emoční stránky.

Otázka č. 4: Jaká jsou vaše očekávání, když přivádíte zahraničního hráče?

Odpověď: Očekávám výkony hodné profesionála, kterým se v momentě podpisu smlouvy stává. Chceme vidět týmového ducha, empatického člověka a osobnost, která chce předávat získané zkušenosti. Motivátor k lepšímu přístupu ostatních hráčů k baseballu na tréninku a zápase.

Otázka č. 5: Jakým způsobem jste vybírali své zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? A co většinou předcházelo podpisu smlouvy?

Odpověď: Zahraniční hráči byli vybíráni převážně na základě doporučení jiných bývalých hráčů, spoluhráčů a trenérů. Výhodou byla spolupráce s Rickem Jacquesem, který působil v MLB jako skaut pro Philadelphia Phillies a Cincinnati Reds.

Otázka č. 6: Okolo jaké hodnoty se průměrně pohybovali měsíční/celosezónní náklady pro vaše zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: Sezónní náklady na cizince se pohybovaly mezi 200.000 a 300.000 CZK ročně.

Otázka č. 7: Jak vysoká část vašeho ročního rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? (kompletní náklady, které jsou s tím spojené)

Odpověď: Roční náklady byly cca 10% z rozpočtu klubu.

Otázka č. 8: Jaké další výhody jste nabídli zahraničním hráčům, kromě mzdy, mezi lety 2015-2020? (bydlení, cestovní náklady...)

Odpověď: Jen bydlení, obousměrná letenka a VIZA.

Otázka č. 9: Zapojovali jste zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje vaší organizace? *Odpověď: Součástí smlouvy zahraničního hráče byla povinná účast na rozvoji kluby, a topřevážně na trénování mládeže. Ale dělali to spíše okrajově, bohužel se téměř vůbec nezapojovali.*

Otázka č. 10: Snažily jste se se zahraničními hráči navázat dlouhodobější spolupráci? Proč myslíte, že se většina cizinců angažuje pouze na jednu sezónu, není to nekoncepční?

Odpověď: Když se cizinci dařilo, měli jsme zájem pokračovat ve spolupráci. Většinou další roky nebyly již tak úspěšné, jako ten první. Navíc většina těchto hráčů jsou baseballoví cestovatelé a rádi hrají každý rok jinde.

Otázka č. 11: Jaká je pro vás klíčová statistika/přínos, kterou by měl angažovaný zahraniční hráč naplnit?

Odpověď: Důležitá je výkonnost takto placeného hráče, musí být statisticky nejlepší člen týmu, tahoun a týmový hráč. Důležitá je také angažovanost na rozvoji klubu z pohledu trénování mladých hráčů.

Otázka č. 12: Naplnily zahraniční hráči mezi lety 2015-2020 vaše očekávání, které jste od nich měli?

Odpověď: Procentuálně menší množství, méně než polovina. Musím říci, že většinou nenaplnili představy klubu a jen málo z angažovaných jedinců bylo pro klub opravdovým přínosem.

Otázka č. 13: Dokázali byste si představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů?

Odpověď: Určitě ne, hlavně na kopci nám cizinci přináší větší kvalitu než lokální hráči a pomáhají nám přiblížit se úspěšným baseballovým národům. Zahraniční hráči z profesionálních lig jsou velmi důležitou součástí pro zvyšování úrovně klubu, hráčů a trenérů.

Otázka č. 14: Myslíte si, že v roce 2020, kdy bylo z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 zakázáno přivážet do České republiky zahraniční hráče, celková úroveň České baseballové extraligy výrazně nižší než při přítomnosti zahraničních hráčů?

Odpověď: Nemyslím, že výrazně, ale pokud by se český baseball rozhodl vydat tímto směrem, byla by to cesta k úpadku. Český baseball prošel velkou proměnou především působením zahraničních nadhazovačů v české Extralize. Rychlosti a typy nadhozů ve spojitosti s kontrolou, které nám dnes připadají normální, by se ještě pár let zpět zdály jako vysoké/nepalitelné.

Rozhovor č. 6

Otázka č. 1: Proč chcete ve svém týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Na porci zápasů, které přináší extraliga potřebujeme více hráčů extraligové úrovně, které aktuálně nemáme, takže proto je chceme.

Otázka č. 2: Jaká je vaše hlavní motivace mít v týmu zahraniční hráče?

Odpověď: Hlavní motivací je podpořit výsledek toho extraligového týmu. Pokud se tedy ptáš pouze na tu jednu hlavní motivaci.

Otázka č. 3: Jaké jsou podle vás největší výhody angažování zahraničních hráčů?

Odpověď: Je to o tom, že oni přinesou nějaké zkušenosti z té profesionální úrovně a zvednou kulturu v týmu. A pak se je vždy snažíme zakomponovat do rozvojového mládežnického programu. V minulosti to byly oddílové tréninky, v současnosti je to spíše kombinace i s tréninkovým centrem.

Otázka č. 4: Jaká jsou vaše očekávání, když přivádíte zahraničního hráče?

Odpověď: Očekávám, že udělá to, co se po něm chce. To znamená, že pokud je to starter, tak hodí zhruba 5-7 směn jednou za týden v té rotaci a pokud je to poziční hráč, tak bude dobrou podporou v útoku.

Otázka č. 5: Jakým způsobem jste vybírali své zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? A co většinou předcházelo podpisu smlouvy?

Odpověď: Samozřejmě jedna věc je portál, který všichni znají jako baseball job overseas a druhou platformou jsou přímé emailové kontakty. A třetí platformou je moje angažmá v národním týmu a to, že vidím, jak někteří hráči hrají na mezinárodních akcích, kde je potkáváme. A co předchází podpisu smlouvy, tak když toho hráče neznám osobně nebo jsem ho neviděl, tak například na tom portálu baseball job overseas má nějaké statistiky. Když někde hrál, tak si zavolám s tím manažerem a zjistím, jestli zapadá to evropského prostředí.

Otázka č. 6: Okolo jaké hodnoty se průměrně pohybovali měsíční/celosezónní náklady pro vaše zahraniční hráče mezi lety 2015-2020?

Odpověď: No...z toho by se mi chtělo brečet, to ti asi nemůžu říct.

Otázka č. 7: Jak vysoká část vašeho ročního rozpočtu byla využita na zahraniční hráče mezi lety 2015-2020? (kompletní náklady, které jsou s tím spojené)

Odpověď: Tady ti můžu říct naprosto jasně, že nula. Importi jsou řešený z peněz, které jsou sponzorským darem a nejsou na to dávány peníze z příspěvků a činnosti oddílu. Z rozpočtu jdou pouze letenky, víza, ale mzdové náklady jsou mimo.

Otázka č. 8: Jaké další výhody jste nabídli zahraničním hráčům, kromě mzdy, mezi lety 2015-2020? (bydlení, cestovní náklady...)

Odpověď: Dávali jsme jim kompletní servis na víza, letenky, ubytování, opencard a veškeré náklady, které souvisejí s baseballem. To znamená vybavení, celý merch a oblečení, jako mají všichni hráči.

Otázka č. 9: Zapojovali jste zahraniční hráče nějakým způsobem do rozvoje vaší organizace? *Odpověď: Chceme, aby fungovali s těmi mladými hráči. Například, když jsme koupili startera, tak jsme chtěli, aby koukal po ostatních nadhazovačích a pomáhal jim. Prostě trénovat ty hráče jinak, než to dělám já, případně stejně, ale aby to slyšeli z jiných úst. A pak jsme většinou chtěli catchera a vždy jsem chtěl, aby to byl lepší catcher než ten náš český. Hlavně kvůli tomu, aby ten náš catcher vedle něho mohl růst. Marketingově ani na hřiště jsme je nijak nezapojovali.*

Otázka č. 10: Snažily jste se se zahraničními hráči navázat dlouhodobější spolupráci? Proč myslíte, že se většina cizinců angažuje pouze na jednu sezónu, není to nekoncepční?

Odpověď: Nekoncepční to je, ale my jsme vždy měli cizince na více let. Většina z nich, kdo tu zůstal, začínal u nás. U té dlouhodobější spolupráce je to jednodušší je začlenit, oni už pak vědí, co čekat a my můžeme vědět, co čekat od nich. Pokud to jde, tak chceme zůstat s těma stejnýma, pokud jsou na tom výkonnostně dobře, samozřejmě.

Otázka č. 11: Jaká je pro vás klíčová statistika/přínos, kterou by měl angažovaný zahraniční hráč naplnit?

Odpověď: U nadhazovačů je to jednoznačně to, že musí být vidět, že má odházené směny, že je schopný na vyšší úrovni na kopci zůstat těch 6-7 směn. Pokud jde o poziční hráče, tak musí mít rozumné ofenzivní statistiky. Asi to neřeknu více konkrétně, to není tak, že bych hledal hráče, který má nejméně ukradených met nebo tak.

Otázka č. 12: Naplnily zahraniční hráči mezi lety 2015-2020 vaše očekávání, které jste od nich měli?

Odpověď: Z většiny bych řekl, že ano. Měli jsme tu některá angažmá, která se nepovedli, ale většinou jsme byli spokojeni.

Otázka č. 13: Dokázali byste si představit Českou baseballovou extraligu úplně bez zahraničních hráčů?

Odpověď: Dokázal bych si to představit, ale musela by to být úplně jiná liga. Muselo by to znamenat, že najednou se najde v tom hnutí vůle platit ty český hráče, aby oni měli k tomu takový přístup jako ty profesionálové z Ameriky, kteří se sem kvůli tomu tahají. To je teď ale otázka, kolik těch soupisek by se těma českýma hráčema dokázalo naplnit. Z krátkodobého hlediska je to udržitelné, ale z toho dlouhodobého hlediska bychom ztratili kontakt s tou mezinárodní úrovní. Ostatní by se zlepšovali a my bychom na tom zůstali stejně. Představit si to umím ale z dlouhodobého hlediska je to špatně.

Otázka č. 14: Myslíte si, že v roce 2020, kdy bylo z důvodu celosvětové pandemie Covid-19 zakázáno přivážet do České republiky zahraniční hráče, celková úroveň České baseballové extraligy výrazně nižší než při přítomnosti zahraničních hráčů?

Odpověď: Rozhodně byla, tato otázka i trochou souvisí s tou předchozí odpovědí.